DE MEESTER SE ONSTERFLIKE REDE

ELLEN G. WHITE

New Covenant Publications International Ltd. Afrikaans

Kopiereg © 2020. Internasionale Publikasies van die Nuwe Verbond

Alle regte voorbehou. Geen deel van hierdie publikasie mag in enige vorm of elektronies of meganies gereproduseer of versend word nie, insluitend fotokopie, opname of enige inligtingstoor en herwinningsstelsel, sonder die skriftelike toestemming van die uitgewer.

Alle regte voorbehou. Geen gedeelte van hierdie boek mag gereproduseer word op enige manier, meganies of elektronies, insluitende plaat- en bandopnames en fotokopiëring, sonder die skriftelike toestemming van die uitgewer nie, behalwe redelike aanhalings vir navorsingsen resensiedoeleindes.

ISBN: 359-2-85933-609-1

ISBN: 359-2-85933-609-1

Katalogisering in Publikasiedata

Geredigeer en Ontwerp deur: Nuwe Verbond Internasionale Groep

Gedruk in die Verenigde Koninkryk.

Eerste druk 26 Mei 2020

Gepubliseer deur : Internasionale Publikasies van die Nuwe Verbond

New Covenant Publications International Ltd.,

Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Besoek die webwerf: www.newcovenant.co.uk

DIE MEESTER SE ONSTERFLIKE REDE

Wedergeboorte

Opwekking is een voortdurend process. Elke dag nodigt onze Here ons uit om te komen in de blijdschap van zijn aanwezigheid. Net zoals Israel werd gevoed door het manna dat uit de hemel viel, verspreid Jezus elke dag een geestelijk banket aan voedsel voor ons. Dagelijks worden onze zielen gevoed, onze geest verfrist, en onze harten opgewekt wanneer wij rustig neerknielen voor zijn troon en zijn Woord overdenken. Ware geestelijke vernieuwing leidt tot een verandering in ons gedachtenpatroon, onze gewoonten, en levensstijl; dat is wat wij een “hervorming’noemen.

Geliefde broeders en zusters: u weet van tevoren wat er gaat komen. Wees daarom op uw hoede en laat u niet meeslepen op de dwaal wegen van de wetteloze. Laat uw standvastigheid niet varen, maar groei in de genade en in de kennis van onze Heer en Redder Jezus Christus. Hem komt de eer toe, nu en in eeuwigheid. Amen’ (2 Petrus 3: 17, 18). Het woord hervorming verwijst eenvoudigweg naar dit “groeien in de genade”; wij staan de heilige Geest toe om de aspecten van ons leven in overeenstemming te brengen met Gods wil. In die gebieden waar we zijn afgedwaald van gehoorzaamheid, versterkt opwekking ons verlangen om God te behagen. Hervorming leidt ons naar het maken van een uitdagende keuze om alles op te geven wat tussen hem en ons staat.

Hierdie bladsy is opsetlik leeg gelaat.

New Covenant Publications

International Ltd.

Gereformeerde Boeke, Getransformeerde Gedagtes

New Covenant Publications International Ltd.,
Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Email: newcovenantpublicationsintl@gmail.com

Erkennings

Hierdie boek is opgedra aan die Here God.

Voorwoord

New Covenant Publications International verbind die leser weer met die goddelike plan wat die hemel en die aarde bind en die ewigheid van die liefdeswet versterk. Die logo, die Ark van die Verbond, verteenwoordig die intimiteit tussen Christus Jesus en sy mense en die sentraalheid van God se wet. Soos geskrywe is: "Dit sal die verbond wees wat Ek met die huis van Israel sal sluit, sê die Here. Ek sal my wet in hulle binneste plaas en dit in hulle harte skrywe, en hulle sal my volk wees, en ek sal wees hulle God. ”(Jeremia 31: 31-33; Hebreërs 8: 8-10). Die nuwe verbond getuig inderdaad van 'n verlossing, gebore deur onvermoeide twis en met bloed verseël.

Baie het al talle eeue verdwaalde ellende en onbegryplike onderdrukking verduur, bereken om die waarheid te vernietig. Veral in die Donker Eeue is hierdie lig baie verstrengel en verduister deur menslike tradisies en populêre onkunde, omdat die inwoners van die wêreld die wysheid verag het en die verbond oortree het. Die probleem van kompromie met toenemende euwels het so 'n plaag van ongebreidelde ontaarding en diaboliese onmenslikheid uitgelok, dat baie lewens onregverdig opgeoffer is en geweier het om die vryheid van gewete prys te gee. Nietemin is 'n verlore kennis herleef, spesifiek in die tyd van die Hervorming.

Die Hervormingstydperk van die 16de eeu het 'n oomblik van waarheid, fundamentele verandering en gevolglike onstuimigheid ontlok, soos weerspieël in die Teen-Hervorming. Deur hierdie volume ontdek 'n mens egter die onmiskenbare betekenis van hierdie enkele rewolusie vanuit die perspektiewe van die Hervormers en ander moedige pioniers. Uit hul verhale kan 'n mens die woedende gevegte, die redes onderliggend aan sulke fenomenale weerstand en bonatuurlike ingrype verstaan.

Ons leuse: “Gereformeerde boeke, getransformeerde gedagtes,” beklemtoon die onderskeie genre van letterkunde, gekomponeer in 'n kritieke era en die impak daarvan. Dit weerspieël ook die dringendheid van persoonlike hervorming, wedergeboorte en transformasie. Terwyl die Gutenberg-drukpers, tesame met die agentskap vir vertaling, die beginsels van die gereformeerde geloof versprei het, ongeveer 500 jaar gelede, sou die gedigitaliseerde pers en aanlynmedia in elke laaste tyd die lig van die waarheid kommunikeer.

Inhoudsopgawe

Kapitel 1 - Teen die Berghang 5

Kapitel 2 - Die Saligsprekingeie Saligsprekinge..... 7

Kapitel 3 - Die Geestelike Aard van die Wet..... 26

Kapitel 4 - Die Ware Motief vir Diens..... 41

Kapitel 5 - Die Modelgebed 53

Kapitel 6 - Nie Oordeel Nie, Maar Doen 64

Kapitel 1 - Teen die Berghang

Meer as veertien eeue voor Jesus in Bethlehem gebore is, het die kinders van Israel in die pragtige dal van Sigem byeengekom, en van die berge aan alkante af het die priesters die seëninge en vervloekinge afgekondig — “die seën as julle luister na die gebooie van die Here julle God... en die vloek as julle nie luister na die gebooie van die Here julle God nie” (Deuteronomium 11:27, 28). En so het die berg van waar die seën afgekondig is, bekend geword as die berg van seëning. Maar die woorde wat ‘n seën vir die sondige en bedroefde ou wêreld sou word, is nie van Gerisim af uitgeroep nie. Israel het nie aan die hoë ideaal voldoen wat vir hom voorge-hou is nie. Lemand anders as Josua moet Sy volk na die ware rus van die geloof lei. Dit is nie meer Gerisim wat bekend staan as die berg van die Saligsprekinge nie, maar ’n naamlose berg langs die Meer van Gennesaret, waar Jesus seëninge oor Sy dissipels en die skare uitgespreek het. {MOR 8.1}

Laat ons ons in die gees na daardie toneel begewe en, terwyl ons saam met die dissipels teen die berghang sit, ons met die gedagtes en gevoelens vereenselwig wat hulle harte vervul het. 9As ons verstaan wat die woorde van Jesus vir hulle beteken het wat dit gehoor het, sal hulle vir ons ’n nuwe helderheid en skoonheid kry, en kan ons ook hul diepere lesse ter harte neem. {MOR 8.2}

Alleen op ’n berg naby die See van Galilea het Jesus die hele nag vir hierdie uitverkorenes gebid. Teen dagbreek het Hy hulle na Hom geroep, oor hulle gebid en hulle onderrig, en toe het Hy Sy hande op hulle gelê en hulle geseën en vir evangeliewerk afgesonder. Toe is hulle saam na die strand, waar ’n groot skare al vroeg in die oggend begin saamkom het. {MOR 9.1}

Afgesien van die gebruiklike skares uit die Galilese dorpe, het groot getalle van Judea en selfs Jerusalem gekom; ja, van Perea en van die halfheidense bevolking van Dekapolis; van Idumea, suide van Judea, en van Tirus en Sidon, die Feniciese stede aan die kus van die Middellandse See. “Toe hulle hoor wat Hy alles doen,” het hulle gekom “om Hom te hoor en van hulle kwale genees te word... omdat krag van Hom uitgegaan het, en Hy het almal gesond gemaak” (Markus 3:8; Lukas 6:17-19). {MOR 9.2}

Omdat die nou strandjie nie eers staanplek binne hoorafstand gebied het vir almal wat Hom wou hoor nie, het Jesus hulle na die berghang terug gelei. By ’n gelykte wat ’n aangename vergaderplek gebied het vir die reusagtige skare, het Hy op die gras gaan sit, en Sy dissipels en die menigte het Sy voorbeeld gevolg. {MOR 9.3}

Die dissipels, wat aangevoel het dat iets buitengewoons ophande is, het tot teenaan hul Meester gedring. Die gebeure van die oggend het hulle oortuig dat ’n aankondiging verwag kon word in verband met die koninkryk wat Hy, soos hulle innig gehoop het, weldra tot stand sou bring. Ook onder die skare was daar ’n gevoel van afwagting en verlangende gesigte het van hul diepe belangstelling getuig. {MOR 9.4}

Daar teen die groen heuwel, waar hulle gesit en wag het op die woorde van die Goddelike Leraar, was hul gedagtes vol heerlike toekomsdrome. Daar was skrifgeleerdes en Fariseërs 10wat uitgesien het na die dag wanneer hulle oor die gehate Romeine sou heers en die rykdom en luister van die groot wêreldryk sou inpalm. Die arm plaasarbeiders en vissers het verlang om die versekering te hoor dat hul ellendige krotte, hul karige voedsel, hul harde arbeid en vrees vir hongersnood verruil sou word vir weelde, oorvloed en gemak. Pleks van die een growwe kleed wat hulle bedags moes dra en waaronder hulle snags moes slaap, het hulle gehoop dat Christus die duur en weelderige klere van hul oorwinnaars aan hulle sou gee. {MOR 9.5}

'n Trotse hoop het alle harte aangegryp dat Israel weldra voor die volke vereer sou word as die uitverkorene van die Here, en dat Jerusalem verhef sou word tot hoofstad van 'n wêreldryk. {MOR 10.1}

Kapitel 2 - Die Saligsprekingeie Saligsprekinge

"Hy het sy mond geopen en hulle geleer en gesê: Salig is die wat arm van gees is, want aan hulle behoort die koninkryk van die hemele."Mattheüs 5:2,3.

Hierdie woorde klink vreemd en nuut in die ore van die verwonderde menigte. So 'n leer is strydig met alles wat hulle nog ooit van priester of rabbi gehoor het. Hulle vind daar niks in wat hul hoogmoed kan streel of hul ambisies kan bevredig nie. Maar uit hierdie nuwe Leraar straal 'n krag wat hulle in verrukking het. Die Goddelike liefde vloei so aangenaam soos die geur van 'n blom uit Sy wese. Sy woorde val "soos reën op die grasveld, soos buie - 'n swaar reën op die aarde" (Psalm 72:6). Almal voel instinkmatig dat hier iemand is wat die geheimenisse van die siel kan deurvors, maar wat hulle tog teer en simpatiek gesind is. Hulle raak ontvanklik, en terwyl hulle luister, ontvou die Heilige Gees vir hulle iets van die betekenis van die les waaraan die mensdom so 'n dringende behoefte het. {MOR 11.1}

In Christus se dae het die volk se godsdienstige leiers geglo dat hulle ryk aan geestelike skatte is. Die gebed van die Fariseër: {MOR 11.2}

"o God, ek dank U dat ek nie soos die ander mense is nie" (Lukas 18:11) het die gesindheid van sy klas weerspieël, en in 'n groot mate ook dié van die hele volk. Maar in die skare om Jesus was daar mense wat vaagweg bewus was van hul geestelike ar-moede. Toe die Goddelike mag van Jesus hom in die wonder-baarlike visvangs geopenbaar het, het Petrus voor die Heiland se voete neergeval en uitgeroep: "Gaan weg van my, Here, want ek is 'n sondige man!" (Lukas 5:8); so was daar ook onder die menigte teen die berghang siele wat voor Sy reinheid gevoel het dat hulle "ellendig en beklaenswaardig en arm en blind en naak is" (Openbaring 3:17); en hulle het verlang na "die reddende genade van God" (Titus 2:11). In hierdie siele het die woorde van Christus hoop opgewek; hulle het besef dat die welwillendheid van God op hul lewens rus. {MOR 12.1}

Jesus het die beker vol seëninge vir diegene voorgehou wat gevoel het dat hulle "ryk en verryk geword het" (Openbaring 3:17), en dat hulle aan niks gebrek het nie; en hulle het die genadegawe met minagting verwerp. Hy wat voel dat hy redelik goed is en tevrede is met sy toestand, verlang nie om deel te hê aan die genade en geregtigheid van Christus nie. Die hoogmoed voel geen behoefte nie en sluit die hart vir Christus en vir die oneindige seëninge wat Hy kom gee het. So 'n mens het geen plek in sy hart vir Jesus nie. Hulle wat hulself ryk en eerbaar ag, vra nie in die geloof nie en ontvang nie die seën van God nie. Hulle voel hulle is vol, en stap leeg weg. Hulle wat weet dat hulle hulself onmoontlik nie kan red nie en op eie houtjie tot geen geregtigheid in staat is nie, waardeer die hulp wat Christus kan gee. Hulle is die armes van gees wat Hy salig genoem het. {MOR 12.2}

Wie Christus vergewe, maak Hy eers berouvol, en dit is die werk van die Heilige Gees om van sonde te oortuig. Hulle wie se harte oortuig geword het deur die Gees van God, besef dat hulle tot niks goeds in staat is nie. Hulle besef dat alles wat hulle ooit 13verrig het,

met sonde en selfsug bevlek is. Soos die arme tollenaar, staan hulle eenkant en durf hulle nie eers die oë hemelwaarts rig nie, en roep hulle: “o God, wees my, sondaar, genadig!” (Lukas 18:13.) En hulle ontvang die seën. Daar is vergifnis vir die boetvaardige; want Christus is “die Lam van God 14wat die sonde van die wêreld wegneem” (Johannes 1:29). God belowe: “Al was julle sondes soos skarlaken, dit sal wit word soos sneeu; al was dit rooi soos purper, dit sal word soos wol.” “En Ek sal julle ’n nuwe hart gee en ’n nuwe gees in jul binneste gee... En Ek sal my Gees in jul binneste gee.” Jesaja 1:18; Esegiël 36:26, 27. {MOR 12.3}

Van die arme van gees sê Jesus: “aan hulle behoort die koninkryk van die hemele.” Hierdie koninkryk is nie, soos Christus se gehoor gehoop het, ’n tydelike, wêreldse heerskappy nie. Christus was besig om die geestelike koninkryk van Sy liefde, Sy genade, Sy geregtigheid aan hulle te openbaar. Die onderskei-dingsteken van die Messias se heerskappy is die beeltenis van die Seun van die mens. Sy onderdane is die armes van gees, die sagmoediges, die vervolgdes ter wille van die geregtigheid. Aan hulle behoort die koninkryk van die hemele. Hoewel dit nog nie in hulle voleindig is nie, het die proses in hulle begin wat hulle “bekwaam” maak “om deel te hê aan die erfdeel van die heiliges in die lig” (Kolossense 1:12). {MOR 14.1}

Almal wat besef hoe armoedig hul siel is, wat voel dat hulle vanself tot niks goeds in staat is nie, kan geregtigheid en krag ontvang deur na Jesus op te sien. Hy sê: “Kom na My toe, almal wat vermoeid en belas is.” Mattheüs 11:28. Hy nooi u om u armoed te verruil vir die rykdom van Sy genade. Ons is die liefde van God nie waardig nie, maar Christus, ons borg, is waardig en is oorvloediglik in staat om almal te red wat na Hom toe kom. Maak nie saak wat u verlede was, of hoe ontmoedigend u huidige omstandighede is nie, as u na Jesus kom soos u is, swak, hulpeloos en moedeloos, sal ons medelydende Heiland u van ver af al tegemoetgaan, u in die arms van Sy liefde omhels en u toemaak met Sy kleed van geregtigheid. Hy stel ons aan die Vader voor, geklee in die wit kleed van Sy eie karakter. Hy pleit om ons ontwil by God en sê: Ek het die sondaar se plek ingeneem. 15Moenie hierdie afgedwaalde kind aansien nie, maar kyk na My. As die Satan luidkeels teen ons siele betoog en ons van sonde beskuldig en ons opeis as sy prooi, pleit die bloed van Christus met nog groter krag. {MOR 14.2}

“Hulle sal van My sê: Alleen in die Here is volle geregtigheid en sterkte;... In die Here sal geregverdig word en hulle beroem die hele geslag van Israel.” Jesaja 45:24, 25. {MOR 15.1}

“Salig is die wat treur, want hullesal vertroos word.” Mattheüs 5:4.

Die verdriet wat hier genoem word, is egte droefheid oor die sonde. Jesus het gesê: “En Ek, as Ek van die aarde verhoog 16word, sal almal na My toe trek.” Johannes 12:32. As ’n mens Jesus aan die kruis verhef sien, besef jy hoe sondig die mensdom is. Jy besef dat dit die sonde is wat die Heiland gegêsel en gekruisig het. Jy besef dat, hoewel jy teer bemin word, jy gedurig ondankbaar en opstandig is. Jy het jou beste Vriend in die steek gelaat en

misbruik gemaak van die hemel se kosbaarste gawe. In jou lewe het jy die Seun van God opnuut gekruisig en opnuut daardie bebloede en bedroefde hart deursteek. Jy word van God geskei deur ’n kloof van sonde en jy betreur dit met ’n gebroke hart. {MOR 15.2}

Wie so bedroef is, “sal vertroos word.” God toon ons ons sonde, sodat ons ons tot Christus kan wend en Hy ons kan bevry uit die slawerny van die sonde, sodat ons ons kan verheug in die vryheid van die seuns van God. Ons kan met ware berou na die voet van die kruis kom en ons laste daar neerlê. {MOR 16.1}

Die Heiland se woorde het ’n vertroostende boodskap vir diegene wat leiding en droefheid ken. Ons droefheid is nie sonder 17rede nie. “Want nie van harte verdruk of bedroef Hy die mensekinders nie.” Klaagliedere 3:33. Wanneer Hy beproewing toelaat, is dit “tot ons beswil, sodat ons sy heiligheid kan deelagtig word” (Hebreërs 12:10). As ons dit in die geloof aanvaar, sal die beproewing wat so bitter is, vir ons tot heil wees. Die wrede houe wat ons vreugde op aarde verdryf, sal ons oë na die hemel trek. Hoe baie is daar wat Jesus nooit sou geken het as hulle nie in droefheid by Hom troos gesoek het nie! {MOR 16.2}

Die beproewinge van die lewe is God se handlangers wat onreinheid en grofheid uit die karakter verwyder. Die gekap en gebeitel, die geskuur en geskaaf is pynlik. Dit is swaar om teen die slypsteen gedruk te word, maar die geslypte steen is gereed vir sy plek in die hemelse tempel. Die Meester verkwis nie sulke sorgvuldige en deeglike werk aan waardelose stof nie. Net Sy kosbare stene word uitgebeitel na die boustyl van ’n paleis. {MOR 17.1}

Die Here sal almal bearbei wat op Hom vertrou. Hulle sal waardevolle lesse leer en waardevolle ondervindinge beleef. {MOR 17.2}

Ons hemelse Vader is nooit onbesorg oor hulle wat treur nie. Toe Dawid met bedekte hoof en kaal voete teen die Olyfberg opklim, “terwyl hy altyddeur loop en ween;” (2 Samuel 15:30), het die Here hom medelydend aangesien. Dawid was in sak en as geklee, en sy gewete het hom gegésel. Die uiterlike tekens van sy verootmoediging het getuig van sy berou. Toe Dawid sy saak met trane en ’n gebroke hart aan die Here voorgelê het, het die Here Sy dienskneg nie verwerp nie. Nooit was Dawid vir die liefdevolle Here dierbaarder as toe hy met ’n skuldige gewete vir sy lewe gevlug het van sy vyande wat deur sy eie seun opgestook is nie. Die Here sê: “Almal wat Ek liefhet, bestraf en tugtig Ek. Wees dan ywerig en bekeer jou” (Openbaring 3:19). Christus verhef die gebroke hart en louter die bedroefde siel totdat dit Sy woning word. {MOR 17.3}

Hoeveel van ons is egter nie soos Jakob wanneer 18beproewinge ons oorval nie! Ons dink dis die hand van die vyand; blindelings worstel ons in die duisternis totdat ons uitgeput is sonder om troos of uitkoms te vind. Die Goddelike aanraking het Jakob laat besef met wie hy geworstel het - die Engel van die verbond; wenende en hulpeloos het hy hom oorgegee en toe die seën ontvang waarna sy siel gesmag het. Ons moet ook leer dat beproewinge

voordelig is en dat ons die tugtiging van die Here nie moet verag of moedeloos moet word wanneer Hy ons bestraf nie. {MOR 17.4}

“Gelukkig is die man wat God kasty;... Hy doen smart aan, maar verbind ook; Hy verbrysel, maar sy hande maak gesond. In ses benoudhede sal Hy jou red, ja, in sewe sal geen onheil jou tref nie.” Job 5:17-19. Jesus genees elkeen wat beproef is. ’n Lewe van droefheid, pyn en lyding kan opgehelder word met kostelike openbarings van Sy teenwoordigheid. {MOR 18.1}

Die Here wil nie hê dat ons met gebroke harte onder die skaduwee van droefheid moet verkeer nie. Hy wil hê ons moet opkyk en die liefde in Sy aangesig sien. Die Heiland staan by menigeen wie se oë so deur trane verblind is, dat hy Hom nie herken nie. Hy verlang om ons aan die hand te hou; dat ons in die geloof tot Hom moet opsien en Hom moet toelaat om ons te lei. Hy voel saam met ons in ons beproewinge en droefheid. Hy het ons met ’n ewige liefde liefgehad en ons met barmhartigheid omring. Ons kan met ons hele hart op Hom vertrou en altyd aan Sy barmhartigheid dink. Hy sal ons bo die alledaagse droefhede en verleenthede verhef en ons vrede gee. {MOR 18.2}

Dink hieraan, kinders van lyding en droefheid, en verheug julle in hoop. “Dit is die oorwinning wat die wêreld oorwin het, naamlik ons geloof.” 1 Johannes 5:4. {MOR 18.3}

Salig is ook hulle wat saam met Jesus ween oor die wêreld se leed en bedroef is oor sy sonde. Dit is geen selfsugtige rou nie. Jesus was die Man van Smarte wat onbeskryflike hartseer geken het. Sy gees is deur die oortredinge van mense verbrysel en 19verskeur. Hy het Hom opgeoffer om mense uit hulle ellende te verlos, en Hy was bedroef toe hulle weier om die lewe by Hom te neem. Almal wat Jesus volg, sal hierdie ondervinding hê. Wanneer hulle in Sy liefde deel, sal hulle ’n aandeel hê in Sy vermoeiende werk vir die redding van verlorenes. Hulle sal deel hê in die lyde van Christus - en in die heerlikheid wat geopenbaar sal word. Hulle wat saam met Hom arbei en uit die beker van Sy droefheid drink, sal ook in Sy vreugde deel. {MOR 18.4}

Dit was deur lyding dat Jesus die diens van vertroosting kon aanbied. In elke beproewing van die mens het Hy gedeel; “want deurdat Hy self onder versoeking gely het, kan Hy dié help wat versoek word” (Jesaja 63:9; Hebreërs 2:18). Elke siel wat met Hom in Sy lyde deel, het die voorreg om hierdie diens met Hom te deel. “Soos die lyde van Christus oorvloedig is in ons, so is ons troos ook oorvloedig deur Christus” (2 Korinthiërs 1:5). Die Here het ’n besondere genade vir die treurende, en die mag daarvan is om harte te versag, om siele te wen. Sy liefde dring deur na die gewonde en verbryselde siel, en word ’n helende balsem vir die treurende. “Die Vader van ontferminge en die God van alle vertroosting” troos ons “in al ons verdrukking, sodat ons die wat in allerhande verdrukking is, kan troos deur die vertroosting waarmee ons self deur God getroos word” (2 Korinthiërs 1:3, 4). {MOR 19.1}

“Salig is die sagmoediges.” Mattheüs 5:5.

Die Saligsprekinge word gekenmerk deur ’n stygende Christelike belewenis. Die wat hul behoefte aan Christus besef het, die wat getreur het oor die sonde en saam met Christus in die skool van beproewing gesit het, sal by die Goddelike Leraar leer om sagmoedig te wees. {MOR 19.2}

Jesus beskou sagmoedigheid as een van die eerste vereistes vir Sy koninkryk. Die Goddelike skoonheid van hierdie kosbare gawe word in Sy eie lewe en karakter weerspieël. {MOR 19.3}

Jesus, die afskynsel van die Vader se heerlikheid, “het dit geen roof geag om aan God gelyk te wees nie, maar het Homself ontledig deur die gestalte van ’n dienskneg aan te neem” (Filippense 2:6, 7). Hy was bereid om al die nederige ondervindinge van die lewe deur te maak en onder die mensekinders te wandel, nie as ’n koning wat eerbetoon vereis nie, maar as Een wie se sending dit was om andere te dien. In Sy gedrag was daar geen sweem van dweepsug, geen kille strengheid nie. Die Verlosser van die wêreld was hoër as die engele, tog was Sy Goddelike majesteit verenig met sagmoedigheid en nederigheid wat almal na Hom getrek het. {MOR 20.1}

Jesus het Homself ontledig, en in alles wat Hy gedoen het, was daar geen spore van die ego nie. Hy het alles aan die wil van Sy Vader onderwerp. Toe Hy op die punt was om Sy sending op aarde af te sluit, kon Hy sê: “Ek het U verheerlik op die aarde. Die werk wat U My gegee het om te doen, het Ek volbring” (Johannes 17:4). En aan ons sê Hy: “Leer van My, want Ek is sagmoedig en 21nederigheid van hart.” “As iemand agter My aan wil kom, moet hy homself verloën” (Mattheüs 11:29; 16:24), die eie-ek onttroon en hom nie meer toelaat om oor die siel te heers nie. {MOR 20.2}

Hy wat Christus in Sy selfverloëning, Sy nederigheid van hart aanskou, sal gedwing word om soos Daniël te sê toe Hy Een soos die Seun van ’n mens gesien het: “My gesonde kleur het aan my verander en verdwyn” (Daniël 10:8). Die onafhanklikheid en selfverheerliking waarin ons ons verlustig, word in hul ware afskuwelikheid gesien as tekens van slawerny onder die Satan. Die menslike natuur wil hom altyd laat geld, is altyd gereed vir stryd; maar hy wat van Christus leer, word ontledig van die eieek, van hoogmoed, van die drang na oppermag, en ’n stilte sak toe oor die siel. Die ego word tot die beskikking van die Heilige Gees gestel. Dan streef ons nie meer na die hoogste posisie nie. Dan het ons geen ambisie om onsself na vore te dring nie; maar voel ons dat ons hoogste plek aan die voete van ons Heiland is. Ons sien op na Jesus, wag dat Sy hand ons moet lei, luister dat Sy stem ons moet voorsê. {MOR 21.1}

As ons Christus as blywende inwoner in die siel ontvang, sal die vrede van God, wat alle begrip te bowe gaan, ons hart en gees bewaar deur Jesus Christus. Die Heiland se lewe op aarde was, ondanks dit deur stryd omring was, ’n lewe van vrede. Wanneer woedende vyande Hom gedurig agtervolg het, het Hy gesê: “Hy wat My gestuur het, is met My; die Vader het My nie alleen gelaat nie; omdat Ek altyd doen wat Hom welgevallig is” (Johannes

8:29). Geen storm van menslike of sataniese toorn kon die kalmte van daardie volmaakte gemeenskap met God verstoor nie. En vir ons sê Hy: “Vrede laat Ek vir julle na, my vrede gee Ek aan julle.” “Neem my juk op julle en leer van My, want Ek is sagmoedig en nederig van hart, en julle sal rus vind vir julle siele” (Johannes 14:27; Mattheüs 11:29). Dra saam met My die juk van diens ter verheerliking van God en die verheffing van 22die mensdom, en julle sal ontdek dat die juk sag en die las lig is. {MOR 21.2}

Dit is ons selfbeheptheid wat ons vrede vernietig. Solank as wat die eie-ek nog lewe, is ons altyd oorgehaal om dit te verdedig teen vernedering en kastyding; maar as ons dood is en ons lewe met Christus in God opgesluit is, sal ons nie so liggeraak wees as ons gekleineer en verag word nie. Ons sal doof wees vir verwyte en blind vir beledigings en hoon. “Die liefde is lankmoedig en vriendelik; die liefde is nie jaloers nie; die liefde praat nie groot nie, is nie opgeblase nie, handel nie onwelvoeglik nie, soek nie sy eie belang nie, word nie verbitterd nie, reken die kwaad nie toe nie, is nie bly oor die ongeregtigheid nie, maar is bly saam met die waarheid. Dit bedek alles, glo alles, hoop alles, verdra alles. Die liefde vergaan nimmermeer.” 1 Korinthiërs 13:4-8. {MOR 22.1}

Geluk wat uit aardse bronne geput word, is so veranderlik as wat omstandighede dit kan maak; maar die vrede van Christus is ’n bestendige en blywende vrede. Dit hang van geen lewensomstandigheid af nie, nie van die hoeveelheid wêreldse goedere of die aantal wêreldse vriende nie. Christus is die bron van lewende water, en geluk wat uit Hom geput word, vergaan nooit. {MOR 22.2}

Die sagmoedigheid van Christus maak die gesin gelukkig as dit in die huis geopenbaar word; dit wek geen rusie op nie, gee geen bitsige antwoord nie, maar bedaar die prikkelbare humeur en straal ’n sagte invloed uit wat deur almal binne sy towerkring aangevoel word. Oral waar dit gekoester word, maak dit die aardse gesinne deel van die een groot gesin daarbo. {MOR 22.3}

Dit sou vir ons ver beter wees om valse beskuldigings te verduur as om onsself te teister met die gésel van vergelding. Die gees van haat en vergelding het sy oorsprong in die Satan en kan net onheil bring aan hom wat dit koester. Nederigheid van hart, die sagmoedigheid wat die vrug van ’n lewe in Christus is, is die ware geheim van saligheid. “Hy versier die ootmoediges met heil.” Psalm 149:4. {MOR 22.4}

Die sagmoediges “sal die aarde beërwe.” Dit was die drang na selfverheffing wat die wêreld in sonde laat verval en ons eerste voorouers die heerskappy oor hierdie lieflike aarde - hul koninkryk - laat verloor het. Dit is deur selfverloëning dat Christus verlos wat verlore was. En Hy sê ons moet oorwin soos Hy oorwin het (Openbaring 3:21). Deur nederigheid en selfonderwerping kan ons mede-erfgename met Hom word wanneer “die ootmoediges... die aarde besit” (Psalm 37: 11). {MOR 23.1}

Die aarde wat aan die sagmoediges belowe is, sal nie soos hierdie een verduister wees deur die skaduwee van die dood en die vloek nie. “Ons verwag volgens sy belofte nuwe

hemele en ’n nuwe aarde waarin geregtigheid woon.” “Daar sal geen enkele vervloeking meer wees nie, en die troon van God en van die Lam sal daarin wees, en sy diensknegte sal Hom dien.” 2 Petrus 3:13; Openbaring 22:3. {MOR 23.2}

Daar is geen teleurstelling, geen droefheid, geen sonde nie, en niemand wat sal sê: Ek is siek nie; daar is geen begrafnisstoete nie, geen roubedryf nie, geen dood, geen afskeid, geen gebroke harte nie; maar Jesus is daar - daar is vrede. Daar sal hulle “geen honger en dors meer hê nie, en die woestyngloed en die son sal hulle nie steek nie; want hulle Ontfermer sal hulle lei en hulle saggies aanbring na die fonteine van water” (Jesaja 49:10). {MOR 23.3}

“Salig is die wat honger en dors na die geregtigheid, want hulle sal versadig word.” Mattheüs 5:6.

Geregtigheid is heiligheid, ’n beeltenis van God, en “God is liefde” (1 Johannes 4:16). Dit is gelykvormigheid aan die wet van God, “want al u gebooie is geregtigheid” (Psalm 119:172), en “die liefde die vervulling van die wet” 24 (Romeine 13:10). Die geregtigheid van God is in Christus beliggaam. Ons ontvang die geregtigheid deur Hom te ontvang. {MOR 23.4}

Nie deur pynlike worsteling of moeisame arbeid, nie deur offergawes kan geregtigheid verkry word nie; maar dit word vrylik aan elke siel gegee wat daarna honger en dors. “o Almal wat dors het, kom na die waters; en wie geen geld het nie, kom, koop en eet;... sonder geld en sonder prys.” “Hulle geregtigheid uit My... spreek die Here” en “dit is sy naam waarmee Hy genoem sal word: DIE HERE ONS GEREGTIGHEID.” Jesaja 55:1; 54:17; Jeremia 23:6. {MOR 24.1}

Geen menslike middel kan dit voorsien wat die siel se honger en dors sal bevredig nie. Maar Jesus sê: “Kyk, Ek staan by die 25deur en Ek klop. As iemand my stem hoor en die deur oopmaak, sal Ek ingaan na hom toe en saam met hom maaltyd hou, en hy met My.” “Ek is die brood van die lewe; wie na My toe kom, sal nooit honger kry nie; en wie in My glo, sal nooit dors kry nie.” Openbaring 3:20; Johannes 6:35. {MOR 24.2}

Net soos ons voedsel nodig het om ons liggaamskragte op te bou, so het ons Christus, die Brood van die hemel, nodig om ons geestelike lewe te onderhou en ons krag te gee om die werke van God te verrig. Net soos die liggaam gedurig gevoed moet word om lewe en lewenskrag te gee, so moet die siel gedurig in gemeenskap met Christus verkeer, aan Hom onderwerp word en geheel en al van Hom afhanklik wees. {MOR 25.1}

Soos die moeë swerwer soek na die waterbron in die woestyn en sy brandende dors les as hy dit kry, so sal die 26Christen dors na die suiwer water van die lewe, waarvan Christus die fontein is, en dit verkry. {MOR 25.2}

Namate ons die volmaaktheid van die Heiland se karakter bepeins, sal ons verlang om geheel en al verander en vernuwe te word na die beeld van Sy reinheid. Hoe meer ons van God weet, hoe hoër sal ons karakterideaal wees en hoe opregter sal ons begeer om Sy

ewebeeld te weerspieël. ’n Goddelike element verbind met die menslike as die siel na God reik en die verlangende hart kan sê; “Wees maar net stil tot God, my siel, want van Hom is my verwagting!” Psalm 62:6. {MOR 26.1}

As u bewus is van ’n behoefte in u siel, as u honger en dors na die geregtigheid, is dit ’n bewys dat Christus u hart aangeraak het, sodat u Hom kan vra om vir u deur die gawe van die Heilige Gees dié dinge te doen wat u self onmoontlik nie kan doen nie. Ons het nie nodig om ons dors in vlak stroompies te probeer les nie; want die groot bron is net hierbo ons van wie se oorvloedige waters ons vrylik kan drink as ons net ’n bietjie hoër wil reik op die pad van die geloof. {MOR 26.2}

Die woorde van God is die heilfontein van die lewe. As u na hierdie lewende fonteine soek, sal u, deur die Heilige Gees, in gemeenskap met Christus gebring word. Ou bekende waarhede sal in ’n nuwe lig voor u opdoem, skrifgedeeltes sal soos ’n ligvloed oor u breek met nuwe betekenis, u sal die verband van ander waarhede met die verlossingswerk sien, en u sal weet dat Christus u lei, dat ’n Goddelike Leraar aan u sy is. {MOR 26.3}

27

Jesus het gesê: “Die water wat Ek hom sal gee, sal in hom word ’n fontein van water wat opspring tot in die ewige lewe” (Johannes 4:14). Die Heilige Gees sal u die waarheid helder laat sien, en u sal die kosbaarste ondervindinge deurmaak en verlang om andere te vertel van die vertroostende dinge wat aan u geopenbaar is. Wanneer u met hulle in aanraking kom, sal u hulle iets nuuts oor die karakter of werk van Christus kan vertel. U sal ’n nuwe openbaring van Sy ontfermende liefde kan gee aan hulle wat Hom liefhet en aan hulle wat Hom nie liefhet nie. {MOR 27.1}

“Gee, en aan julle sal gegee word” (Lukas 6:38); want die woord van God “is ’n fontein van die tuine, ’n put met lewende water wat van die Libanon afvloei” (Hooglied 4:15). Die hart wat eers eenmaal die liefde van Christus gesmaak het, roep gedurig om meer te drink, en namate u meedeel, sal u in ryker en oorvloediger mate ontvang. Elke openbaring van God aan die siel stel hom beter in staat om te ken en om lief te hê. Die hart roep gedurig uit: “Meer van U,” en die Gees antwoord ons: “Veel meer” (Romeine 5:9, 10). Want onse God verlustig Hom daarin om “te doen ver bo alles wat ons bid of dink” (Efesiërs 3:20). Aan Jesus, wat Homself ontledig het vir die redding van die verlore gaande mensdom, is die Heilige Gees sonder mate gegee. So sal dit aan elke volgeling van Christus gegee word wanneer die hele hart vir inwoning aan Hom onderwerp word. Onse Here het self die bevel gegee: “Word met die Gees vervul” (Efesiërs 5:18), en hierdie bevel is ook ’n belofte van sy vervulling. Dit het die Vader behaag dat in Christus “die ganse volheid sou woon,” en “julle het die volheid in Hom” (Kolossense 1:19; 2:10). {MOR 27.2}

Die Here het Sy liefde sonder mate uitgestort, soos die reën wat die aarde ver-kwik. Hy sê: “Laat dit drup, o hemele, van bo af, en laat die wolke vloei van geregtigheid; laat die aarde oopgaan, en laat heil voortkom en geregtigheid; laat hulle saam uitspruit.” “Die

ellendiges en behoeftiges soek water, maar daar is nie; hulle tong verdroog van dors; Ek, die Here, sal hulle verhoor; Ek, die God van Israel, sal hulle nie verlaat nie. Ek sal riviere op die kaal heuwels oopmaak en fonteine in die laagtes; Ek sal die woestyn ’n waterplas maak en die dor land waterbronne.” Jesaja 45:8; 41:17, 18. {MOR 28.1}

“Uit sy volheid het ons almal ontvang, ja genade op genade.” Johannes 1:16. {MOR 28.2}

“Salig is die barmhartiges, want aan hulle sal barmhartigheid bewys word!” Mattheüs 5:7.

Die mensehart is van nature koud, donker en liefdeloos; 29enigeen wat ’n gees van ontferming en vergewensgesindheid openbaar, doen dit nie uit homself nie, maar deur die invloed van die Gees van God op sy hart. “Ons het Hom lief, omdat Hy ons eerste liefgehad het.” 1 Johannes 4:19. {MOR 28.3}

God is self die bron van alle genade. Sy Naam is “barmhartige en genadige God” (Exodus 34:6). Hy behandel ons nie na verdienste nie. Hy vra nie of ons Sy liefde waardig is nie, maar Hy stort die rykdom van Sy liefde uit om ons waardig te maak. Hy is nie wraaksugtig nie. Hy wil nie straf nie, maar verlos. Selfs die strengheid wat Hy deur Sy voorsienigheid openbaar, is vir die redding van die weerspannige. Hy verlang met ’n innige verlange om die ellende van die mens te verlig en om Sy balsem op hul wonde te sit. Dit is waar dat die Here die ongeregtigheid “nooit ongestraf laat bly nie” (Exodus 34:7), maar Hy sal die skuld wegneem. {MOR 29.1}

Die barmhartiges is “deelgenote... van die goddelike natuur,” en in hulle word die ontfermende liefde van God uitgedruk. Almal wie se harte in voeling klop met die hart van die Oneindige Liefde, sal probeer om te red en nie om te veroordeel nie. As Christus in die siel woon, is Hy ’n fontein wat nooit opdroog nie. Waar Hy woon, daar sal weldadigheid oorloop. {MOR 29.2}

Op die geroep van die weerstrewige, die versoekte, die ellendige slagoffers van gebrek en sonde, vra die Christen nie: Is hulle dit waardig nie? maar: Hoe kan ek hulle help? In die ellendigste en mees verdorwene sien hy siele vir wie Christus gesterf het om hulle te red en vir wie God die bediening van versoening aan Sy kinders gegee het. {MOR 29.3}

Die barmhartiges is hulle wat medelye met die arme, die lydende en die verdrukte het. {MOR 29.4}

Vir baie is die lewe ’n pynlike stryd; hulle is bewus van hul tekortkominge en voel ellendig en ongelowig; hulle dink hulle het niks om voor dankbaar te wees nie. Vriendelike woorde, ’n

simpatieke blik, woorde van waardering sal vir baie eensames en sukkelende soos ’n beker koue water vir ’n dorstige siel wees. ’n Simpatieke woord, ’n liefdesdaad, sal laste wat

swaar op moeë skouers druk, ligter maak. En elke onselfsugtige, vriendelike woord of daad is ’n uitdrukking van die liefde van Christus vir die verlore mensdom. {MOR 29.5}

Aan die barmhartiges “sal barmhartigheid bewys word.” “Die siel wat seën, word versadig; en hy wat laaf, word self ook gelaaf.” Spreuke 11:25. Daar is soete vrede vir die medelydende gees, en ’n salige genoeglikheid in ’n lewe van selfopofferende diens vir die welsyn van andere. Die Heilige Gees wat in die siel woon en in die lewe geopenbaar word, sal harte week maak en meegevoel en tederheid opwek. Jy sal maai wat jy saai. “Welgeluksalig is hy wat ag gee op die arme;... Die Here sal hom bewaar en hom in die lewe hou; hy sal gelukkig gemaak word op die aarde. Ja, U kan hom nie oorgee aan die begeerte van sy vyande nie. Die Here sal hom ondersteun op die siekbed; sy hele slaapplek verander U as hy krank is.” Psalm 41:2-4. {MOR 30.1}

Hy wat sy lewe aan God oorgegee het om Sy kinders te dien, is aangeskakel by Hom wat oor al die hulpbronne van die heelal beskik. Sy lewe is met die lewe van God verbind met die goue ketting van Sy onfeilbare beloftes. Die Here sal hom nie in die uur van lyding en nood verlaat nie. “My God sal elke behoefte van julle vervul na sy rykdom in heerlikheid deur Christus Jesus.” Filippense 4:19. En in die uur van die laaste nood sal die barmhartiges skuiling vind in die genade van die medelydende Verlosser en sal hulle in die ewige woninge ontvang word. {MOR 30.2}

“Salig is die wat rein van hart is, want hulle sal God sien.” Mattheüs 5:8.

Die Jode was so nougeset oor seremoniële reinheid, dat hulle reëls ’n las geword het. Hulle was so besig om reëls en 31beperkinge uit te dink, en so bang vir uiterlike verontreiniging, dat hulle nie besef het watter vlek die selfsug en kwaadwilligheid op die siel laat nie. {MOR 30.3}

Jesus noem hierdie seremoniële reinheid nie as een van die voorwaardes vir toegang tot Sy koninkryk nie, maar Hy vestig die aandag op die noodsaaklikheid van ’n rein hart. “Die wysheid van bo is ten eerste rein.” Jakobus 3:17. Niks wat verontreinig sal in die Godstad toegelaat word nie. Almal wat daar saf woon, sal hier rein van hart geword het. Die mens wat van Jesus leer, sal ’n toenemende afkeer hê van onverskillige gedrag, onwelvoeglike taal en onbehoorlike gedagtes. As Christus in die hart woon, sal die gedagtes en gedrag rein en verfynd word. {MOR 31.1}

Maar die woorde van Jesus: “Salig is die wat rein van hart is,” het ’n dieper betekenis - nie net vry van sinlike begeertes en wellus nie, maar opreg in die innerlike begeertes en motiewe van die siel, vry van hoogmoed en selfverheerliking; nederig, onselfsugtig en kinderlik. ’n Mens kan net jou eie soort waardeer. Tensy jy die beginsel van selfopofferende liefde, wat die beginsel van Sy karakter is, deel van jou eie lewe maak, kan jy God nie ken nie. Die hart wat deur die Satan mislei word, sien God as ’n tirannieke, meedoënlose wese; die selfsugtige karaktertrekke van die mens, selfs dié van die Satan self, word aan die liefdevolle Skepper toegedig. “Jy dink Ek is net 32soos jy,” sê Hy (Psalm 50:21). Sy

voorsienigheid word gesien as die uitdrukking van ’n eiemagtige, wraaksugtige natuur. So ook met die Bybel, die skathuis van die rykdom van Sy genade. Die heerlikheid van sy waarhede, wat so hoog soos die hemele is en die ewigheid omvat, bly onopgemerk. Vir die groot mensemassa is Christus self “soos ’n wortel uit droë grond,” en hulle sien in Hom “geen voorkoms,” dat hulle “Hom sou begeer nie” (Jesaja 53:2). Toe Jesus onder die mense gewandel het as die openbaring van God in die mens, het die skrifgeleerdes en Fariseërs van Hom gesê: “U ’n Samaritaan... en van die duiwel besete” (Johannes 8:48). Selfs die dissipels is so verblind deur hul selfsug dat hulle traag was om Hom te verstaan wat gekom het om die liefde van die Vader aan hulle te openbaar. Dit is daarom dat Jesus as ’n eensame onder die mense beweeg het. Net in die hemel is Hy werklik verstaan. {MOR 31.2}

Wanneer Christus in Sy heerlikheid kom, kan die goddeloses dit nie verduur om na Hom te kyk nie. Die lig van Sy teenwoor-digheid wat lewe is vir dié wat Hom liefhet, is die dood vir die goddeloses. Die verwagting van Sy koms is vir hulle “’n verskrik-like verwagting van oordeel en ’n vuurgloed wat die teenstanders sal verteer” (Hebreërs 10:27). Wanneer Hy verskyn, sal hulle bid om verberg te Word vir Hom wat gesterf het om hulle te verlos. {MOR 32.1}

Maar alles is anders vir die harte wat gereinig is deur die inwoning van die Heilige Gees. Hulle kan God ken. Moses is in die skeur van die rots verberg toe die heerlikheid van die Here aan hom geopenbaar is; en dit is wanneer ons lewe saam met Christus in God verborge is dat ons die liefde van God aanskou. {MOR 32.2}

“Hy wat reinheid van hart liefhet, wie se lippe aangenaam is -die koning is sy vriend.” Spreuke 22:11. Nou sien ons Hom deur die geloof. In ons daaglikse lewe sien ons Sy goedheid en medelye in Sy voorsienigheid. Ons sien Hom in die karakter van Sy Seun. Die Heilige Gees openbaar aan die hart die waarheid oor 33God en Hom wat Hy gestuur het. Dié wat rein van hart is, sien God in ’n nuwe, innige verhouding as hul Verlosser, en as hulle die reinheid en lieflikheid van Sy karakter sien, verlang hulle om Sy beeld te weerspieël. Hulle sien in Hom ’n vader wat verlang om sy berouvolle seun te omhels; en hul harte word met ’n onuitspreeklike, heerlike vreugde vervul. {MOR 32.3}

Dié wat rein van hart is, sien God in die werke van Sy almagtige hand, in die skoonheid van die heelal. In die geskrewe Woord sien hulle ’n duideliker openbaring van Sy genade, Sy goedheid en Sy guns. Die waarheid wat vir die wyses verberg is, 34word aan kindertjies geopenbaar. Die skoonheid en kosbaarheid van die waarheid, wat die wêreld-wyse nie kan sien nie, word gedurig geopenbaar aan diegene wat ’n vertrouende, kinderlike begeerte het om die wil van God te ken en te doen. Deur self die Goddelike natuur deelagtig te word, kan ons die waarheid onderskei. {MOR 33.1}

Dié wat rein van hart is, leef in die tydjie wat hulle op aarde gegun word asof hulle in die sigbare teenwoordigheid van God is. En in die toekomstige, onsterflike lewe sal hulle Hom

van aangesig tot aangesig sien. “Want nou sien ons deur ’n spieël in 35’n raaisel, maar eendag van aangesig tot aangesig.” 1 Korinthiërs 13:12. {MOR 34.1}

“Salig is die vredemakers, want hulle sal kinders van God genoem word.”Mattheüs 5:9.

Christus is die “Vredevors” (Jesaja 9:6), en Sy sending is om die vrede wat deur die sonde geskend is, in die hemel en op aarde te herstel. “Omdat ons dan uit die geloof geregverdig is, het ons vrede by God deur onse Here Jesus Christus.” Romeine 5:1. Elkeen wat bereid is om die sonde te versaak en wat sy hart oopmaak vir die liefde van Christus, word ’n deelgenoot van hierdie hemelse vrede. {MOR 35.1}

Daar is geen ander grondslag vir vrede nie. As die genade van Christus die hart vul, verdryf dit vyandskap; dit beëindig onenigheid en vul die siel met liefde. Dié wat vrede met God en met hulle medemense het, kan nie ongelukkig wees nie. Jaloesie sal in daardie hart nie gevind word nie; bose vermoedens sal daar geen plek vind nie, en haat kan daar nie bestaan nie. Die hart wat in voeling met God verkeer, het die hemelse vrede, en die geseënde invloed daarvan sal uit hom straal. Die vrede sal soos 36dou wees op harte wat vermoeid en belas is met wêreldse twis. {MOR 35.2}

Christus se volgelinge word met ’n vredesboodskap na die wêreld gestuur. Elkeen wat die liefde van Christus onwetend deur die stille invloed van ’n heilige lewe openbaar; elkeen wat ’n ander deur woord en daad daartoe beweeg om die sonde te versaak en sy hart aan God te gee, is ’n vredemaker. {MOR 36.1}

En “salig is die vredemakers, want hulle sal kinders van God genoem word.” Die vreedsame gees bewys hul verbinding met die hemel. Die soete teenwoordigheid van Christus omring hulle. Hul verkwiklike lewe en skoonheid van karakter toon aan die wêreld dat hulle kinders van God is. Mense is bewus daarvan dat hulle by Jesus was. “Elkeen wat liefhet, is uit God gebore en ken God.” “As iemand die Gees van Christus nie het nie, dié behoort nie aan Hom nie,” maar “almal wat deur die Gees van God gelei word, dié is kinders van God.” 1 Johannes 4:7; Romeine 8:9, 14. {MOR 36.2}

“Salig is die wat vervolg word ter wille van die geregtigheid want aan hulle behoort die koninkryk van die hemele.” Mattheüs 5:10.

Jesus beloof Sy volgelinge nie aardse heerlikheid of rykdom of ’n sorgelose lewe nie, maar Hy bied hulle die voorreg om saam met hulle Meester in die weë van selfverloëning en verwyt te wandel omdat die wêreld hulle nie ken nie. {MOR 38.1}

Hy wat gekom het om die wêreld te verlos, moes die verset van die verenigde magte van die teenstanders van God en mens verduur. Meedoënloos het bose mense en bose engele hulle teen die Vredevors geskaar. Hoewel elke woord en daad van Hom van Goddelike barmhartigheid getuig het, is Hy gehaat omdat Hy so anders as die wêreld was. Omdat Hy die botviering van die bose hartstogte van ons natuur nie wou goedpraat nie, het Hy verwoede vyandskap en teenstand uitgelok. So gaan dit met almal wat godvrugtig in

Christus wil leef. Tussen geregtigheid en sonde, liefde en haat, waarheid en valsheid is 39daar ’n onversoenbare botsing. As iemand die liefde van Christus en ’n mooi heilige lewe aan die dag lê, trek hy die onderdane van die koninkryk van die Satan weg, en dit maak die vors van die duisternis opstandig. Vervolging en verwyt wag vir almal wat met die gees van Christus besiel is. Die aard van die vervolging verander met die tyd, maar die beginsel - die onderliggende gees - is nog dieselfde as die wat sedert die dae van Abel tot die dood van die Here se uitverkorenes gelei het. {MOR 38.2}

Die mens wat strewe na eenheid met God, sal ontdek dat die kruis steeds aanstoot gee. Owerhede en magte en bose geeste in die lug verset hulle teen almal wat gehoorsaam aan die wet van die hemel wil wees. Daarom moet die dissipels van Christus hulle nie ontstel oor vervolging nie; hulle moet liewer bly wees, want dit is ’n bewys dat hulle in die voetstappe van hul Meester volg. {MOR 39.1}

Hoewel die Here nie beloof het om Sy volk teen beproewinge te vrywaar nie, het Hy hulle iets beters belowe. Hy het gesê: “Mag... jou sterkte soos jou dae” wees. “My genade is vir jou genoeg, want my krag word in swakheid volbring” (Deuteronomium 33:25; 2 Korinthiërs 12:9). As u geroep word om vir Jesus deur die vuuroond te gaan, sal Hy aan u sy wees, soos Hy met die drie jong manne in Babel was. Wie hulle Verlosser liefhet, sal hulle verheug in elke geleentheid om saam met Hom in Sy vernedering en verwyt te deel. Hul liefde vir hul Here maak dit heerlik om ter wille van Sy Naam te ly. {MOR 39.2}

Te midde van beproewinge en verdrukking word die heerlikheid - karakter - van God in Sy uitverkorenes geopenbaar. Die kerk van God, wat deur die wêreld gehaat en vervolg word, word in die skool van Christus opgevoed en getug. Hulle bewandel enge paaie op aarde; hulle word in die vuur van verdrukking gelouter. Hulle volg Christus deur bittere beproewinge; hulle verduur selfverloëning en ondervind bittere teleurstellings; maar hul pynlike ondervinding leer hulle die skuld en die wee van die 40sonde ken, en hulle verafsku dit. Omdat hulle in Christus se lyding deel, is hulle bestem om in Sy heerlikheid te deel. In ’n heilige visioen het die profeet die oorwinning van die volk van God gesien. Hy sê: “En ek het gesien iets soos ’n see van glas, gemeng met vuur. En die oorwinnaars... het ek by die see van glas sien staan, met siters van God. En hulle het die lied gesing van Moses, die dienskneg van God, en die lied van die Lam, en gesê: Groot en wonderlik is u werke, Here God, Almagtige; regverdig en waaragtig is u weë, o Koning van die heiliges.” “Dit is hulle wat uit die groot verdrukking kom, en hulle het hul klere gewas en hul klere wit gemaak in die bloed van die Lam. Daarom is hulle voor die troon van God en dien Hom dag en nag in sy tempel; en Hy wat op die troon sit, sal sy tent oor hulle oopspan.” Openbaring 15:2, 3; 7:14, 15. {MOR 39.3}

“Salig is julle wanneer die mense julle beledig.” Mattheüs 5:11.

Sedert hy in sonde geval het, gaan die Satan nog altyd met bedrog te werk. Net soos hy God verdraaid voorgestel het, gee hy ook ’n skewe beeld van die kinders van God. Die

Heiland sê: “Die smaadhede van die wat U smaad, het op my geval.” Psalm 69:10. So het hulle ook op Sy dissipels geval. {MOR 40.1}

Niemand op aarde is ooit wreder belaster as die Seun van die mens nie. Hy is bespot en uitgelag omdat Hy onwrikbaar aan die beginsels van die wet van God vasgehou het. Hulle het Hom sonder oorsaak gehaat. Tog het Hy kalm voor Sy vyande gestaan, en verklaar dat verwyt deel van die Christen se erfenis is. Hy het Sy volgelinge geleer hoe om die pyle van haat af te weer en hulle beveel om nie onder vervolging moedeloos te word nie. {MOR 40.2}

Laster kan wel die naam beswadder, maar dit kan nie die karakter bevlek nie. Dit word deur die Here in bewaring gehou. Solank ons nie aan die sonde toegee nie, kan geen menslike of 41sataniese mag die siel bevlek nie. Die mens wie se hart op God vertrou, is in die uur van sy grootste beproewinge en ontmoedigendste omstandighede presies dieselfde as toe die guns van God hom bestraal het. Sy woorde, sy motiewe, sy dade, kan wel skeef voorgestel en vervals word, maar hy gee nie om nie, want vir hom is daar groter belange op die spel. Soos Moses het hy “volgehou soos een wat die onsienlike sien” (Hebreërs 11:27) en nie “op die sigbare dinge” gelet nie, “maar op die onsigbare” (2 Korinthiërs 4:18). {MOR 40.3}

Christus is bekend met alles wat mense misverstaan of verdraaid voorstel. Sy kinders kan dit bekostig om bedaard en geduldig te wag en te vertrou, al word hulle ook hoe beswadder en verag; want niks is geheim wat nie geopenbaar sal word nie, en hulle wat God eer, sal in die teenwoordigheid van mense en engele deur Hom vereer word. {MOR 41.1}

“Wanneer die mense julle beledig en vervolg,” het Jesus gesê, 42“verbly en verheug julle.” En Hy het sy toehoorders verwys na die profete wat in die Naam van die Here gespreek het, as “voorbeeld van lyding... en van geduld” (Jakobus 5:10). Abel, die heel eerste Christen onder Adam se kinders, het as martelaar gesterf. Henog het met die Here gewandel, en die wêreld het hom nie geken nie. Noag is bespot as fanatikus en alarmmaker. “Ander weer het die proef van bespottinge en géselinge deurstaan, ook van boeie en gevangenis.” “Ander is gefolter en wou geen bevryding aanneem nie, om ’n beter opstanding te kan verkry.” Hebreërs 11:36, 35. {MOR 41.2}

In elke eeu is God se uitverkore boodskappers beledig en vervolg, en tog is die kennis van God deur hul beproewing versprei. Elke dissipel van Christus moet hom by die geledere voeg en dieselfde werk voortsit, wetende dat sy vyande die waarheid nie kan benadeel nie, maar net kan bevorder. Die Here wil hê dat die waarheid op die voorgrond gebring en as onderwerp ondersoek en bespreek moet word, selfs al word dit aan smaad onderwerp. Die mense se gedagtes moet geprikkel word; elke strydpunt, elke verwyt, elke poging om die vryheid van die gewete aan bande te lê, is die Here se middel om gedagtes wat andersins sou gesluimer het, wakker te skud. {MOR 42.1}

Groot is die beloning in die hemel vir hulle wat ondanks vervolging en verwyte vir Christus getuig. Die mense soek na aardse gewin, maar Jesus wys hulle op die hemelse beloning. Hy gee dit egter nie alles in die toekomstige lewe nie; Hy begin hier. Die Here het van ouds aan Abraham verskyn en gesê: “Ek is vir jou ’n skild en jou loon is baie groot” (Genesis 15:1). Dit is die loon van almal wat Christus volg. Jehova Emmanuel - Hy “in wie al die skatte van wysheid en kennis verborge is” in wie “al die volheid van die Godheid liggaamlik” woon (Kolossense 2:3, 9) - om met Hom in voeling te wees, om Hom te ken, om Hom te besit, namate die hart al hoe meer oopgaan om Hom en Sy karaktertrekke 43te ontvang; om Sy liefde en krag te ken, om die ondeurgrondelike rykdom van Christus te besit, om al hoe meer te begryp “wat die breedte en lengte en diepte en hoogte is, en die liefde van Christus te ken wat die kennis oortref, sodat julle vervul kan word tot al die volheid van God” (Efesiërs 3:18, 19), “dit is die erfdeel van die knegte van die Here en hulle geregtigheid wat uit My is, spreek die Here” (Jesaja 54:17). {MOR 42.2}

Dit was die vreugde wat in Paulus en Silas se harte was toe hulle in die gevangenis in Filippi lofliedere tot God gesing het. Christus was daar by hulle, en die lig van Sy teenwoordigheid het die duisternis van die kerker met die heerlikheid van die hemelse howe verlig. Uit Rome het Paulus, sonder om aan sy boeie te dink, geskryf oor die verspreiding van die evangelie: “Hierin verbly ek my en sal ek my ook verbly” (Filippense 1:18). En die einste woorde van Christus op die berg vind weerklank in Paulus se boodskap aan die gemeente te Filippi, te midde van hul vervolginge: “Verbly julle altyd in die Here; ek herhaal: Verbly julle” (Filippense 4:4). {MOR 43.1}

“Julle is die sout van die aarde.” Mattheüs 5:13.

Sout is waardevol as ’n bederfweermiddel; en wanneer God Sy kinders die sout van die aarde noem, wil Hy hulle leer dat Hy hulle die ontvangers van Sy genade gemaak het sodat hulle werktuie kan word om ander te red. Die rede waarom God ’n volk uitverkies het om voor die wêreld te staan, was nie net dat Hy hulle as Sy seuns en dogters kon aanneem nie, maar dat die wêreld deur hulle die “reddende genade” kon ontvang (Titus 2:11). Toe die Here Abraham uitverkies het, was dit nie net om die besondere vriend van God te word nie, maar om die tussenpersoon te wees deur wie Hy besondere voorregte aan die volke sou kon skenk. Jesus het in Sy laaste gebed saam met Sy dissipels net voor Sy kruisiging gesê: “Maar Ek heilig Myself vir 44hulle, sodat hulle ook in waarheid geheilig kan wees.” Johannes 17:19. Net so sal Christene wat deur die waarheid geheilig word, reddende eienskappe besit wat die wêreld van algehele sedelike verval sal bewaar. {MOR 43.2}

Sout moet gemeng word met die stof waarby dit gevoeg word; dit moet binnedring en deurdring om te kan bewaar. So is dit ook deur persoonlike aanraking en omgang dat mense deur die reddende krag van die evangelie bereik word. Hulle word nie as massas gered nie, maar as persone. Persoonlike invloed is kragtig. Ons moet op intieme voet verkeer met diegene wat ons graag wil help. {MOR 44.1}

Die smaak van sout stel die lewenskrag van die Christen voor 45- die liefde van Jesus in sy hart, die geregtigheid van Christus wat die lewe deurtrek. Die liefde van Christus sprei uit en dring in. As dit in ons woon, sal dit uitvloei na ander. Ons sal na aan hulle kom, totdat hul harte aangeraak word deur ons onselfsugtige belangstelling en liefde. Die ware gelowige straal ’n lewenskrag uit wat die siele van dié vir wie hy arbei binnedring en nuwe morele krag aan hulle gee. Dit is nie die krag van die persoon self nie, maar die krag van die Heilige Gees wat vir die opwekking sorg. {MOR 44.2}

Jesus het hierdie ernstige waarskuwing bygevoeg: “Maar as die sout laf geword het, waarmee sal dit gesout word? Dit deug nêrens meer voor as om buite gegooi en deur die mense vertrap te word nie.” {MOR 45.1}

Terwyl die mense na Jesus se woorde geluister het, kon hulle die wit sout in die paadjies sien glinster waar dit weggegooi was omdat dit smaakloos en daarom nutteloos geword het. Dit was ’n goeie voorstelling van die Fariseërs en die uitwerking wat hul 46godsdiens op die samelewing gehad het. Dit is verteenwoordi-gend van die lewe van elke siel van wie die krag van die genade van God gewyk het en wat koud en sonder Christus gelaat is. Ondanks sy belydenis word so ’n mens deur mense en engele as smakeloos en onaangenaam beskou. {MOR 45.2}

Dit is aan hulle wat Christus sê: “Was jy tog maar koud of warm! Maar nou, omdat jy lou is en nie koud of warm nie, sal Ek jou uit my mond spuug” (Openbaring 3:15, 16). {MOR 46.1}

Sonder ’n lewende geloof in Christus as ons persoonlike Verlosser is dit onmoontlik om ons invloed op hierdie skeptiese wêreld te laat geld. Ons kan nie aan ander iets gee wat ons nie self het nie. Die invloed wat ons tot seën en opheffing van die mensdom kan uitoefen, staan in verhouding tot ons eie toewy-ding aan Christus. Sonder ware diens, sonder opregte liefde, sonder werklike ondervinding, is daar geen krag om te help nie, geen verbinding met die hemel nie, geen geur van Christus in die lewe nie. As die Heilige Gees ons nie kan gebruik as werktuie om die waarheid soos dit in Jesus gevind word aan die wêreld te verkondig nie, is ons soos sout wat smaakloos en heeltemal nutteloos geword het. Deur die afwesigheid van die genade van Christus in ons lewens getuig ons teenoor die wêreld dat die waarheid waarin ons na bewering glo, ons nie kan heilig nie; en sover dit ons invloed aangaan, maak ons die woord van God kragteloos. {MOR 46.2}

As liefde die hart vervul, sal dit uitvloei na ander, nie as gevolg van gunste wat ons van hulle ontvang nie, maar omdat liefde die dryfveer is. Liefde verander die karakter, beheers die drange, onderdruk vyandskap en veredel die emosies. Hierdie liefde is so wyd soos die heelal, en stem ooreen met dié van die engelewerk-ers. As dit in die hart gekoester word, veraangenaam dit die hele lewe en is dit ’n seën vir almal om ons. Dit alleen is wat ons die sout van die aarde maak. {MOR 46.3}

“Julle is die lig van die wêreld.”Mattheüs 5:14.

Jesus het Sy lesse interessant gemaak toe Hy die volk onderrig het, en Hy het Sy gehoor se belangstelling gaande gehou deur dikwels die natuurtonele rondom hulle as illustrasies te gebruik. Dit was nog oggend toe die skare bymekaargekom het. Die luisterryke son het al hoër in die blou hemel geklim en die skaduwees wat in die valleie en in die nou bergklofies geskuil het, verdryf. Die gloed van die oosterlig het nog nie verbleek nie. Die hele landskap is in luisterryke sonlig gebaai; die spieëlgladde oppervlak van die meer het die goue glans oggendwolke in sy diepte weerkaats. {MOR 47.1}

Elke blom en knoppie en tak het geglinster van die dou. Die natuur het geglimlag onder die weldadigheid van ’n nuwe dag, en voëls het vrolik in die bome gekwetter. Die Heiland het na die groepie voor Hom gekyk, toe na die opkomende son; en toe sê Hy vir Sy dissipels: “Julle is die lig van die wêreld.” Soos die son uitgaan op sy boodskap van liefde, die nagskaduwees verdryf en die wêreld tot lewe opwek, so moet die volgelinge van Christus op hul sending vertrek en die lig van die hemel laat skyn oor diegene wat in die duisternis van sonde en dwaling verkeer. {MOR 47.2}

In die helder oggendlig het die dorpe en gehuggies op die omliggende heuwels helder afgeteken gestaan en die landskap nog skilderagtige gemaak. Jesus het na hulle gewys en gesê: “’n Stad wat bo-op ’n berg lê, kan nie weggesteek word nie.” Toe voeg Hy by: “En ’n mens steek ook nie ’n lamp op en sit dit onder die maatemmer nie, maar op die staander, en dit skyn vir almal wat in die huis is.” Die meeste van die mense wat daar geluister het, was plaasarbeiders en visserslui wat in eenkamerhuisies gewoon het waarin ’n enkele lamp op ’n staander almal in die huis verlig het. “Laat julle lig so skyn voor die mense,” het Jesus gesê, “dat hulle julle goeie werke kan sien en julle Vader wat in die hemele is, verheerlik.” {MOR 47.3}

Geen ander lig het nog ooit op die gevalle mens geskyn of sal ooit op hom skyn nie, behalwe dié wat van Christus af kom. Jesus, die Verlosser, is al lig wat die duisternis van ’n wêreld in sonde kan verlig. Van Christus staan geskrywe: “In Hom was lewe, en die lewe was die lig van die mense.” Johannes 1:4. Net deur Sy lewe te ontvang kan Sy dissipels ligdraers word. Die lewe van Christus in die siel, Sy liefde in die karakter geopenbaar, sal hulle die lig van die wêreld maak. {MOR 49.1}

Die mens het geen lig in homself nie. Sonder Christus is ons soos ’n lamp wat nie aangesteek is nie, soos die maan wanneer sy aangesig van die son af afgewend is; ons het nie ’n enkele helder straal om die duisternis van die wêreld mee te verlig nie. Maar wend ons ons na die Son van Geregtigheid, kom ons in aanraking met Christus, word die hele siel verlig met die helderheid van die Goddelike teenwoordigheid. {MOR 49.2}

Die volgelinge van Christus moet meer as ’n lig tussen die mense wees. Hulle moet die lig van die wêreld wees. Jesus sê aan almal wat Sy Naam aanroep: Julle het julself aan My oorgegee, en Ek het julle aan die wêreld gegee as My verteen-woordigers. Soos die Vader Hom in die wêreld gestuur het, so, sê Hy, “het Ek ook hulle in die wêreld gestuur”

(Johannes 17:18). Soos Christus die kanaal vir die openbaring van die Vader is, so moet ons die kanaal wees vir die openbaring van Christus. Hoewel ons Heiland die groot ligbron is, vergeet dit nooit, o Christen, dat Hy deur die mens geopenbaar word nie. Die seëninge van Bo word deur die mens as werktuig gegee. Christus het self na die wêreld gekom as die Seun van die mens. Die mens, met die Goddelike natuur verenig, moet die mensheid aanraak. Die kerk van Christus, elke afsonderlike dissipel van die Meester, is die hemel se aangewese kanaal vir die openbaring van God aan die mense. Engele in heerlikheid wag om die hemelse lig en krag deur u te bring aan siele wat gereed is om te 50vergaan. Sal die mens versuim om sy aangewese taak te verrig? O, in daardie mate word die wêreld beroof van die beloofde invloed van die Heilige Gees! {MOR 49.3}

Maar Jesus het nie vir die dissipels gesê: “Streef om jul lig te laat skyn nie,” Hy het gesê: “Laat dit skyn.” As Christus in die hart woon, is dit onmoontlik om die lig van Sy teenwoordigheid te verberg. As diegene wat voorgee dat hulle volgelinge van Christus is, nie die lig van die wêreld is nie, is dit omdat die lewenskrag hulle verlaat het; as hulle geen lig te gee het nie, is dit omdat hulle geen verbinding met die Bron van die lig het nie. {MOR 50.1}

Die Heiland se woorde: “Julle is die lig van die wêreld.” dui op die feit dat Hy aan Sy volgelinge ’n wêreldomvattende sending opgedra het. In Christus se dae het selfsug en hoogmoed en vooroordeel ’n sterk en hoë skeidsmuur tussen die aangestelde voogde van die heilige Godspraak en elke ander volk op die aarde gevorm. Maar die Heiland het gekom om dit te verander. Die woorde wat die volk uit Sy mond gehoor het, was anders as enigiets wat hulle nog ooit van priester of rabbi verneem het. Christus breek die skeidsmuur af, die selfsug, die vooroordeel wat nasies verdeel, en leer ons om die hele mensdom lief te hê. Hy verhef die mens uit die enge kring van sy selfsug; Hy skaf alle landsgrense en kunsmatige maatskaplike afskortings af. Hy maak geen verskil tussen naaste en vreemdeling, vriend en vyand nie. Hy leer ons om elke behoeftige siel as ’n naaste te beskou, en die wêreld as ons akker. {MOR 50.2}

Soos die strale van die son tot die verste uithoeke van die aardbol deurdring, so wil die Here hê dat die lig van die evangelie tot by elke siel op aarde moet strek. As die kerk van Christus die doel van onse Here sou uitvoer, sou almal verlig word wat in duisternis en in die gebied van die doodskaduwee sit. Pleks van in groepies saam te trek en die verantwoordelikheid van die dra van die kruis te ontduik, moet die lede van die kerk hulle na alle 51lande versprei en die lig van Christus laat uitstraal, en arbei soos Hy gearbei het vir die redding van siele, en die “evangelie van die koninkryk” sal snel oor die hele wêreld verkondig word. {MOR 50.3}

Ons moet nie net die heerlikheid van Christus oorpeins nie; ons moet ook vertel van Sy uitnemendheid. Jesaja het nie net die heerlikheid van Christus aanskou nie; hy het ook van Hom gepraat. Terwyl Dawid gepeins het, het die vuur gebrand; toe het hy sy mond oopgemaak en getuig. Terwyl hy nagedink het oor die wonderbare liefde van God, kon hy

nie anders as om te vertel van wat hy gesien en gevoel het nie. Wie kan die wonderbare verlossingsplan, die heerlikheid van die eniggebore Seun van God in die geloof aanskou en nie daarvan praat nie? Wie kan aan die onpeilbare liefde dink wat die dood van Christus aan die kruis van Golgota toegelaat het sodat ons nie verlore hoef te gaan nie maar die ewige lewe kan hê - wie kan dit aanskou en geen woorde hê om die heerlikheid van die Heiland te loof nie? {MOR 51.1}

“In sy paleis sê elkeen: Heerlikheid!” Psalm 29:9. Die sanger van Israel het Hom op die harp geloof en gesê: “Ek wil spreek van die glans van u heerlike majesteit en van u wonderbare dade. En hulle sal spreek van die krag van u vreeslike dade, en u grootheid 52wil ek vertel” (Psalm 145:5, 6). {MOR 51.2}

Die kruis van Golgota moet hoog bo die volk verhef word, hulle aandag trek en hul gedagtes in beslag neem. Dan sal al die geestelike vermoëns met Goddelike krag gelaai word. Dan sal die kragte saamgespan word in eerlike arbeid vir die Meester. Die arbeiders sal lig na die wêreld laat uitstraal en sal lewende werktuie wees om die aarde te verlig. {MOR 52.1}

Christus is so gretig om elke menslike werktuig wat aan Hom oorgelewer word, aan te neem. Hy verenig die menslike met die Goddelike, sodat Hy die verborgenhede van die vleesgeworde liefde aan die wêreld bekend kan maak. Praat daaroor, bid daarvoor, sing daarvan; verkondig die boodskap van Sy heerlikheid wyd en syd, en dring steeds verder deur tot in die verste streke. {MOR 52.2}

Beproewinge wat geduldig verduur word, seëninge wat dankbaar ontvang word, versoek-ings wat manmoedig weerstaan word, sagmoedigheid, vriendelikheid, barmhartigheid en liefde wat as gewoonte geopenbaar word, is die ligte wat uit die karakter straal, in teenstelling met die duisternis van die selfsugtige hart waarin die lig van die lewe nog nooit geskyn het nie. {MOR 52.3}

Kapitel 3 - Die Geestelike Aard van die Wet

"Ek het nie gekom om te ontbindnie, maar om te vervul." Mattheüs 5:17.

Dit was Christus wat, te midde van vuur en donder, die wet op die berg Sinai afgekondig het. Die heerlikheid van God het soos 'n verterende vuur op sy kruin gerus, en die berg het gesidder by die teenwoordigheid van die Here. Israel het op die aarde neergeval en vreesbevange geluister na die heilige voorskrifte van die wet. Watter teenstelling met die toneel op die berg van Saligsprekinge! Onder die somerhemel, met geen ander geluid as die gesang van die voëls om die stilte te verbreek nie, het Jesus die beginsels van Sy koninkryk uiteengesit. Tog was Hy wat die volk daardie dag in tone van liefde toegespreek het, besig om die beginsels van die wet wat op Sinai afgekondig is, aan hulle te verduidelik. {MOR 53.1}

Die wet wat op Sinai afgekondig is, was 'n weergawe van die beginsel van die liefde, 'n openbaring aan die aarde van die hemelse wet. Dit is georden in die hand van 'n Middelaar - gespreek deur Hom deur wie se krag die harte van die mens in

harmonie met sy beginsels gebring kon word. God het die doel van die wet geopenbaar toe Hy aan Israel gesê het: "Julle moet vir My heilige mense wees" (Exodus 22:31). {MOR 53.2}

Maar Israel het die geestelike aard van die wet nie ingesien nie, en al te dikwels was hulle sogenaamde gehoorsaamheid maar net die nakoming van vorms en seremonies, pleks daarvan dat hulle hul harte oorgegee het aan die heerskappy van die liefde. Omdat Jesus in Sy karakter en werk die heilige, weldadige en vaderlike hoedanighede van God aan die mens voorgestel het in teenstelling met die nuttelosheid van blote seremoniële gehoorsaamheid, het die Joodse leiers Sy woorde nie ontvang of verstaan nie. Hulle het gedink Hy heg te min waarde aan die vereistes van die wet; en toe Hy juis die dinge aan hulle verduide-lik wat die siel is van die diens wat die Here aan hulle opgelê het, het hulle, wat net die uiterlike kon sien, Hom daarvan beskuldig dat Hy die wet omver probeer werp. {MOR 54.1}

Die woorde van Christus is, hoewel hulle bedaard gespreek 55is, met 'n erns en krag gelewer wat die harte van die volk aange-gryp het. Tevergeefs het hulle gewag op 'n herhaling van die lewelose oorlewerings en voorskrifte van die rabbi's. Hulle was "verslae oor sy leer; want Hy het hulle geleer soos een wat gesag het, en nie soos die skrifgeleerdes nie" (Mattheüs 7:28, 29). Die Fariseërs het kennis geneem van die hemelsbreë verskil tussen hulle manier van leer en dié van Christus. Hulle het gesien hoe die majesteit en reinheid en skoonheid van die waarheid, met sy diepe en sagte invloed, baie siele vasgryp. Die Heiland se Godde-like liefde en tederheid het die hart van die mens na Hom getrek. Die rabbi's het besef dat die hele strekking van die onderrig wat hulle aan die volk gegee het, deur Sy leer ter syde gestel word. Hy was besig om die skeidsmuur af te breek wat so vleiend vir hulle

hoogmoed en afsondering was; en hulle het gevrees dat Hy die volk geheel en al van hulle af sou weglok as hulle dit sou toelaat. Daarom het hulle Hom met ’n vasberade vyandigheid agtervolg en gehoop om rede te vind om Hom by die menigtes in onguns te bring, sodat die Joodse Raad Hom tot die dood veroordeel kon kry. {MOR 54.2}

Op die berg het spioene Jesus noukeurig dopgehou; en waar Hy die beginsels van geregtigheid uiteengesit het, het die Fariseërs ’n fluisterveldtog op tou gesit dat Sy leer strydig is met die gebooie wat God op Sinai afgekondig het. Die Heiland het niks gesê wat hul geloof in die godsdiens en instellinge wat deur Moses aan hulle gegee is, kon ondermyn nie; want elke Godde-like ligstraal wat Israel se groot leier aan sy volk gegee het, het hy van Christus ontvang. Hoewel baie in hul harte gesê het dat Hy gekom het om die wet af te skaf, het Jesus in onmiskenbare taal Sy houding teenoor die Goddelike insettinge bekend gemaak. “Moenie dink,” het Hy gesê, “dat Ek gekom het om die wet of die profete te ontbind nie.” {MOR 55.1}

Dit is die Skepper van die mens, die Gewer van die wet, wat 56verklaar dat dit nie Sy doel is om Sy insettinge ter syde te stel nie. Alles in die natuur, vanaf die stofdeeltjie in die sonstraal tot die wêrelde daarbo, is aan wette onderhewig. En die orde en har-monie van die natuurwêreld is van gehoorsaamheid aan hierdie wette afhanklik. So is daar verhewe beginsels van geregtigheid wat die lewe van alle intelligente wesens beheer, en aan die nakoming van hierdie beginsels hang die welsyn van die heelal af. Voordat hierdie aarde tot stand gekom het, het die wet van God bestaan. Engele is aan sy beginsels onderhewig, en ook die mens moet die Goddelike insettinge gehoorsaam. Aan die mens in Eden het Christus die beginsels van die wet bekend gemaak, “toe die móresterre saam gejubel en al die seuns van God gejuig het” (Job 38; 7). Christus se sending op aarde was nie om die wet te ontbind nie, maar om die mens deur Sy genade te help om weer aan sy voorskrifte gehoorsaam te word. {MOR 55.2}

Die geliefde dissipel, wat na die woorde van Jesus op die berg geluister het, het lank daarna onder die ingewing van die Heilige Gees geskryf dat die wet ’n ewige verpligting is. Hy sê dat “die sonde is wetteloosheid,” en dat “elkeen wat die sonde doen,... ook die wetteloosheid” doen (1 Johannes 3:4). Hy stel dit duide-lik dat die wet waarna hy verwys “’n ou gebod wat julle van die begin af gehad het” (1 Johannes 2:7). Hy verwys na die wet wat met die skepping al bestaan het en wat weer op die berg Sinai afgekondig is. {MOR 56.1}

Aangaande die wet sê Jesus: “Ek het nie gekom om te ontbind nie, maar om te vervul.” Die woord “vervul” hier het dieselfde betekenis as toe Hy teenoor Johannes die Doper gesê het dat dit Sy doel is “om alle geregtigheid te vervul” (Mattheüs 3:15); met ander woorde, om die maat van die wet se vereistes vol te maak, om ’n voorbeeld te gee van volkome nakoming van die wil van God. {MOR 56.2}

Sy sending was “om die onderwysing groot en heerlik te 57maak” (Jesaja 42:21). Hy sou die geestelike aard van die wet demonstreer, sy verreikende beginsels verduidelik en sy ewige verpligtinge bevestig. {MOR 56.3}

Die Goddelike skoonheid van die karakter van Christus, van wie die edelste en sagmoedigste mense op aarde maar ’n floue weerkaatsing is; van wie Salomo deur die Gees van ingewing geskryf het: Hy is “uitnemender as tienduisend... ja, hy is geheel en al die lieflikheid self” (Hooglied 5: 10-16); van wie Dawid in ’n profetiese visioen gesê het: “U is veel skoner as die mensekinders” (Psalm 45:3); Jesus, die afdruksel van die Vader se wese, die afskynsel van Sy heerlikheid; die selfverloënende Verlosser, was dwarsdeur Sy pelgrimstog van liefde op aarde ’n lewende voorstelling van die aard van die wet van God. In Sy lewe is geopenbaar dat hemelse liefde, Christelike beginsels, die grondslag is van die wette van ewige regskapenheid. {MOR 57.1}

“Voordat die hemel en die aarde verbygaan,” het Jesus gesê, “sal nie een jota of een titteltjie van die wet ooit verbygaan totdat alles gebeur het nie.” Met Sy eie gehoorsaamheid aan die wet het Christus getoon hoe onskendbaar dit is en het Hy bewys dat elke seun en dogter van Adam dit deur Sy genade volkome kan gehoorsaam. Op die berg het Hy verklaar dat die geringste jotatjie van die wet nie sal verbygaan voordat alles vervul is nie - alles wat met die mens te doen het, alles wat betrekking het op die verlossingsplan. Hy leer nie dat die wet ooit afgeskaf sal word nie, maar Hy vestig die oog op die mens se verste gesigseinder en verseker ons dat die wet sy gesag sal behou totdat hierdie punt bereik word, sodat niemand kan dink dat Hy gestuur is om die voorskrifte van die wet af te skaf nie. So lank as wat die hemel en aarde staan, sal die heilige beginsels van die wet van God geldig bly. Sy geregtigheid, “soos die berge van God,” (Psalm 36:7), sal ewig duur, ’n bron van seëninge wie se strome uitvloei om die aarde te verkwik. {MOR 57.2}

Omdat die wet van die Here volmaak is, en daarom onveranderlik, is dit vir die sondige mens self onmoontlik om aan sy vereistes te voldoen. Daarom het Jesus as ons Verlosser gekom. Dit was Sy sending om die mens by die wet van die hemel in te skakel deur hom ’n deelgenoot van die God-delike natuur te maak. As ons ons sondes aflê en Christus as ons Verlosser aanneem, word die wet verhoog. Die apostel Paulus vra: “Maak ons dan die wet tot niet deur die geloof? Nee, stellig nie! Inteendeel, ons bevestig die wet” (Romeine 3:31). {MOR 59.1}

Die belofte van die nuwe verbond is: “Ek sal my wette gee in hulle hart, en in hulle verstand sal Ek dit inskrywe” (Hebreërs 10:16). Hoewel die stelsel van simbole wat vooruit-gewys het na Christus as die Lam van God wat die 60sonde van die wêreld sou wegneem, met Sy dood sou verby-gaan, is die beginsels van geregtigheid wat in die tien gebooie beliggaam word, net so onskendbaar soos die ewige troon. Nie ’n enkele gebod is afgeskaf nie, nie ’n jota of titteltjie is verander nie. Die beginsels wat in die Paradys aan die mens bekend gemaak is as die groot lewenswet, sal in die herstelde Paradys onveranderd

voortbestaan. As Eden weer ’n lushof op aarde is, sal God se liefdeswet deur almal onder die son gehoorsaam word. {MOR 59.2}

“Elkeen dus wat een van die minste van hierdie gebooie breek en die mense so leer, sal die minste genoem word in die koninkryk van die hemele.” Mattheüs 5:19.

Met ander woorde, hy sal geen plek daarin hê nie. Want hy wat opsetlik een gebod verbreek, hou geeneen van hulle in gees en waarheid nie. “Wie die hele wet onderhou, maar in een opsig struikel, het aan almal skuldig geword.” Jakobus 2:10. {MOR 60.1}

Dit is nie die grootheid van die ongehoorsame daad wat dit sonde maak nie, maar die afwyking van God se uitdruklike wil in die geringste besonderheid; want dit toon dat daar nog gemeenskap tussen die siel en die sonde is. Die hart is verdeel in sy diens. Dit kom neer op ’n verloëning van God, ’n verset teen die wette van Sy heerskappy. {MOR 60.2}

As dit die mens vrygestaan het om af te wyk van die Here se vereistes en om hul eie standaard van pligte op te rig, sou daar ’n verskeidenheid van standaarde wees om aan die smaak van verskillende mense te voldoen, en die heerskappy sou uit die Here se hande geneem word. Die wil van die mens sou dan oppermagtig wees en die hoë en heilige wil van God - die liefde wat Hy vir al Sy skepsele beoog - sou verag en in diskrediet gebring word. {MOR 60.3}

Telkens as die mens sy eie weg volg, kom hy in opstand teen die Here. Sulke mense sal geen plek in die koninkryk van die 61hemele hê nie, want hulle verkeer in stryd met die beginsels van die hemel self. Deur die wil van God te veronagsaam, skaar hulle hul aan die kant van die Satan, die vyand van God en mens. Nie deur een woord, nie deur baie woorde nie, maar elke woord wat God gespreek het, sal die mens lewe. Ons kan geen enkele woord, hoe gering dit ook al vir ons mag voorkom, met veiligheid veronagsaam nie. Daar is nie ’n enkele gebod in die wet wat nie vir die mens se beswil en geluk is nie, sowel in hierdie lewe as in die komende. Deur die wet van God te eerbiedig, word die mens soos deur ’n muur omring en veilig teen die Bose bewaar. Hy wat hierdie Goddelike skermmuur op een plek afbreek, het sy vermoë om hom te beskerm, vernietig; want hy het ’n opening gemaak waardeur die vyand kan binnekom en verwoesting kan saai. {MOR 60.4}

Deur dit te waag om die wil van God in een opsig te veron-agsaam, het ons aartsouers die sluise van ellende oor die wêreld oopgetrek. En elke mens wat hulle voorbeeld volg, sal ’n soortge-lyke gevolg maai. Die liefde van God spreek uit elke beginsel van Sy wet, en hy wat afwyk van die gebod, bewerk sy eie ongeluk en ondergang. {MOR 61.1}

“As julle geregtigheid nie oorvloediger is as dié van die skrifgeleerdes en Fariseërs nie, julle nooit in die koninkryk van die hemele... ingaan nie.” Mattheüs 5:20.

Die skrifgeleerdes en Fariseërs het nie net Christus nie, maar ook Sy dissipels as sondaars bestempel omdat hulle die rites en sere-monies van die rabbi’s veronagsaam het. Dikwels is die dissipels ontstel en in die war gebring deur kritiek en beskuldigings van die

kant van diegene wat hulle as godsdienstige leiers gerespekteer het. Jesus het die bedrog aan die kaak gestel. Hy het verklaar dat die geregtigheid waaraan die Fariseërs soveel waarde heg, waardeloos is. {MOR 61.2}

'n Wettiese godsdiens kan die siel nie met God versoen nie. 62Die harde, strenge ortodoksheid van die Fariseërs, wat geen berou, deernis of liefde geken het nie, was net 'n struikelblok vir sondaars. Hulle was soos die sout wat smaakloos geword het; want hul invloed het geen krag gehad om die wêreld van verderf te bewaar nie. Die enigste ware geloof is dié "wat deur die liefde werk" (Galasiërs 5:6) om die siel te louter. Dit is soos suurdeeg wat die karakter deurtrek. {MOR 61.3}

Die wet van God is net so heilig as wat Hy heilig is, so volmaak as wat Hy volmaak is. Dit toon aan die mens die geregtigheid van God. Dit is vir die mens self onmoontlik om hierdie wet te onderhou; want die geaardheid van die mens is verdorwe en gebrekkig en heeltemal strydig met die karakter van God. Die werke van die selfsugtige hart is "soos 'n onreine, en al ons geregtighede soos 'n besoedelde kleed." Jesaja 64:6. {MOR 62.1}

Die dissipels van Christus moet 'n ander soort geregtigheid as dié van die Fariseërs verkry as hulle die koninkryk van die hemele wil binnegaan. God het hulle in Sy Seun die volkome geregtigheid van die wet aangebied. As hulle hul harte heeltemal wil oopmaak om Christus te ontvang, sal die lewe van God self, Sy liefde, in hulle woon en hulle na Sy eie beeld verander; en so, deur die vrye gawe van God, sal hulle die geregtigheid besit wat die wet vereis. {MOR 62.2}

Jesus het voorts aan Sy gehoor verduidelik wat dit beteken om die gebooie van God te onderhou - dat dit 'n weergawe van die karakter van Christus in hulself is. Want in Hom is God daagliks voor hulle geopenbaar. {MOR 62.3}

"Elkeen wat vir sy broeder sonder rede kwaad is, verantwoording... doen voor die gereg."Mattheüs 5:22.

Deur Moses het die Here gesê: "Jy mag jou broer nie haat nie.... Jy mag nie wraakgierig of haatdraend teenoor die kinders van jou volk wees nie, maar jy moet jou naaste liefhê soos jouself." Levitikus19:17, 18. Die waarhede wat Christus verkondig het, 6364was dieselfde as dié wat die profete verkondig het, maar deur die hardheid van die hart en die liefde vir die sonde het hulle verduister geraak. {MOR 62.4}

Die Heiland het aan Sy toehoorders getoon dal hulle, terwyl hulle ander as oortreders veroordeel, self net so skuldig was; want hulle het kwaadwilligheid en haat gekoester. {MOR 64.1}

Aan die oorkantste meeroewer het die land Basan gestrek -'n eensame streek met ruie klowe en bebosde heuwels wat lank reeds die skuilplek van misdadigers was. Berigte van roof en moorde wat daar gepleeg is, was nog vars in die geheue van die volk, en hierdie boosdoeners is deur baie kras veroordeel. Maar hulle was self hartstogtelik en strydlustig;

hulle het die bitterste haat teenoor hul Romeinse onderdrukkers gekoester en het hulle die reg toegeëien om alle ander volke te haat en te verag - selfs hul eie volksgenote wat nie in alle opsigte aan hulle idees voldoen het nie. In hierdie opsig het hulle die wet oortree wat lui: “Jy mag nie doodslaan nie.” {MOR 64.2}

Die gees van haat en wraaksug het sy oorsprong by die Satan, en dit het hom daartoe beweeg om die Seun van God dood te maak. Wie ook al kwaadwilligheid of onvriendelikheid koester, koester dieselfde gees, en sy vrugte lei na die dood. In die wraakgierige gedagte lê die bose daad opgesluit, soos die plant in die saad. “Elkeen wat sy broeder haat, is ’n moordenaar; en julle weet dat geen moordenaar die ewige lewe as iets blywends in hom het nie.” 1 Johannes 3:15. {MOR 64.3}

As ons in ’n botsing met die vyande van Christus beland, moet ons niks in ’n gees van vergelding sê, of wat selfs die skyn van veroordeling of lastering wek nie. Hy wat as die mondstuk van God staan, moet geen woorde gebruik wat selfs die Majesteit van die hemele nie sal gebruik in sy stryd teen die Satan nie. Ons moet dit aan God oorlaat om te oordeel of te veroordeel. {MOR 64.4}

“Versoen jou eers met jou broeder.” Mattheüs 5:24.

Die liefde van God is meer as net ’n ontkenning; dit is ’n posi-tiewe en aktiewe beginsel, ’n lewende fontein wat altyd uitvloei om andere tot seën te wees. As die liefde van Christus in ons woon, sal ons nie net geen haat teenoor ons medemense koester nie, maar sal ons in elke opsig liefde teenoor hulle probeer betoon. {MOR 65.1}

Jesus het gesê: “As jy dan jou gawe na die altaar bring en dit jou daar byval dat jou broeder iets teen jou het, laat jou gawe daar voor die altaar bly en gaan versoen jou eers met jou broeder, en kom dan en bring jou gawe.” Die offerande het gespreek van geloof dat die bringer daarvan deur Christus ’n deelgenoot van die genade en liefde van God geword het. Maar om van geloof in God se vergewende liefde te spreek terwyl jy self ’n kwaadwillige gees koester, sou ’n bespotting wees. {MOR 65.2}

As iemand wat voorgee dat hy God dien ’n broeder ’n onreg aandoen, gee hy ’n wanvoorstelling van die karakter van God aan daardie broeder, en die wandaad moet bely word, hy moet erken dat dit sonde is, sodat hy een met God kan word. Ons broeder het ons moontlik ’n groter kwaad aangedoen as ons vir hom, maar dit verminder nie ons verantwoordelikheid nie. As ons ons tot God wend en onthou dat iemand iets teen ons het, moet ons die gawe van ons gebed, ons danksegging, of vrywillige offer-gawe eers los en na die broeder gaan met wie ons in onmin ver-keer, en nederig ons eie sonde bely en vra om vergewe te word. {MOR 65.3}

As ons ons broeder in enige opsig bedrieg of benadeel het, moet ons vergoed. As ons onwetend valse getuienis gelewer het, as ons sy woorde verdraai het, as ons sy invloed

enigsins benadeel het, moet ons na diegene met wie ons oor hom gepraat het, gaan en al daardie skadelike bewerings terugtrek. {MOR 65.4}

As broeders hulle geskille ruiterlik en met Christelike liefde wou uitpraat liewer as om dit aan andere te loop en uitlap, 66hoeveel kwaad sou hulle nie voorkom nie! Hoeveel wortels van bitterheid waardeur baie besoedel word sal nie vernietig word nie, en hoe nou en teder kan die volgelinge van Christus nie in Sy liefde saamgebind word nie! {MOR 65.5}

"... dat elkeen wat na 'n vrou kyk om haar te begeer reeds in sy hart met haar egbreuk gepleeg het." Mattheüs 5:28.

Die Jode was baie trots op hul kuisheid en het die wellustige praktyke van die heidene met afsku bejeën. Die teenwoordigheid van Romeinse amptenare in Palestina was 'n steen des aanstoots vir die volk, want hierdie uitlanders het allerhande heidense gebruike, wellus en verdorwenheid met hulle saamgebring. In Kapernaum het Romeinse amptenare met hul vrolike minnaresse die parke en promenades opgesoek, en dikwels het brasserye die stilte van die meer verbreek wanneer hul plesierbote op die stil waters beweeg het. Die skare het verwag dat Jesus hierdie mense kras moes veroordeel, maar tot hul verbasing moes hulle woorde aanhoor wat die boosheid van hul eie harte ontbloot het! {MOR 66.1}

As die bose gedagte innerlik gekoester word, hoe heimlik ook al, het Jesus gesê, wys dit dat die sonde nog in die hart heers. Die siel verkeer nog in galbitterheid en in die bande van die on-geregtigheid. Hy wat genot vind in onreine gedagtes of wat hom skuldig maak aan 'n wellustige blik, kan in die openlike sonde met sy las van skande en smart die ware aard van die boosheid sien wat hy in die binnekamers van die siel verberg. Die versoeking self waaronder 'n mens moontlik in ernstige sonde kan verval, skep nie die boosheid wat aan die lig gebring word nie, maar ontwikkel of openbaar slegs die begeertes wat al die tyd in die hart gesmeul het. Soos 'n mens "in sy siel bereken, so is hy;" want uit die hart "is die oorspronge van die lewe" (Spreuke 23:7; 4:23). {MOR 66.2}

"As jou regterhand jou laat struikel, kap dit af en gooi dit weg van jou af." Mattheüs 5:30.

Om te voorkom dat 'n siekte na die liggaam versprei en die lewe vernietig, sal 'n mens toelaat dat selfs jou regterhand afgesit word. Veel meer behoort ons gewillig te wees om af te sien van wat die lewe van die siel in gevaar stel. {MOR 67.1}

Deur middel van die evangelie moet siele wat deur die Satan bederf en verslaaf is, verlos word om deel te kan hê aan die heerlike vryheid van die seuns van God. God beoog nie net om te verlos van die lyding wat die onvermydelike gevolg van die sonde is nie, maar om van die sonde self te verlos. Die verdorwe en gebreklike siel moet gereinig en verander word, sodat dit in "die lieflikheid van die Here" geklee kan word, "om gelykvormig te wees aan die beeld van sy Seun." Net die ewigheid sal ons leer watter heerlike bestemming vir die mens wag wat na die beeld van God herstel is. {MOR 67.2}

Om hierdie hoë ideaal te kan bereik, moet enigiets wat die siel kan laat struikel, opgeoffer word. Dit is deur die wil dat die sonde steeds ’n houvas oor ons het. Die oorgawe van die wil word vergelyk met die uitpluk van die oog of die afkap van die hand. Dikwels kom dit vir ons voor dat die onderwerping van die wil aan God op dieselfde sal neerkom as om vermink deur die lewe te gaan. Maar dit is beter, sê Christus, dat die eie-ek vermink of gewond word as dit nodig is, as dit u in staat stel om in die lewe in te gaan. Wat die mens vir ’n ramp aansien, is die deur tot die hoogste goed. {MOR 67.3}

God is die fontein van die lewe, en ons kan die lewe alleen ontvang as ons met Hom gemeenskap het. Sonder God kan ons ’n kort rukkie voortbestaan, maar ons het nie die lewe nie. “Sy wat losbandig is, is lewendig dood.” 1 Timotheus 5:6. Net as ons die wil aan God oorlewer is dit vir Hom moontlik om ons lewe te gee. Net as ons Sy lewe deur middel van selfoorgawe ontvang, 68sê Jesus, is dit moontlik dat hierdie geheime sondes wat Ek aan die kaak gestel het, oorwin kan word. Julle kan dit maar in jul harte begrawe en hulle vir die oë van mense verberg, maar hoe sal julle in die teenwoordigheid van God staan? {MOR 67.4}

As u vaskleef aan die eie-ek en weier om u wil aan God te onderwerp, kies u die dood. Vir sonde, waar dit ook gevind mag word, is God ’n verterende vuur. As u die sonde kies en weier om daarvan geskei te word, moet die teenwoordigheid van God, wat die sonde verteer, u verteer. {MOR 68.1}

Dit sal opoffering vereis om u aan God te onderwerp; maar dit is die opoffering van ’n geringer ding vir iets hoërs, van die aardse vir die geestelike, die verderflike vir die ewige. God ver-wag nie dat ons wil vernietig moet word nie, want dit is net deur die beoefening daarvan dat ons kan bereik wat Hy vir ons beoog. Ons wil moet aan Hom oorgelewer word, sodat ons dit kan terug-ontvang, gelouter en gereinig, en so eendragtig met die Goddelike 69verbind, dat Hy deur ons die getye van Sy liefde en krag kan uitstort. Hoe bitter en pynlik hierdie oorgawe ook al vir die eiesinnige, afvallige hart skyn te wees, tog is dit “vir jou beter.” {MOR 68.2}

“Is dit ’n man geoorloof om oor allerhande redes van sy vrou te skei?” Mattheüs 19:3.

Onder die Jode was dit ’n man geoorloof om sy vrou oor die nietigste oortredinkie te skei, en die vrou het dan die reg gehad om weer te trou. Hierdie gebruik het tot groot ellende en sonde gelei. In die Bergpredikasie het Jesus duidelik gesê dat die egbande nie verbreek kan word behalwe oor ontrouheid aan die huweliksgelofte nie. “Elkeen,” het Hy gesê, “wat van sy vrou skei, behalwe oor hoerery, en ’n ander een trou, pleeg egbreuk; en die wat die geskeie vrou trou, pleeg egbreek.” {MOR 69.1}

Toe die Fariseërs Hom later uitgevra het oor die wettigheid van egskeiding, het Jesus Sy toehoorders terugverwys na die huweliksinstelling 70met die skepping. “Weens die hardheid van julle harte,” het Hy gesê, het Moses “julle toegelaat om van julle vroue te skei; maar van die begin af was dit nie so nie” (Mattheüs 19:8). Hy het hulle verwys na die gelukkige dae in Eden toe God alle dinge “baie goed” genoem het. Daar het die huwelik en

die Sabbat hul oorsprong gehad - tweelinginstellings ter verheerliking van God in die geluk van die mens. Daar, toe die Skepper die hande van die heilige paar in die eg saamgevou het en gesê het: ’n Man sal “sy vader en moeder verlaat en sy vrou aankleef. En hulle sal een vlees wees” (Genesis 2:24), het Hy die huwelikswet afgekondig vir al die kinders van Adam af tot aan die einde van dae. Wat die Ewige Vader self goed genoem het, was die wet wat die hoogste seën ingehou het vir die ontwikkeling van die mens. {MOR 69.2}

Soos al die ander goeie gawes wat God aan die sorg van die mens toevertrou het, is die huwelik ook deur die sonde bederf; maar dit is die doel van die evangelie om dit in sy reinheid en skoonheid te herstel. In sowel die Ou as die Nuwe Testament word die huweliksverhouding as simbool gebruik vir die tedere en heilige eenheid wat tussen Christus en Sy volk bestaan - die verlostes wat Hy met die prys van Golgota gekoop het. “Wees nie bevrees nie,” sê Hy, “jou Maker is jou Man; Here van die leërskare is sy Naam; en die Heilige van Israel is jou Verlosser.” “Keer terug, o afkerige kinders, spreek die Here, want Ek is heer oor julle” (Jesaja 54:4, 5; Jeremia 3:14). In die Hooglied hoor ons die bruid se stem roep: “My beminde is myne, en ek is syne.” En Hy, wat vir haar “uitnemender as tienduisend” is, spreek tot Sy uitverkorene: “Alles is mooi aan u, my vriendin, en daar is geen gebrek aan u nie” (Hooglied 2:16; 5:10; 4:7). {MOR 70.1}

Later verklaar die apostel Paulus in ’n brief aan die Christene te Efese dat die Here die man die hoof van die vrou gemaak het om haar beskermer te wees en die lede van die gesin saam te bind, net soos Christus die hoof van die kerk en die Verlosser van 7172die mistieke liggaam is. Daarom sê hy: “Soos die gemeente aan Christus onderdanig is, so moet die vroue dit ook in alles aan hul eie mans wees. Manne, julle moet jul eie vroue liefhê, soos Chris-tus ook die gemeente liefgehad en Homself daarvoor oorgegee het om dit te heilig, nadat Hy dit gereinig het met die waterbad deur die woord, sodat Hy die gemeente voor Hom kon stel, verheerlik, sonder vlek of rimpel of iets dergeliks; maar dat dit heilig en sonder gebrek sou wees. So behoort die manne hulle eie vroue lief te hê.” Efesiërs 5:24-28. {MOR 70.2}

Die genade van Christus, en dit alleen, kan van hierdie instelling maak wat God bedoel het dat dit moet wees - ’n middel tot seën en verheffing van die mens. En so kan die aardse gesinne, in hul eenheid en vrede en liefde, die hemelse gesin verteenwoordig. {MOR 72.1}

Nou, soos in die tyd van Christus, is die toestand van die samelewing maar ’n droewige weergawe van die hemelse ideaal vir hierdie gewyde verhouding. Tog, selfs vir diegene wat bitter-heid en teleurstelling ondervind het pleks van die kameraadskap en geluk waarop hulle gehoop het, bied die evangelie van Chris-tus nog troos. Die geduld en sagmoedigheid wat Sy Gees kan skenk, sal die bittere lot versoet. Die hart waarin die Here woon, sal so gevul wees, so bevredig met Sy liefde, dat dit nie verteer sal word deur ’n drang om simpatie en aandag te soek nie. In die siel wat hom aan God oorgee, kan Sy wysheid tot stand bring wat die menslike wysheid nie kan doen nie. Deur die openbaring van Sy genade kan harte wat eens onverskillig of vervreemd was, verenig word met bande wat sterker en

duursamer is as aardse bande - die goue bande van ’n liefde wat die toets van beproewing sal deurstaan. {MOR 72.2}

“Sweer hoegenaamd nie.” Mattheüs 5:34.

Die rede vir hierdie opdrag word verstrek: Ons moet nie sweer 73“by die hemel nie, omdat dit die troon van God is; ook nie by die aarde nie, omdat dit die voetbank van sy voete is; ook nie by Jerusalem nie, omdat dit die stad is van die groot Koning; ook by jou hoof mag jy nie sweer nie, omdat jy nie een haar wit of swart kan maak nie.” {MOR 72.3}

Alle dinge kom van God. Ons het niks wat ons nie ontvang het nie; en, wat meer is, ons het niks wat nie vir ons gekoop is deur die bloed van Christus nie. Alles wat ons besit, kom na ons met die stempel van die kruis daarop, gekoop met die bloed wat on-berekenbaar duur is, omdat dit die lewe van God is. Daarom het ons niks wat ons die reg het om as pand te gee, asof dit ons eie is, vir die vervulling van ons woord nie. {MOR 73.1}

Ons Heiland het egter nie die gebruik van die geregtelike eed verbied waarin God plegtig geroep word om te getuig dat wat gesê word die waarheid en niks anders as die waarheid is nie. Jesus het self, toe Hy voor die Joodse Raad verhoor is, nie geweier om onder eed te getuig nie. Die hoëpriester het vir Hom gesê: “Ek besweer U by die lewende God dat U vir ons sê of U die Christus, die Seun van God is.” Jesus het geantwoord: “U het dit gesê” (Mattheüs 26:63, 64). As Christus die geregtelike eed in Sy Bergpredikasie veroordeel het, sou Hy die hoëpriester tydens Sy verhoor tereggewys het en sodoende ter wille van Sy volgelinge uitvoering aan Sy eie leer gegee het. {MOR 73.2}

Daar is baie wat nie aarsel om hul medemens te bedrieg nie, maar hulle is geleer, en word deur die Gees van God beïndruk, dat dit ’n vreeslike ding is om vir hul Maker te lieg. Wanneer hulle onder eed gestel word, voel hulle dat hulle nie sommer net voor mense getuig nie, maar voor God; dat as hulle valse getuienis lewer, dit aan Hom is wat die hart kan lees en die waarheid ken. Die wete van die verskriklike oordele wat al op hierdie sonde gevolg het, het ’n beteuelende invloed op hulle. {MOR 73.3}

Maar as daar iemand is wat konsekwent onder eed kan 74getuig, is dit die Christen. Hy verkeer voortdurend in die teenwoordigheid van God, wetende dat elke gedagte oop en bloot is voor die oë van Hom met wie ons te doen het; en wanneer van hom wettiglik verwag word om dit te doen, is dit reg dat hy God roep om te getuig dat wat hy sê die waarheid is en niks anders as die waarheid nie. {MOR 73.4}

Hierna het Jesus ’n beginsel neergelê wat die neem van ede onnodig maak. Hy leer dat die reine waarheid die beginsel van spraak moet wees. “Laat julle woorde wees: Ja ja, nee nee. Wat meer as dit is, is uit die Bose.” {MOR 74.1}

Hierdie woorde veroordeel al die onbeduidende sinne en kragterme wat aan vloektaal grens. Hulle veroordeel onbedoelde pluimpies, die ontwyking van die waarheid, vleitaal, oordrywings, wanvoorstellings in die handel wat so alledaags in die samele-wing en

sakewêreld voorkom. Hulle leer dat niemand wat probeer voorgee om te wees wat hy nie is nie, of wie se woord nie die werklike bedoeling van sy hart weergee nie, as opreg kan deurgaan nie. {MOR 74.2}

As ag op hierdie woorde van Christus geslaan sou word, sou hulle as remskoen dien op die uitspreek van bose vermoedens en onvriendelike kritiek; want wie kan seker wees dat hy die reine waarheid praat as hy kommentaar lewer op die dade en motiewe van ander? Hoe dikwels gee hoogmoed, hartstog, persoonlike afkeur kleur aan die indruk wat geskep word! ’n Sydelingse blik, ’n woord, selfs ’n stembuiging kan vol valsheid wees. Selfs feite kan so gestel word dat hulle ’n wanindruk skep. En alles “wat meer as” die waarheid is, “is uit die Bose.” {MOR 74.3}

Alles wat Christene doen, behoort so deursigtig soos die daglig te wees. Die waarheid is van God; bedrog in al sy tallose vorms is van die Satan; en wie ook al in enige opsig afwyk van die waarheid se reguit pad, lewer homself uit aan die mag van die Bose. Maar dit is nie ’n maklike ding om die reine waarheid te 75praat nie. Ons kan die waarheid nie praat tensy ons die waarheid ken nie; en hoe dikwels belet vooropgesette menings, vooroor-deel, gebrekkige kennis, oordeelsfoute, ’n behoorlike begrip van die dinge waarmee ons te doen het! Ons kan nie die waarheid praat tensy ons gedagtes gedurig deur Hom gelei word wat die waarheid is nie. {MOR 74.4}

Deur die apostel Paulus sê Christus vir ons: “Laat julle woord altyd aangenaam wees.” “Laat daar geen vuil woord uit julle mond uitgaan nie, maar net ’n woord wat goed is vir die nodige stigting, sodat dit genade kan gee aan die wat dit hoor.” Kolossense 4:6; Efesiërs 4:29. In die lig van hierdie Skriftuurplase blyk dit dat Christus se woorde op die berg ook grappe, ligsin-nigheid en onkuise gesprekke veroordeel. Hulle vereis dat ons woorde nie net waar moet wees nie, maar rein. {MOR 75.1}

Wie van Christus geleer het, sal “nie gemeenskap met die onvrugbare werke van die duisternis” hou nie (Efesiërs 5:11). In hul spraak, soos in hul lewe, sal hulle eenvoudig, reguit en opreg wees; want hulle berei hulle voor vir die geselskap van die heiliges in wie se monde “geen bedrog gevind is nie” (Openbaring 14; 5). {MOR 75.2}

“... dat julle ’n slegte mens nie moet weerstaan nie; maar as iemand jou op jou regterwang slaan, draai ook die ander een na hom toe.” Mattheüs 5:39.

Die Jode se aanraking met die Romeinse soldate het gedurig tot onaangenaamhede gelei. Afdelings troepe is op verskillende plekke deur die hele Judea en Galilea gestasioneer, en hul teen-woordigheid het die volk herinner aan hul eie vernedering. Met bitterheid van gees het hulle die harde geskal van die trompette gehoor en gesien hoe die troepe hulle om die Romeinse vlag op-stel en eerbiedig buig voor die simbool van sy mag. Daar was dikwels insidente tussen die soldate en die volk, en dit het die 76volk se haat net meer aangeblaas. Dikwels het ’n Romeinse beampte met sy wag van die een plek na ’n ander getrek en Joodse plaaswerkers wat êrens in ’n land gewerk het, gedwing om dragte teen die berg uit te dra of

om ander nodige werk te verrig. Dit was Romeinse wet en gebruik, en verset teen so ’n opdrag het net tot vernedering en wreedheid gelei. Elke dag het die drang feller in die harte van die volk gebrand om die Romeinse juk af te skud. Veral die moedige, geharde Galileërs was ryp vir opstand. Kapernaum, ’n grensdorp, was die setel van ’n Romeinse garnisoen, en terwyl Jesus nog gepraat het, het die opwagting van ’n afdeling soldate Sy gehoor herinner aan Israel se bittere vernedering. Die volk het gretig na Christus opgesien en gehoop dat Hy die Een sou wees wat die trots van Rome tot in die stof sou verneder. {MOR 75.3}

Jesus aanskou die gesigte voor Hom met droefheid. Hy sien die gees van wraak wat sy bose stempel op hulle afgedruk het, en Hy weet hoe bitter die volk verlang na die mag om hul onder-drukkers te vernietig. Bedroef sê Hy vir hulle: “Maar Ek sê vir julle 77dat julle ’n slegte mens nie moet weerstaan nie; maar as iemand jou op jou regterwang slaan, draai ook die ander een na hom toe.” {MOR 76.1}

Om die brood van die lewe vir Sy vyande te bring, het ons Heiland Sy verblyf in die hemele verlaat. Hoewel Hy van die wieg tot in die graf belaster en vervolg is, het Hy net met vergewende liefde gereageer. Deur die profeet Jesaja sê Hy: “Ek het my rug gegee vir die wat slaan, en my wange vir die wat die hare uitpluk; my aangesig het ek nie verberg vir smaadhede en bespuwing nie.” “Hy is mishandel, hoewel Hy onderworpe was, en Hy het sy mond nie oopgemaak nie; soos ’n lam wat na die slagplek gelei word en soos ’n skaap wat stom is voor sy skeerders - ja, Hy het sy mond nie oopgemaak nie.” Jesaja 50:6; 53:7. En deur die eeue, van die kruis van Golgota af, weerklink Sy gebed vir Sy moordenaars en Sy boodskap van hoop aan die sterwende misdadiger. {MOR 77.1}

Die Vader se teenwoordigheid het Christus omring, en niks het Hom oorgekom nie behalwe wat die oneindige liefde toegelaat het tot seën van die wêreld. Dit was Sy bron van sterkte, en is ook ons s’n. Hy wat met die Gees van Christus besiel is, bly in Chris-tus. Die hou wat na hom gemik word, val op die Heiland wat hom met Sy teenwoordigheid omring. Wat hom ook al oorkom, kom van Christus af. Hy het nie nodig om hom teen die Bose te ver-weer nie, want Christus is sy verdediging. Niks kan hom aanraak nie behalwe met die vergunning van onse Here, wat toelaat dat “alles ten goede meewerk” “vir hulle vir wie God liefhet” (Romeine 8:28). {MOR 77.2}

“En hy wat met jou na die gereg wil gaan en jou onderkleed wil neem, laat hom ook die bo-kleed kry. En elkeen wat van jou een myl afdwing, loop met hom twee myl saam.” {MOR 77.3}

Jesus het Sy dissipels aangesê om, pleks van hulle te verset teen die eise van gesagdraers, selfs meer te doen as wat van 78hulle verwag word. En, sover moontlik, moet hulle elke verpligting nakom, selfs al is dit meer as wat die landswette vereis. Die wet, soos deur Moses gegee, het ’n baie tedere sorg vir die armes vereis. As ’n arm man sy kledingstuk as pand gegee het, of as sekuriteit vir skuld, was dit die skuldeiser nie geoorloof om die huis binne te gaan om dit te gaan haal nie; hy moes in die straat wag dat dit na hom

toe gebring word. En afgesien van om-standighede, moet die pand in die aand aan die eienaar terugbe-sorg word (Deuteronomium 24:10-13). In Christus se tyd het die mense hulle nie veel aan hierdie genadebepaling gesteur nie; maar Jesus het Sy dissipels geleer om hulle neer te lê by die beslissinge van die hof, selfs al sou dit meer eis as wat die wet van Moses gemagtig het. Al sou dit deel van hul kleding eis, moes hulle dit gee. Meer nog, hulle moes aan die skuldeiser gee wat hom toekom, indien nodig meer as wat selfs die hof hom die reg gegee het om beslag op te lê. "Hy wat met jou na die gereg wil gaan en jou onderkleed wil neem, laat hom die bo-kleed ook kry." En as die koeriers wil hê u moet 'n myl met hulle saamgaan, gaan met hulle twee myl saam. {MOR 77.4}

Jesus het bygevoeg: "Gee aan hom wat jou iets vra, en wys hom nie af wat van jou wil leen nie." Dieselfde les is deur Moses gegee: "Moet... jou hart nie verhard en jou hand nie toehou vir jou arm broer nie. Maar jy moet jou hand wyd oopmaak vir hom, en jy moet gewillig aan hom leen, genoegsaam vir sy behoefte, wat hom ontbreek." Deuteronomium 15:7, 8. Hierdie skrifgedeelte verduidelik die Heiland se woorde. Christus sê nie ons moet onoordeelkundig gee vir almal wat om aalmoes vra nie; maar Hy sê: "Jy moet... aan hom leen, genoegsaam vir sy be-hoefte." En dit moet eerder 'n geskenk as 'n lening wees, want ons moet "leen sonder om iets terug te verwag" (Lukas 6:35). {MOR 78.1}

"Wie homself met sy aalmoes gee, voed drie: 79homself, sy honger naaste, en vir My." {MOR 78.2}

"Julle moet julle vyande liefhê." Mattheüs 5:44.

"Julle het gehoor dat daar gesê is: Jy moet jou naaste liefhê en jou vyand moet jy haat. Maar Ek sê vir julle: Julle moet jul vyande liefhê; seën die wat vir julle vervloek, doen goed aan die wat vir julle haat, en bid vir die wat julle beledig en julle vervolg; sodat julle kinders kan word van julle Vader wat in die hemele is." {MOR 79.1}

God is begaan oor elke verlore siel. "Soos 'n vader hom ontferm oor die kinders, so ontferm die Here Hom oor die wat Hom vrees." Psalm 103:13. So 'n begrip van God is nog nooit deur enige ander geloof as dié van die Bybel aan die wêreld 80gegee nie. Die heidense gelowe leer die mense om die Opperwese te beskou as een wat gevrees moet word eerder as om lief te hê - 'n kwaad-willige godheid wat met offerandes gepaai moet word, eerder as 'n Vader wat die gawe van Sy liefde oor Sy kinders uitstort. Selfs die volk van Israel het so verblind geraak vir die kosbare dinge wat die profete aangaande God geleer het, dat hierdie openbaring van Sy vaderliefde na iets oorspronkliks geklink het, 'n nuwe gawe aan die wêreld. {MOR 79.2}

Die Jode het geglo dat die Here dié liefhet wat Hom dien - na hul mening, diegene wat voldoen het aan die vereistes van die rabbi's - en dat die res van die wêreld onder Sy kwaadwil en vloek verkeer het. Nee, het Jesus gesê, die hele wêreld, goed en kwaad, geniet die sonskyn van Sy liefde. Hierdie waarheid moes julle uit die natuur self geleer het; want

“Hy laat sy son opgaan oor slegtes en goeies, en Hy laat reën op regverdiges en onregverdiges.” {MOR 80.1}

Dit is nie ’n inherente krag wat die aarde jaar vir jaar sy oorvloed laat gee of hom klokslag om die son laat draai nie. Die hand van God rig die planete en hou hulle in hul bane in ’n ordelike optog deur die hemele. Dit is Sy mag wat somer en winter, saaityd en oestyd, dag en nag mekaar onfeilbaar laat opvolg. Dit is deur Sy woord dat plante groei, dat die blare uitkom en die blomme oopgaan. Elke goeie gawe wat ons geniet, elke sonstraal en reënbui, elke brokkie kos, elke lewensoomblik, is ’n gawe van die liefde. {MOR 80.2}

Terwyl ons nog onminsaam en onbeminlik van aard was “haatlik en mekaar gehaat het,” het ons hemelse Vader ons genade betoon. “Toe die goedertierenheid van God, ons Verlosser, en sy liefde tot die mens verskyn het - nie op grond van die werke van geregtigheid wat ons gedoen het nie, maar na sy barmhartigheid het Hy ons gered” (Titus 3:3-5). Ontvang ons Sy liefde, maak dit ons ook vriendelik en teer, nie net teenoor diegene wat ons behaag nie, maar teenoor die gebrekkigste, mees dwalende en sondigste. {MOR 81.1}

Die kinders van God is hulle wat deelgenote is aan Sy natuur. 82Dit is nie aardse rang, geboorte, nasionaliteit of godsdienstige voorreg wat bewys dat ons lede van die gesin van God is nie; dit is liefde, ’n liefde wat die hele mensdom omhels. Selfs sondaars wie se harte nog nie heeltemal vir die Gees van God gesluit is nie, sal reageer op vriendelikheid; hoewel hulle haat met haat sal beantwoord, sal hulle ook liefde met liefde beantwoord. Maar net die Gees van God gee liefde vir haat. Om vriendelik teenoor die ondankbare en die bose te wees, om goed te doen sonder om iets terug te verwag, is die kenteken van die hemelse vorstehuis, die gewisse teken waardeur die kinders van die Allerhoogste hul hoë roeping kan openbaar. {MOR 81.2}

“Wees julle dan volmaak soos julle Vader in die hemele volmaak is.” Mattheüs 5:48.

Die woord “dan” dui op ’n gevolgtrekking, ’n afleiding van die voorafgaande. Jesus het die onfeilbare genade en liefde van God aan Sy gehoor verduidelik, en daarom, sê Hy, moet hulle volmaak wees. Omdat julle hemelse Vader self “goedertieren oor die ondankbares en slegtes” is (Lukas 6:35), omdat Hy Hom neergebuig het om jou op te hef, daarom, sê Jesus, moet jy in karakter soos Hy word en foutloos in die teenwoordigheid van die mense en engele staan. {MOR 82.1}

Die voorwaardes vir die ewige lewe, onder die genade, is pre-sies wat hulle in Eden was - volkome geregtigheid, een wees met God, volkome ooreenstemming met die beginsels van Sy wet. Die karakterstandaard wat in die Ou Testament aangegee word, is dieselfde as in die Nuwe Testament. Dit is nie ’n standaard wat ons nie kan bereik nie. In elke bevel of opdrag wat God ons gee, is daar ’n belofte, die mees positiewe, om krag aan die bevel te gee. Die Here het voorsiening daarvoor gemaak dat ons soos Hy kan word, en dit sal Hy

bewerkstellig vir almal wie se wil nie dwars in Sy pad staan om Sy genade te dwarsboom nie. {MOR 82.2}

God het ons liefgehad met ’n onuitspreeklike liefde, en ons liefde teenoor Hom ontwaak namate ons iets van die lengte en breedte en diepte en hoogte van hierdie liefde wat alle kennis te bowe gaan, begin besef. Deur die openbaring van die boeiende lieflikheid van Christus, deur die kennis van Sy liefde wat aan ons betoon is terwyl ons nog sondaars was, word die weerbarstige hart versag en onderwerp, en word die sondaar verander en ’n kind van die hemel gemaak. Die Here gebruik nie dwang nie; liefde is die middel wat Hy gebruik om die sonde uit die hart te verdryf. Daardeur verander hy hoogmoed in ootmoed, en vyandskap en ongeloof in liefde, en geloof. {MOR 83.1}

Die Jode het hulle vermoei in hul poging om volmaaktheid met hul eie pogings te bereik, en het misluk. Christus het hulle alreeds meegedeel dat hul geregtigheid nooit die koninkryk van die hemele sou sien nie. Nou wys Hy hulle op die aard van die geregtigheid wat almal sal hê wat die hemel sal binnegaan. Deur die hele Berg-predikasie beskryf Hy die vrugte 84daarvan, en nou, in een sin, dui Hy sy bron en sy aard aan: Wees volmaak soos God volmaak is. Die wet is maar ’n weergawe van die karakter van God. Sien in jou hemelse Vader ’n volmaakte openbaring van die beginsels wat die grondslag van Sy heerskappy vorm. {MOR 83.2}

God is liefde. Soos ligstrale van die son af, vloei liefde en lig en blydskap uit Hom na al Sy skepsele. Dit is in Sy aard om te gee. Sy lewe self is die uitvloeisel van onbaatsugtige liefde. {MOR 84.1}

“Sy heerlikheid is Sy kind se deug;

Sy tere Vaderskap Sy vreug.” {MOR 84.2}

Hy sê ons moet volmaak wees soos Hy is, op dieselfde wyse. Ons moet bronne van lig en seën vir ons kringetjie wees, net soos Hy vir die heelal is. Ons besit niks wat ons eie is nie, maar die lig van Sy liefde skyn oor ons, en ons moet Sy helderheid weerkaats. “Goed in Sy geleende goedheid,” kan ons volmaak in ons sfeer wees, net soos God in Syne volmaak is. {MOR 84.3}

Kapitel 4 - Die Ware Motief vir Diens

"Pas op dat julle nie jul liefdadigheid voor die mense bewys om deur hulle gesien te word nie." Mattheüs 6:1.

Christus se woorde op die berg was 'n uitdrukking van die ongesproke boodskap wat Sy lewe gegee het, maar wat die volk nie besef het nie. In Christus se dae het die Fariseërs gedurig geprobeer om die guns van die hemel te verwerf sodat hulle wêreldse eer en voorspoed kon bereik, wat hulle as die loon van verdienstelikheid beskou het. Terselfdertyd het hulle 'n groot vertoon van hul liefdadigheid voor die mense gemaak om hul aandag te trek en naam te verwerf vir hul vroomheid. {MOR 85.1}

Jesus het hul vertoon veroordeel en verklaar dat die Here hierdie soort diens nie erken nie, en dat die vleitaal en bewondering van die volk, wat hulle so naarstiglik begeer het, die enigste loon is wat hulle ooit sal ontvang. {MOR 85.2}

Ware godsvrug soek nooit na vertoon nie. Wie graag geprys en gevlei wil word, en hulle daarin verlustig, is Christene net in naam. {MOR 85.3}

Deur hul goeie werke moet die volgelinge van Christus nie aan hulself heerlikheid bring nie, maar aan Hom deur wie se genade en krag hulle gearbei het. Dit is deur die Heilige Gees dat elke goeie taak verrig word, en die Gees word nie gegee om die ont-vanger te verheerlik nie, maar die Gewer. As die lig van Christus die siel verlig, sal die mond oorloop van lof en danksegging teenoor God. U gebede, die uitvoering van u pligte, u wel-dadigheid, u selfverloëning, sal nie die tema van u gedagtes of gesprek wees nie. Jesus sal verhoog en die eie-ek verberg word, en Christus sal alles in alles word. {MOR 86.1}

Ons moet in opregtheid gee, nie om 'n vertoon van ons weldade te maak nie, maar uit deernis en liefde vir die lydendes. Opregtheid van doel, ware hartediens, is die motief wat die Hemel waardeer. Die siel wie se liefde opreg is, wie se toewyding heelhartig is, is vir die Here kosbaarder as die goud van Ofir. {MOR 86.2}

Ons moenie aan beloning dink nie, maar aan diens; tog sal goedhartigheid wat in hierdie gees betoon word, nie sy loon misloop nie. "Jou Vader wat in die verborgene sien, Hy sal jou in die openbaar vergelde." Hoewel dit waar is dat God self die groot Beloning is wat alle ander vergoeding insluit, ontvang en geniet die siel Hom alleenlik namate sy karakter aan Hom gelyk word. Net soort kan soort waardeer. Namate ons ons aan God oorgee om die mensdom te dien, gee Hy Hom aan ons. {MOR 86.3}

Niemand kan in sy eie hart en lewe plek maak sodat die stroom van God se seëninge na andere kan uitvloei, sonder dat hy self 'n ryke loon ontvang nie. Die berghange en vlaktes, wat 'n kanaal vir die bergstrome voorsien om die see te kan bereik, ly daardeur self geen verlies nie. Wat hulle gee, word honderdvoud aan hulle teruggegee. Want die stroom wat singende sy weg vind, laat agter hom 'n gordel van groenigheid en vrugbaarheid. Die gras

aan sy oewers is groener, die bome is lowerryker, die blomme oorvloediger. Wanneer die aarde kaal en vaal onder die 87verskrompelende somerhitte bak, dui ’n groen soom die water-loop aan; en die vlakte wat sy boesem oopgemaak het om die bergstroom na die see te voer, word met varsheid en skoonheid beklee as ’n getuie van die loon wat die genade van God aan almal gee wat hulle as kanale beskikbaar stel sodat dit na die wêreld kan uitvloei. {MOR 86.4}

Dit is die seën van diegene wat genade aan die armes bewys. Die profeet Jesaja sê: “Is dit nie dat jy jou brood breek vir hom wat honger het, en ellendiges, swerwelinge in die huis inbring nie? As jy iemand sien wat naak is, dat jy hom klee, en jou vir jou eie vlees nie verberg nie? Dan sal jou lig deurbreek soos die dageraad en jou genesing skielik uitspruit.... En die Here sal jou gedurigdeur lei en jou siel versadig in dor plekke... en jy sal wees soos ’n tuin wat goed besproei is en soos ’n fontein van waters waarvan die water nooit teleurstel nie.” Jesaja 58:7-11. {MOR 87.1}

Weldadigheid dra ’n dubbele seën weg. Terwyl hy wat aan die behoeftiges gee andere seën, ontvang hy self nog ’n groter seën. Die genade van Christus in die siel ontwikkel karaktertrekke wat die teenoorgestelde van selfsug is - karaktertrekke wat die lewe sal louter, veredel en verryk. Vriendskapsdade wat in die geheim bewys word, bind harte saam en sal hulle nader trek aan die hart van Hom wat die oorsprong van elke milddadige ingewing is. Klein vriend-skapsdaadjies, klein liefdesblykies en selfopoffering vloei so opsigtelik uit die lewe soos die geur van ’n blom, en maak geen geringe deel uit van die seëninge en geluk van die lewe nie. En eindelik sal ontdek word dat selfverloëning ter wille van die welsyn en geluk van ander, hoe gering en ongeprese dit ook hier was, in die hemel erken word as die teken van ons eenheid met Hom, die Erekoning, wat ryk was maar ter wille van ons arm geword het. {MOR 87.2}

Hy wat groter talente toeken aan diegene wat verstandig gewoeker het met die gawes wat Hy aan hulle toevertrou het, 8889erken met behae die diens van Sy gelowige kinders in die Geliefde, deur wie se genade en krag hulle opgetree het. Diegene wat die Christelike karakter probeer ontwikkel en vervolmaak het deur hul talente aan weldade te bestee, sal in die komende wêreld maai wat hulle gesaai het. Die werk wat op aarde begin is, sal sy voleinding in die hoër en heiliger lewe bereik wat tot in alle ewigheid sal duur. {MOR 87.3}

“Wanneer jy bid, moet jy nie wees soos die geveinsdes nie.” Mattheüs 6:5.

Die Fariseërs het vaste ure vir gebed gehad; en wanneer hulle, soos dikwels gebeur het, op die aangewese tyd uithuisig was, het hulle net waar hulle is - in die straat of op die markplein, te midde van die krioelende menigtes - gaan stilstaan en hul formele gebede hardop geresi-teer. Hierdie soort gebede, wat bloot vir selfverheerliking bedoel is, is sterk deur Jesus vero-ordeel. Hy het egter nie gesê dat daar nie openbare gebede moet wees nie, want Hy het self saam 90met Sy dissipels in die teenwo-ordigheid van die skare gebid. Hy leer egter dat die persoonlike gebed nie openbaar gemaak moet word nie. In ons private

omgang met God moet ons gebede geen ander ore bereik as die van die gebedverhorende God nie. Geen nuuskierige oor moet die sielelas van sulke gebede aanhoor nie. {MOR 89.1}

“Wanneer jy bid, gaan in jou binnekamer.” Jy moet ’n plek hê om in die geheim te bid. Jesus het uitgesoekte plekke gehad vir gemeenskap met God, en ons behoort ook te hê. Ons moet ons dikwels na ’n stil plek onttrek, hoe nederig ook al, waar ons alleen met God kan wees. {MOR 90.1}

“Bid jou Vader wat in die verborgene is.” In die Naam van Jesus moet ons in die teenwo-ordigheid van God verskyn met die vertroue van ’n kind. Geen mens is as middelaar nodig nie. Deur Jesus kan ons ons harte voor die Here oopmaak soos teenoor Een wat ons ken en liefhet. {MOR 90.2}

In die geheime bidplek, waar net die oog van God kan sien, net 91Sy oor kan hoor, kan ons ons innigste gedagtes en verlangens voor die Vader met Sy oneindige ontferming uitstort, en in die stilte van die siel sal die stem wat nooit versuim om die roepstem van ’n mens in nood te beantwoord nie, tot ons harte spreek. {MOR 90.3}

“Die Here vol medelye en ontferming.” Jakobus 5:11. Hy wag met onvermoeide liefde op die belydenis van die afkeriges om hul boetedoening te aanvaar. Hy wag op die geringste teken van dank van ons, soos die moeder op ’n glimlag van erkenning van haar geliefde kind. Hy wil hê ons moet verstaan hoe opreg en teer Sy hart na ons uitgaan. Hy nooi ons om met ons be-proewinge na Sy simpatie te kom, met ons droefheid na Sy liefde, met ons wonde na Sy genesing, met ons swakheid na Sy krag, met ons leegheid na Sy volheid. Niemand wat na Hom gekom het, is nog ooit teleurgestel nie. “Hulle het Hom aangesien en gestraal van vreugde, en hulle aangesig hoef nie rooi van skaamte te word nie.” Psalm 34:6. {MOR 91.1}

Wie die Here in die geheim opsoek en Hom vertel van hul be-hoeftes, en om hulp pleit, sal nie tevergeefs pleit nie. “Jou Vader wat in die verborgene sien, sal jou in die openbaar vergelde.” As ons Christus ons daaglikse metgesel maak, sal ons voel dat die kragte van ’n ongesiene wêreld ons omring; en deur na Jesus op te sien, sal ons in Sy beeld opgeneem word. Deur aanskouing word ons verander. Die karakter word versag, gelouter en veredel vir die hemelse koninkryk. Die gewisse gevolg van gemeenskap met onse Here sal wees dat vroomheid, reinheid en ywer verhoog Sal word. Ons sal al intelligenter bid. Ons ontvang ’n Goddelike onderwys, en dit lei tot ’n lewe van vlyt en ywer. {MOR 91.2}

Die siel wat hom deur daaglikse, ernstige gebed, by God hulp, steun en krag soek, sal ’n edele strewe, duidelike begrippe van waarheid en plig, verhewe motiewe en ’n voortdurende honger en dors na die geregtigheid hê. Deur gedurig in verbinding met die Here te wees, sal ons in staat gestel word om, deur ons omgang 92met ander, die lig, die vrede, die gelatenheid wat in ons harte is na hulle uit te straal. Die krag wat deur gebed tot God verkry word, laat ons volhard om die gedagte te dissiplineer om bedagsaam en sorgsaam te word,

berei ’n mens voor vir jou daaglikse pligte en bewaar die gees om in alle omstandighede vrede te hê. {MOR 91.3}

As ons tot God nader, sal Hy ons ’n woord in die mond gee om namens Hom te praat, selfs lof vir Sy Naam. Hy sal ons ’n wysie uit die lied van die engele leer tot danksegging aan onse hemelse Vader. In elke lewensdaad sal die liefde en lig van ’n inwonende Verlosser geopenbaar word. Moeilikhede van buite kan nie deurdring tot die lewe wat deur die geloof in die Seun van God gelei word nie. {MOR 92.1}

“As julle bid, gebruik nie ’n ydele herhaling van woorde soos die heidene nie.” Mattheüs 6:7.

Die heidene het geglo dat hul gebede self verdienste versoening vir die sonde verdien. Hoe langer die gebed dus, hoe groter die verdienste. As hulle deur hul eie pogings heilig kon word, sou hulle iets in hulself gehad het om hulle oor te verheug, iets om hulle op te beroem. Hierdie begrip van die gebed berus op die beginsel van selfversoening, wat die grondslag van alle valse godsdiensstelsels is. Die Fariseërs het hierdie heidense begrip van die gebed aangeneem, en dit is vandag nog nie iets van die verlede nie, selfs onder diegene wat voorgee dat hulle Christene is. Die herhaling van afgesaagde sinsnedes wanneer die hart geen behoefte aan God voel nie, dra dieselfde stempel as die “ydele herhalings” van die heidene. {MOR 92.2}

Die gebed is nie ’n soenoffer vir die sonde nie; dit het self geen verdienste nie. Al die gevleuelde woorde waaroor ons beskik weeg nie op teen een heilige begeerte nie. Die welspre-kendste gebede bly maar ydele woorde as hulle nie die ware 9394begeertes van die hart weergee nie. Maar die gebed wat uit ’n opregte hart kom, waarin ons die eenvoudige behoeftes van die siel uitspreek, soos ons ’n aardse vriend om ’n guns sou vra en verwag dat dit aan ons bewys sal word - dit is die geloofsgebed. {MOR 92.3}

“Wanneer julle vas, moenie lang gesigte trek soos die geveinsdes nie.” Mattheüs 6:16.

Die vas waarop die woord van God aandring, is meer as ’n vorm. Dit beteken nie om nie te eet nie, om in sak geklee te gaan en as oor jou hoof te strooi nie. Hy wat in opregte berou oor sy sonde vas, sal nie na vertoon soek nie. {MOR 94.1}

Die doel van die vas wat die Here van ons vereis, is nie om die liggaam te teister oor die sonde van die siel nie, maar om ons te help om die afgryslike aard van die sonde te besef, om die hart voor God te verootmoedig en om Sy vergewende genade te ontvang. Sy bevel aan Israel was: “Skeur julle hart en nie julle klere nie, en bekeer julle tot die Here julle God.” Joël 2:13. {MOR 94.2}

Dit sal ons niks baat om boete te doen of om ons wys te maak dat ons met ons eie werke ’n erfenis saam met die heiliges kan verdien of koop nie. Toe aan Christus gevra is: “Wat moet ons doen om die werke van God te volbring?” het Hy geantwoord: “Dit is die werk van God, dat julle in Hom glo wat Hy gestuur het” (Johannes 6:28, 29). Bekering is om jou

van jouself af na Christus te keer; en as ons Christus ontvang sodat Hy deur die geloof Sy lewe in ons kan lei, sal goeie werke gesien word. {MOR 94.3}

Jesus het gesê: “As jy vas, salf jou hoof en was jou gesig, sodat jy nie die mense laat sien dat jy vas nie, maar jou Vader wat in die verborgene is.” Mattheüs 6:17, 18. Wat ook al tot eer en verheerliking van God gedoen word, moet opgeruimd gedoen word, nie bedroef en terneergedruk nie. Daar is niks droef-geestigs in die godsdiens van Jesus nie. As Christene deur hul lang gesigte die indruk wek dat hulle in hul Here teleurgesteld is, 95gee hulle ’n wanvoorstelling van Sy karakter en voer hulle Sy vyande met argumente. Hoewel hulle met hul woorde te kenne mag gee dat hulle God as hul Vader beskou, doen hulle hulle met hul droefgeestigheid en swartgalligheid voor as weeskinders in die wêreld. {MOR 94.4}

Christus wil hê dat Sy diens aantreklik moet voorkom, soos dit in werklikheid is. Laat die selfverloëning en die geheime beproewinge van die hart aan die barmhartige Verlosser bekend gemaak word. Los die sorge aan die voet van die kruis, en gaan daar weg met gejuig in die liefde van Hom wat jou eerste liefge-had het. Die mense sal moontlik nooit weet watter werk heimlik tussen die siel en God aan die gang is nie, maar die gevolge van die Gees se werk op die hart sal vir almal sigbaar wees, want Hy “wat in die verborgene sien, sal jou in die openbaar vergelde.” {MOR 95.1}

“Moenie vir julle skatte bymekaarmaak op die aarde... nie.” Mattheüs 6:19.

Skatte wat op die aarde opgegaar is, sal nie hou nie; diewe breek in en steel; die mot en die roes verniel; vuur en storm voer jou besittings weg. En “waar julle skat is, daar sal julle hart ook wees.” Opgegaarde aardse skatte sal die gedagtes in beslag neem en die hemelse dinge uitsluit. {MOR 95.2}

Geldgierigheid was die heersende drang in die tyd van die Jode. Wêreldsgesindheid het die plek van God en godsdiens in die siel ingeneem. So is dit nou. Inhaligheid kry so ’n houvas op die lewe dat dit die mens se edelmoedigheid bederf en hom sy menslikheid ontroof totdat hy in die verderf insink. Die Satan se diens is vol sorge, bekommernis en vermoeienis, en die skatte waarvoor mense op aarde werk, is maar net tydelik van duur. {MOR 95.3}

Jesus het gesê: “Maak vir julle skatte bymekaar in die hemel waar geen mot of roes verniel nie en waar diewe nie inbreek en steel nie; want waar julle skat is, daar sal julle hart ook wees.” {MOR 95.4}

Die opdrag is: “Maak vir julle skatte bymekaar in die hemel.” Dis in u eie belang om hemelse rykdom te verwerf. Van al wat u besit, is dit al wat u sal oorhou. Die skatte wat in die hemel bymekaargemaak word, is onverganklik. Geen brand of oorstroming kan dit vernietig nie, geen dief kan dit buit nie, geen mot of roes kan dit verniel nie, want God bewaar dit. {MOR 96.1}

Hierdie skat, wat Christus van onberekenbare waarde ag, is “die rykdom van die heerlikheid van sy erfdeel onder die heiliges” (Efesiërs 1:18). Jesus se dissipels word Sy “juwele” genoem, Sy kosbare eiendom. Hy sê: “Hulle is kroongesteentes.” “Ek sal sterwelinge skaarser maak as fyn goud, en mense as goud van Ofir” (Sagaria 9:16; Jesaja 13:12). Christus beskou Sy gelou-terde, vervolmaakte volk as die beloning vir al Sy lyding, verne-dering en liefde - die aanvulling van Sy heerlikheid. Christus is die groot Middelpunt waaruit alle heerlikheid straal. {MOR 96.2}

En aan ons word dit gegun om met Hom saam te werk in die groot verlossingstaak en om ’n aandeel te hê in die rykdom wat Sy lyding en dood verwerf het. Die apostel Paulus het aan die Christene van Thessalonika geskryf: “Want wie anders as julle is ons hoop of blydskap of kroon van roem in die teenwoordigheid van onse Here Jesus Christus by sy wederkoms? Want julle is ons eer en blydskap.” 1 Thessalonisense 2:19, 20. Dit is die skat waarvoor Christus wil hê dat ons moet arbei. Karakter is die groot lewensoes. Elke woord of daad wat ’n siel deur die genade van Christus aanspoor om hemelwaarts te reik, elke poging wat die vorming van ’n Christelike karakter aanmoedig, is die versameling van rykdom in die hemel. {MOR 96.3}

Waar die skat is, daar sal die hart wees. Elke poging om ander te help, strek tot ons eie voordeel. Hy wat tyd of geld aan die verkondiging van die evangelie bestee, gebruik sy eie belang-stelling en gebede vir die werk en vir siele wat daardeur bereik moet word; sy liefde gaan na ander uit en hy word aangespoor 97tot groter toewyding aan God, sodat hy in staat gestel kan word om hulle in die grootste mate te help. {MOR 96.4}

In die laaste dag, wanneer die rykdom van die aarde sal ver-gaan, sal hy wat vir hom skatte in die hemel bymekaargemaak het, sien wat sy lewe vir hom besorg het. As ons die woorde van Christus gehoorsaam het, sal ons, wanneer ons voor die troon van God staan, duisende siele sien wat deur ons bemiddeling gered is, en ons sal weet dat die een weer andere gered het, en hulle nog weer andere - ’n groot skare wat deur ons pogings die hawe van rus gehaal het en wat almal hul krone voor Jesus sal neerlê en Hom in alle ewigheid sal prys. {MOR 97.1}

“As jou oog dan reg is, sal jou hele liggaam verlig wees.” Mattheüs 6:22.

Doelgerigtheid, heelhartige toewyding aan God, is die voorwaarde wat Christus vereis. As u opreg en onwankelbaar daarna streef om die waarheid te verstaan en te gehoorsaam, al kos dit ook wat, sal u Goddelike lig ontvang. Ware vroomheid begin wanneer alle toegewings aan die sonde gestaak word. Dan sal die taal van die hart dié van die apostel Paulus wees: “Maar een ding: ek vergeet die dinge wat agter is en strek my uit na wat voor is, en jaag na die doel om die prys te verkry van die hoë roeping van God in Christus Jesus.” “Ek ag ook alles skade om die uitne-mendheid van die kennis van Christus Jesus, my Here, ter wille van wie ek alles prysgegee het en as drek beskou, om Christus as wins te verkry.” Filippense 3:14, 8. {MOR 97.2}

Maar waar die oog deur eieliefde verblind word, is daar net duisternis. “As jou oog verkeerd is, sal jou hele liggaam donker wees.” Dit was hierdie verskriklike donkerheid wat die Jode in hardnekkige ongeloof gewikkel het, sodat hulle nie die karakter en die sending van Hom kon verstaan wat hulle van hulle sondes kom red het nie. {MOR 97.3}

Toegewing aan versoeking begin wanneer to egelaat word dat die gemoed wankel en ons nie meer standvastig in God glo nie. As ons nie kies om ons ten volle aan God te onderwerp nie, is ons in die duisternis. As ons enigiets te rughou, laat ons ’n deur oop waardeur die Satan kan inkom om ons te verlei. Hy weet dat as hy ons uitsig kan belemmer sodat ons God nie met die geloofsoog kan sien nie, daar geen beskerming teen die sonde sal wees nie. {MOR 99.1}

Die oorheersing van ’n sondige begeerte wys hoe die siel mislei word. {MOR 99.2}

Elke toegewing aan die begeerte versterk die siel se afkeer van God. As ons die Satan se pad volg, word ons deur die skaduwees van 101die sonde omsluier, en elke stap lei na dieper duisternis en toenemende blindheid van die hart. {MOR 100.1}

Dieselfde wet geld vir sowel die geestelike as die natuurlike wêreld. Hy wat in die donkerte woon, verloor naderhand die vermoë om te sien. Hy word ingekerker deur ’n duisternis wat donkerder as die middernag is, en die helderste middagson kan vir hom geen lig bring nie. Hy “wandel in die duisternis en weet nie waarheen hy gaan nie, omdat die duisternis sy oë verblind het” (1 Johannes 2:11). Deur voortdurend sonde te koester en die roepstem van die hemelse liefde te veronagsaam, verloor die sondaar alle liefde vir die goeie, die verlange na God, en selfs die vermoë om die hemelse lig te ontvang. Die uitnodiging van genade bly steeds vol liefde, die lig skyn nog net so helder soos toe dit eers op sy siel geskyn het, maar die stem val op dowe ore, die lig op blinde oë. {MOR 101.1}

God laat geen siel finaal aan sy lot oor solank daar nog hoop op sy redding is nie. Die mens verlaat God, maar God nie die mens nie. Onse hemelse Vader volg ons met uitnodigings en waarskuwings en versekeringe van Sy barmhartigheid totdat verdere geleenthede en voorregte nutteloos sou wees. Die verant-woordelikheid berus by die sondaar. Deur vandag die Gees van God te weerstaan, baan hy die weg vir nuwe weerstand wanneer die lig met groter krag na hom kom. So gaan hy van die een weerstand tot die volgende, totdat die lig nie meer indruk op hom maak nie en hy glad nie meer op die Gees van God reageer nie. Dan het selfs “die lig in jou” donkerheid geword. Selfs die waarheid wat ons ken, is dan so verwronge dat dit die blindheid van die siel vererger. {MOR 101.2}

“Niemand kan twee here dien nie.”Mattheüs 6:24.

Christus sê nie dat die mens nie twee here sal of moet dien nie, maar dat hy nie kan nie. Die belange van God en die belange van 102mammon het niks gemeen nie. Net daar waar die Christen se gewete halt roep en hom tot selfverloëning lei, daar trap die wêreldling oor die tou en laat hy sy selfsugtige neiginge botvier. Aan die een kant van die tou is die

selfverloënende navolger van Christus; aan die ander kant is die genotsugtige wêreldliefhebber wat hom na die mode skik, aan ligsinnighede deelneem en hom verbode plesiere veroorloof. Aan daardie kant van die tou kan die Christen hom nie waag nie. {MOR 101.3}

Niemand kan werklik ’n draadsitter wees nie; daar is geen middelgroep wat nog God nog die vyande van die geregtigheid dien nie. Christus moet in Sy menslike werktuie leef en deur hul vermoëns werk en handel. Hulle wil moet aan Sy wil onderworpe wees; hulle moet deur Sy Gees handel. Dan leef hulle nie meer nie, maar Christus leef in hulle. Hy wat hom nie geheel en al aan God oorgee nie, staan onder beheer van ’n ander mag, luister na ’n ander stem wie se ingewings van ’n heel ander aard is. Halfhartige diens skaar die mens aan die kant van die vyand, en hy is ’n doeltreffende bondgenoot van die duistere magte. Mense wat hulle as stryders vir Christus voordoen, maar met die Satan saamspan en sy saak bevorder, is vyande van Christus. Hulle skend ’n heilige vertroue. Hulle vorm ’n skakel tussen die Satan en die ware stryders, en deur hulle probeer die vyand gedurig om die harte van Christus se stryders te roof. {MOR 102.1}

Die sterkste vesting van ondeug in ons wêreld is nie die sondige lewe van die geharde sondaar of van die versonke verstoteling nie; dit is die lewe wat andersins deugsaam, eerbaar en edel voorkom, maar wat een sonde koester, aan een kwaad toegee. Vir die siel wat met ’n reuseversoeking worstel en op die rand van die afgrond huiwer, is so ’n voorbeeld een van die grootste aansporings tot sonde. Hy wat verhewe begrippe van die lewe, waarheid en eerbaarheid koester maar moedswillig een voorskrif van Gods heilige wet oortree, misbruik sy edele gawes 103104om ander tot sonde te verlei. Vernuf, talente, meegevoel, selfs edelmoedige en vriendelike dade, kan die Satan se lokvinke word om siele vir hierdie lewe en vir die toekomstige oor die afgrond na ondergang te lok. {MOR 102.2}

“Moenie julle kwel... nie.” Mattheüs 6:25.

Hy wat u lewe aan u gegee het, weet dat u voedsel nodig het om dit te onderhou. Hy wat die liggaam geskape het, weet dat u klere nodig het. Sal Hy, wat die groter gawe gegee het, dan nie ook die nodige gee om dit volkome te maak nie? {MOR 104.1}

Jesus het Sy gehoor se aandag op die voëls gevestig wat so onbesorg hul lofliedere gesing het, want “hulle saai nie en hulle maai nie;” en tog voorsien die grote Vader in hul behoeftes. En Hy vra: “Is julle nie baie meer werd as hulle nie?” {MOR 104.2}

“Geen mossie val wat Hom nie raak,

geen siel buig laag, of Jesus weet,

want Hy is dit wat oor ons waak

in grootste nood of diepste leed.

Sy sorg sal nimmer ooit verflou

oorhom watop sy Heer vertrou." {MOR 104.3}

Die heuwels en velde was oortrek van blomme in die dou-vars móre. Jesus het na hulle gewys en gesê: "Let op die lelies van die veld, hoe hulle groei." Vaardige mense kan die sierlike vorms en delikate kleure van die plante en blomme afteken, maar watter aanraking kan aan selfs een blom of grashalmpie die lewe gee? Elke ou blommetjie langs die pad ontvang die lewe van dieselfde bron wat die sterrehemel in die uitspansel uitstrek. Deur alle geskape dinge klop die polsslag van die lewe uit die groot hart van God. Hy beklee die veldblomme met meer prag en praal as wat enige aardse koning nog versier het. En "as God dan die gras 105van die veld, wat vandag daar is en móre in die oond gegooi word, so beklee, hoeveel te meer vir julle, kleingelowiges?" {MOR 104.4}

Hy, wat die blomme gemaak en aan die mossie sy lied gegee het, sê: "Let op die lelies," "Kyk na die voëls." Die lieflikheid van die natuur kan 'n mens meer van die wysheid van God leer as wat die opvoed-kundiges weet. Op die kroonblare van die lelie het die Here 'n boodskap geskrywe in 'n taal wat die hart net kan lees as hy die lesse van wantroue en self-sug en verterende kommer kan afleer. Om watter ander rede sou Hy u die singende voëls en die geurige bloeisels gee as dat Sy Vaderhart oorloop van liefde en Hy u lewensweg wil ophelder en veraangenaam? U sou sonder die blomme en die voëls nog alles gehad het wat vir u bestaan nodig is, maar die Here was nie tevrede om net die nodige 106vir u blote voortbestaan te voorsien nie. Hy het die aarde en die lug en die hemel met skoonheid gevul om u te vertel hoe lief Hy u het. Die skoonheid van alle geskape dinge is maar 'n skynsel van die lig van Sy heerlikheid. As Hy sulke oneindige vernuf bestee het aan die skeppinge van die natuur, vir u geluk en vreugde, kan u dan nog twyfel dat Hy u met alles wat u nodig het sal seën? {MOR 105.1}

"Let op die lelies." Elke blom wat vir die son oopgaan, gehoorsaam dieselfde groot wette wat die sterre rig, en hoe eenvoudig en mooi en welriekend tog! Deur middel van die blomme wil die Here ons aandag vestig op die lieflikheid van 'n Christelike karakter. Hy wat die blomme so mooi gemaak het, verlang nog veel inniger dat die siel beklee moet word met die lieflike karakter van Christus. {MOR 106.1}

Kyk, sê Jesus, hoe die lelies groei; hoe die plante uit die koue, donkere aarde, of uit die modder van 'n rivierbedding spruit, en hoe pragtig en geurig hulle ontluik. Wie sou ooit kon droom dat sulke skoonheid in die growwe bruin bol van die lelie skuil? Maar as die lewe van God wat daarin sluimer op Sy roep-stem in reën en sonskyn ontwaak, verwonder die mens hom aan die sierlikheid en prag. Net so sal die lewe van God hom in elke mensesiel ontvou as hy hom maar net wil oorgee aan die werking van Sy genade, wat net so mildelik soos die reën en sonskyn wag om almal te seën. Dit is die woord van God wat die blomme skep, en dieselfde woord sal in u die deugde van Sy Gees voortbring. {MOR 106.2}

Die wet van God is die wet van liefde. Hy het u met skoon-heid omring om u te leer dat u nie op die aarde geplaas is om net vir uself te delf, te grawe en te bou, te arbei en te spin

nie, maar om die lewe helder en bly en mooi te maak met die liefde van Christus - soos die blomme, wat ander lewens verbly met hul liefdediens. {MOR 106.3}

Vaders en moeders, laat u kinders by die blomme leer. Neem hulle saam met u na die tuin en die veld en onder die skaduryke bome, en leer hulle om die boodskap van die liefde van God in die natuur te lees. Laat die gedagtes aan Hom met voël en blom en boom geassosieer word. Leer die kinders om in elke aangename en mooi ding 'n uitdrukking te sien van die liefde van God vir hulle. Maak u godsdiens vir hulle aantreklik en aangenaam. 108Laat u lippe altyd vriendelike dinge sê. {MOR 107.1}

Leer die kinders dat hul geaardhede deur die groot liefde van God so verander kan word, dat dit soos Syne kan word. Leer hulle dat Hy wil hê dat hul lewens mooi soos die blomme moet wees. Leer hulle, terwyl hulle die lieflike bloesems pluk, dat Hy wat die blomme gemaak het, nog liefliker as hulle is. So sal die rankies van hul harte aan Hom vaskleef. Hy wat "geheel en al die 109110lieflikheid self" is, sal vir hulle 'n daaglikse metgesel en bekende vriend word, en hul lewens sal verander word na die beeld van Sy reinheid. {MOR 108.1}

"Soek eers die koninkryk van God." Mattheüs 6:33.

Die mense wat na Christus geluister het, het nog gretig gewag dat Hy Sy aardse koninkryk moes aankondig. Hoewel Jesus die skatte van die hemel aan hulle geopenbaar het, was daar net een vraag in hul gedagtes: Hoe sal 'n bondgenootskap met Hom ons wêreldse vooruitsigte bevorder? Jesus verduidelik dat hul behep-theid met aardse dinge hulle gelykstel met die heidene om hulle, wat geleef het asof daar geen God is wat Sy skepsele teer be-waak nie. {MOR 110.1}

"Want al hierdie dinge," het Jesus gesê, "soek die nasies van die wêreld." "Julle hemelse Vader weet dat julle al hierdie dinge nodig het. Maar soek eers die koninkryk van God en sy geregtigheid, en al hierdie dinge sal vir julle bygevoeg word." Lukas 12:30; Mattheüs 6:32, 33. Ek het gekom om die koninkryk van liefde en geregtigheid en vrede aan julle te openbaar. Maak julle harte oop en ontvang hierdie koninkryk en maak sy diens julle hoogste belang. Hoewel dit 'n geestelike koninkryk is, hoef u nie bang te wees dat die benodigdhede van hierdie lewe nie voorsien sal word nie. As u u aan die diens van God oorgee, sal Hy wat alle mag in die hemel en op aarde het, in u behoeftes voorsien. {MOR 110.2}

Jesus stel ons nie vry van die plig om te arbei nie, maar Hy leer ons dat ons Hom in alles eerste en laaste en beste moet maak. Ons moet geen saak onderneem, geen doel nastreef, geen plesier soek wat die volbrenging van Sy geregtigheid in ons karakter kan verhinder nie. Alles wat ons doen, moet van harte gedoen word, soos vir die Here. {MOR 110.3}

Jesus het, toe Hy op aarde was, waardigheid aan elke aspek van die lewe verleen deur die heerlikheid van God gedurig voor oë 111te hou en alles aan die wil van Sy Vader te onderwerp. As ons Sy voorbeeld volg, het ons Sy belofte dat alles wat vir hierdie lewe nodig

is, vir ons "bygevoeg" sal word. Armoede of rykdom, siekte of gesondheid, eenvoudigheid of wysheid - vir alles word voorsiening gemaak in die belofte van Sy genade. {MOR 110.4}

God slaan Sy ewige arms om die siel wat by Hom kom hulp soek, hoe swak daardie siel ook al is. Die kosbare dinge van die berge sal vergaan, maar die siel wat vir God leef, sal by Hom bly. "Die wêreld gaan verby en sy begeerlikheid, maar hy wat die wil van God doen, bly vir ewig." 1 Johannes 2:17. Die goue poorte van die Godstad sal oopgaan vir hom wat op aarde geleer het om sy leiding, wysheid, troos en hoop in tye van verlies en ver-drukking by God te soek. "Want berge mag wyk en heuwels wankel, maar my goedertierenheid sal van jou nie wyk en my vredeverbond nie wankel nie, sê die Here, Jou Ontfermer." Jesaja 54:10. {MOR 111.1}

"Kwel julle dus nie oor móre nie....Elke dag het genoeg aan sy eie kwaad." Mattheüs 6:34.

As u u aan God oorgegee het, om Sy werk te doen, het u geen rede om u oor móre te bekommer nie. Hy wie se dienskneg u is, weet van die begin af die einde. Wat móre vir u voorlê en wat nou vir u verborge is, lê oop en bloot voor die oë van die Almagtige. {MOR 111.2}

As ons die dinge waarmee ons te doen het in ons eie hande neem en op ons eie wysheid staatmaak om sukses, neem ons 'n las op ons wat God nie op ons gelê het nie, en probeer ons om dit sonder Sy hulp te dra. Ons neem op onsself die verantwoorde-likheid wat aan God behoort, en stel ons in werklikheid in Sy plek. Dan kan ons tereg onrustig wees en vrees vir onheil en skade, want dit sal ons gewis oorkom. Maar as ons werklik glo dat God ons liefhet en die goeie vir ons beoog, sal ons ons nie langer oor die toekoms bekommer nie. Ons sal op God vertrou soos 'n kind 112op 'n liefdevolle ouer. Dan sal ons angste en sorge verdwyn, want ons wil is verswelg in die wil van God. {MOR 111.3}

Christus het nie belowe om ons vandag te help om móre se laste te dra nie. Hy het gesê: "My genade is vir jou genoeg" (2 Korinthiërs 12:9); maar, soos die manna in die woestyn, word Sy genade daagliks geskenk vir die behoefte van die dag. Soos die menigtes van Israel op hul pelgrimstog, kan ons oggend vir oggend genoeg hemelse brood vir die dag se behoeftes vind. {MOR 112.1}

Net een dag behoort aan ons, en hierdie dag moet ons vir God lewe. Vir hierdie enkele dag moet ons al ons voornemens en planne in die hand van Christus lê en al ons bekommernisse op Hom werp, want Hy sorg vir ons. "Want Ek weet watter gedagtes Ek aangaande julle koester, spreek die Here, gedagtes van vrede en nie onheil nie, om julle 'n hoopvolle toekoms te gee." "In terugkeer en rus lê julle heil, in stil-wees en vertroue bestaan julle krag." Jeremia 29:11; Jesaja 30; 15. {MOR 112.2}

As u die Here wil soek en u daagliks bekeer; as u uit u eie geestelike keuse vry en bly wil wees in die Here; as u met 'n blymoedige, innige bereidwilligheid die juk van Christus

op u neem - die juk van gehoorsaamheid en diensvaardigheid - sal al u murmurerings gestil, al u moeilikhede verwyder, al die ontstellende probleme wat u bedreig, opgelos word. {MOR 112.3}

Kapitel 5 - Die Modelgebed

"So moet julle dan bid." Mattheüs 6:9.

Die Heiland het Sy modelgebed twee keer gegee - eers aan die skare in die Bergpredikasie, en enkele maande later aan net die dissipels. Die dissipels was 'n kort tydjie weg van hul Here af, en by hul terugkeer het hulle Hom verdiep in gemeenskap met God gevind. Asof onbewus van hul teenwoordigheid, het Hy aangehou hardop bid. Die Heiland se gelaat het gestraal van hemelse lig. Dit was asof Hy in die teenwoordigheid van die Ongesiene self was, en Sy woorde het van lewenskrag getuig soos van een wat met God verkeer. {MOR 113.1}

Die dissipels se harte was diep ontroer. Hulle wis hoe dikwels Hy lange ure alleen in gemeenskap met Sy Vader deurgebring het. Hy het Sy dae gewy aan die bediening van die menigtes wat om Hom saamgedring het, en in die ontmaskering van die verrader-like drogredenasies van die rabbi's, en hierdie ononderbroke arbeid het Hom dikwels so uitgeput dat Sy moeder en sy broers, en selfs Sy dissipels vir Sy lewe gevrees het. Maar wanneer Hy teruggekeer het van hierdie ure van gebed na afloop van 'n 114vermoeiende dag, het hulle die vrede op Sy gelaat gelees, die verkwikking wat Sy teenwoordigheid dan deurtrek het. Dit was van hierdie ure wat Hy in die teenwoordigheid van God deurge-bring het, dat die Heiland oggend vir oggend uitgegaan het om die lig van die hemel na die mensdom te neem. Sy dissipels het begin besef dat Sy ure van gebed verband het met die krag van Sy woorde en werke. En nou, terwyl hulle na Sy smeking geluister het, is hul harte met ontsag en ootmoed vervul. Toe Hy ophou bid, was dit met 'n besef van hul eie groot behoefte dat hulle uitgeroep het: "Here, leer ons bid" (Lukas 11:1). {MOR 113.2}

Jesus gee hulle geen nuwe gebedsvorm nie. Hy herhaal wat Hy hulle tevore geleer het, asof Hy wil sê: Julle behoefte is om te verstaan wat Ek julle reeds gegee het. Daarin skuil 'n diepte van betekenis wat julle nog nie gepeil het nie. {MOR 114.1}

Die Heiland beperk ons egter nie tot die gebruik van hierdie presiese woorde nie. As mens bied Hy ons Sy eie ideaal vir gebed aan - sulke eenvoudige woorde dat 'n klein kindjie hulle kan gebruik, en tog so alomvattend dat die grootste geeste nooit die betekenis daarvan ten volle kan begryp nie. Ons word geleer om God met danksegging te nader, om ons behoeftes bekend te maak, ons sondes te bely, en om aanspraak op Sy genade te maak volgens Sy belofte. {MOR 114.2}

"Wanneer julle bid, sê: Onse Vader." Lukas 11:2.

Jesus leer ons om Sy Vader ons Vader te noem. Hy skaam Hom nie om ons broeders te noem nie (Hebreërs 2:11). Die Heiland se hart is so bereid, so gretig om ons as lede van die gesin van God te verwelkom, dat Hy in die heel eerste woorde wat ons moet besig om God te nader, die versekering van ons Goddelike verwantskap stel, "Onse Vader." {MOR 114.3}

Hier het ons ’n bevestiging van die wonderbare waarheid, so vol bemoediging en vertroosting, dat God ons liefhet soos Hy Sy 115Seun liefhet. Dit is wat Jesus in Sy laaste gebed vir Sy dissipels gesê het, dat U “hulle liefgehad het net soos U My liefgehad het” (Johannes 17:23). {MOR 114.4}

Die wêreld wat die Satan ingepalm en so wreed geregeer het, het die Seun van God in een ontsaglike daad met Sy liefde omring en weer met die troon van die Allerhoogste verbind. Gerubs en serafs en die ontelbare leërskare van die ongevalle wêrelde het in lofliedere tot God en die Lam uitgebreek toe hierdie oorwinning behaal is. Hulle het hulle daaroor verheug dat verlossing vir die gevalle wêreld verseker is en dat die aarde bevry sou word van die vloek van die sonde. Hoe veel te meer moet hulle hul nie ver-heug om wie se onthalwe hierdie weergalose liefde bewys is nie! {MOR 115.1}

Hoe kan ons ooit twyfel of onseker wees, of voel dat ons wese is? Juis ter wille van hulle wat die wet oortree het, het Jesus die mensheid op Hom geneem; Hy het aan ons gelyk geword sodat ons ewigdurende vrede en veiligheid kan hê. Ons het ’n Voorspraak in die hemel, en elkeen wat Hom as sy persoonlike Saligmaker aanneem, is nie ’n weeskind wat sy eie sondes moet dra nie. {MOR 115.2}

“Geliefdes, nou is ons kinders van God.” “En as ons kinders is dan ook erfgename, erfgename van God en mede-erfgename van Christus, as ons naamlik saam met Hom ly, sodat ons ook saam met Hom verheerlik kan word.” “Dit is nog nie geopenbaar wat ons sal wees nie; maar ons weet dat ons, as Hy verskyn, aan Hom gelyk sal wees, omdat ons Hom sal sien soos Hy is.” 1 Johannes 3:2; Romeine 8:17. {MOR 116.1}

Die heel eerste stap as ons God wil nader, is om die liefde wat Hy vir ons het te ken en te glo (1 Johannes 4; 16); want dit is Sy liefde wat ons tot Hom trek. {MOR 116.2}

Die besef van God se liefde bring selfverloëning. Deur God ons Vader te noem, aanvaar ons al Sy kinders as ons broeders. Ons is almal deel van die groot mensemassa, almal lede van een gesin. In ons gebede moet ons aan ons naastes dink soos aan onsself. Niemand bid reg as hy ’n seën net vir homself soek nie. {MOR 116.3}

Die oneindige God, het Jesus gesê, gun u die voorreg om Hom as Vader aan te spreek. Dink aan alles wat dit beteken. Geen aardse ouer pleit ooit so ernstig met ’n afkerige kind as wat ons Skepper by die oortreder pleit nie. Geen mens het die onboet-vaardige nog ooit met sulke liefdevolle belangstelling en tere uitnodigings agtervolg nie. Die Here woon in elke huis; Hy hoor elke woord wat gespreek word, luister na elke gebed wat tot Hom gerig word, deel in die verdriet en teleurstellings van elke siel, sien hoe vader, moeder, suster, vriend en buurman behandel word. Hy ken ons behoeftes, en Sy liefde, ontferming en genade vloei voortdurend uit om daarin te voorsien. {MOR 116.4}

Maar as u God u Vader noem, erken u dat u Sy kind is, om deur Sy wysheid gelei te word en in alles gehoorsaam te wees, wetende dat Sy liefde onveranderlik is. U sal Sy plan

vir u lewe aanvaar. As kind van God sal u Sy eer, Sy karakter, Sy volk en Sy werk, onderwerpe van intense belangstelling vind. Dit sal u vreugde gee om u plig teenoor u Vader en elke lid van Sy gesin te 117erken en na te kom. U sal u verbly in enige daad, hoe nederig ook al, wat Hom tot eer sal strek of wat die welvaart van u medemens sal bevorder. {MOR 116.5}

"Wat in die hemele is." Hy wat Christus wil hê dat ons as onse Vader moet beskou, is "tog in die hemel... Hy doen alles wat Hom behaag" (Psalm 115:3). In Sy sorg kan ons ons veilig berus en sê: "die dag as ek vrees, sal ek op U vertrou" (Psalm 56:4). {MOR 117.1}

"Laat u Naam geheilig word." Mattheüs 6:9.

Om die Naam van God te heilig, moet die woorde waarin ons die Opperwese aanspreek met eerbied geuiter word. "Sy Naam is heilig en vreeslik." Psalm 111:9. Ons moet die titels en benaminge van die Godheid nooit ligsinnig gebruik nie. Wanneer ons bid, kom ons in die teenwoordigheid van die Allerhoogste, en ons moet met heilige ontsag voor Hom verskyn. Die engele bedek hul aangesigte in Sy teenwoordigheid. Die gerubs en die glansende, heilige serafs nader Sy troon met plegtige eerbied. Hoeveel te meer moet ons aardse, sondige wesens dan nie met eerbied voor God, ons Skepper, verskyn nie! {MOR 117.2}

Maar om die Naam van die Here te heilig, vra veel meer as dit. Ons kan, soos die Jode in Christus se tyd, die grootste uiterlike vertoorn van eerbied vir God maak en tog Sy Naam gedurig ontheilig. "Die Naam van die Here" is "barmhartige en genadige God, lankmoedig en groot van goedertierenheid en trou... wat ongeregtigheid en oortreding en sonde vergewe" (Exodus 34:5-7). Aangaande die kerk van Christus staan geskrywe: "Dit sal die naam daarvan wees: Die Here Ons Geregtigheid." Jeremia 33:16. Hierdie naam word aan elke volgeling van Christus gegee. Dit is die erfenis van die kind van God. Die gesin dra die Naam van die Vader. Toe Israel bittere beproewing en nood deurgemaak het, het die profeet Jeremia gebid: "U Naam is oor ons uitgeroep. Verlaat ons nie!" (Jeremia 14:9). {MOR 117.3}

Hierdie Naam word geheilig deur die hemelse engele, deur die bewoners van sondelose wêrelde. Wanneer u bid; "Laat u Naam geheilig word," vra u dat dit geheilig word in hierdie wêreld, in u geheilig word. God het u voor mense en engele erken as Sy kind; bid dat u nie "die edele Naam... wat oor julle aangeroep is" oneer sal aandoen nie (Jakobus 2:7). God stuur u die wêreld in as Sy verteenwoordiger. In elke daad behoort u die Naam van God te openbaar. Hierdie gebed beteken dat u Sy karakter moet besit. U kan Sy Naam nie heilig, Hom nie aan die wêreld voorstel tensy u lewe en karakter die lewe en karakter van God self open-baar nie. Dit kan u alleenlik doen deur die genade en geregtigheid van Christus aan te neem. {MOR 118.1}

"Laat u koninkryk kom." Mattheüs 6:10.

God is ons Vader wat ons liefhet en vir ons sorg asof ons Sy kinders is. Hy is ook die groot Koning van die heelal. Die belange van Sy koninkryk is ons belange, en ons moet arbei om dit op te bou. {MOR 118.2}

Christus se dissipels het die onmiddellike koms van die koninkryk van Sy heerlikheid verwag, maar met hierdie gebed het Jesus hulle geleer dat Sy koninkryk nie toe al sou kom nie. Hulle moes daarvoor bid as ’n toekomstige gebeurtenis. Maar die gebed was vir hulle ook ’n gerusstelling. Hoewel hulle die koms van die koninkryk nie in hulle tyd sou sien nie, is die feit dat hulle daarvoor moes bid ook die bewys dat God dit op die regte tyd gewis sou laat kom. {MOR 118.3}

Die koninkryk van Gods genade word nou gevestig namate harte wat vol sonde en verset was, hulle dag vir dag oorgee aan die heerskappy van Sy liefde. Maar die volle verwesenliking van die koninkryk van Sy heerlikheid sal eers by die wederkoms van Christus geskied. “Die koningskap en die heerskappy en die grootheid van die koninkryke onder die ganse hemel” moet “aan 119120die volk van dié heiliges van die Allerhoogste” gegee word (Daniël 7:27). Hulle sal die koninkryk beërwe wat “van die grondlegging van die wêreld af” vir hulle berei is (Mattheüs 25:34). En Christus sal Sy groot mag opneem en regeer. {MOR 118.4}

Die hemelpoorte sal weer oopgaan, en vergesel van tien-duisend maal tienduisend en duisend duisende heiliges, sal ons Heiland as Koning van die konings en Here van die here verskyn. Jehova Emmanuel “sal Koning wees oor die hele aarde; in dié dag sal die Here een wees, en sy Naam een.” “Die tabernakel van God” sal by die mense wees “en Hy sal by hulle woon en hulle sal sy volk wees; en God sal self by hulle wees as hulle God” (Sagaria 14:9; Openbaring 21:3). {MOR 120.1}

Maar voor daardie koms, het Jesus gesê, sal “hierdie evangelie van die koninkryk... verkondig word in die hele wêreld tot ’n getuienis vir al die nasies” (Mattheüs 24:14). Sy koninkryk sal nie kom voordat die goeie tyding van Sy genade aan die hele wêreld verkondig is nie. Waar ons ons dus in die hande van God oorgee en ander siele vir Hom win, verhaas ons die koms van Sy koninkryk. Net hulle wat hulle aan Sy diens wy en sê: “Hier is ek, stuur my” (Jesaja 6:8), om die oë van die blindes te open, “dat hulle hul van die duisternis tot die lig kan bekeer en van die mag van die Satan tot God, sodat hulle deur die geloof in My vergifnis van sondes en ’n erfdeel onder die geheiligdes kan ontvang” (Handelinge 26:18) - net hulle bid in alle opregtheid: “Laat u koninkryk kom.” {MOR 120.2}

“Laat u wil geskied, soos in die hemel net so ook op die aarde.” Mattheüs 6:10.

Die wil van God word in Sy heilige wet uitgedruk, en die beginsels van hierdie wet is die beginsels van die hemel. Die hemelse engele bereik geen hoër kennis as om die wil van God te ken nie, en om Sy wil te doen, is die verhewendste diens waarvoor hulle hul kragte kan inspan. {MOR 121.3}

Maar in die hemel word diens nie gelewer asof dit ’n wetsverpligting is nie. Toe die Satan hom teen die wet van die Allerhoogste verset het, het die besef dat daar ’n wet is die engele amper as ’n verrassing getref - as iets waaraan hulle nie gedink het nie. Die engele dien nie as knegte nie, maar as seuns. Daar heers volkome eenheid tussen hulle en hul Skepper. Gehoor-saamheid is vir hulle geen las nie. Omdat hulle God liefhet, is hul diens die ene genot. Net so weerklink die woorde van Christus in elke siel waarin die heerlike verwagting woon: “Ek het lus, o my God, om u welbehae te doen, en u wet is binne-in my ingewande.” Psalm 40:9. {MOR 121.1}

Die versoek: “Laat u wil geskied, soos in die hemel net so ook op die aarde,” is ’n gebed dat die bewind van sonde op hierdie aarde moet eindig, dat die sonde vir ewig uitgewis moet word en die koninkryk van geregtigheid gevestig moet word. Dan sal “alle welgevalle aan wat goed is” (2 Thessalonicense 1: 11) net soos in die hemel ook op aarde volbring word. {MOR 121.2}

“Gee ons vandag ons daaglikse brood.” Mattheüs 6:11.

Die eerste helfte van die gebed wat Jesus ons geleer het, gaan oor die Naam en die koninkryk en die wil van God - dat Sy Naam geëer mag word. Sy koninkryk gevestig word en Sy wil geskied. As u so die diens van God u grootste belangstelling gemaak het, kan u met vertroue vra dat in u eie behoeftes voorsien moet word. As u die eie-ek verloën en u aan Christus oorgegee het, is u ’n lid van die gesin van God en is alles wat in die Vaderhuis is vir u. Al die skatte van God is vir u toeganklik - die huidige wêreld en die een wat kom. Die bediening van die engele, die gawe van Sy Heilige Gees, die werk van Sy dienaars - alles is vir u. Die wêreld met alles daarin behoort aan u sover dit u kan goed doen. Selfs die vyandskap van die goddeloses sal ’n seën vir u wees 122omdat dit u vir die hemel sal dissiplineer. “Alles behoort aan julle” as julle aan Christus behoort (1 Korinthiërs 3:21, 23). {MOR 121.3}

Maar u is soos ’n kind wat nog nie beheer oor sy erfporsie gegee is nie. Die Here gee nie u kosbare besitting in u hande oor nie, anders kan die Satan u met sy arglis bedrieg soos hy die eerste paar in Eden bedrieg het. Christus bewaar dit vir u, veilig buite die bereik van die bederwer. Soos ’n kind sal u dag vir dag ontvang volgens die dag se behoefte. U moet elke dag bid: “Gee ons vandag ons daaglikse brood.” Moenie mismoedig word as daar nie genoeg vir móre is nie. U het die versekering van Sy belofte: “Dan sal Hy jou gee die begeertes van jou hart.” David sê: “Ek was jonk, ook het ek oud geword, maar nooit het ek die regverdige verlate gesien, of dat sy nageslag brood soek nie.” Psalm 37:4, 25.

Die God wat die rawe gestuur het om Elia by die spruit Krit te voed, sal nie een van Sy getroue, selfverloënende kinders verbygaan nie. Oor hom wat opreg wandel, staan daar geskryf: “Sy brood word hom gegee, sy water is gewis.” “Hulle 123sal nie beskaamd staan in die slegte tyd nie, en in die dae van hongersnood sal hulle versadig word.” “Hy wat selfs sy eie Seun nie gespaar het nie, maar Hom vir ons almal oorgegee het, hoe sal Hy nie saam

met Hom ons ook alles genadiglik skenk nie." Jesaja 33:16; Psalm 37:19; Romeine 8:32. Hy wat die sorge en angs van Sy weduweemoeder verlig het en haar gehelp het om vir die huishouding in Nasaret te sorg, het meegevoel vir elke moeder wat worstel om vir haar kindertjies kos te vind. Hy wat Hom oor die skare ontferm het omdat hulle "moeg en uitgeput was," (Mattheüs 9:36), ontferm Hom nog oor die wat ly. Hy strek Sy hand met seëning na hulle uit; en selfs in die gebed wat Hy aan Sy dissipels gegee het, leer Hy ons om aan die armes te dink. {MOR 122.1}

Wanneer ons bid: "Gee ons ons vandag ons daaglikse brood," vra ons vir sowel andere as vir onsself. En ons erken dat wat God vir ons gee, nie net vir ons is nie. God gee dit in ons hande, sodat ons die hongeriges kan voed. Hy het dit in Sy goedheid berei vir die ellendige (Psalm 68:11). En Hy sê: "Wanneer jy 'n móre of middagete gee, moenie jou vriende nooi, of jou broers of bloedverwante of ryk bure nie.... Maar wanneer jy 'n feesmaal gee, nooi armes, verminktes, kreupeles, blindes, en jy sal gelukkig wees, omdat hulle niks het om jou te vergeld nie; want dit sal jou vergeld word in die opstanding van die regverdiges." Lukas 14:12-14. {MOR 123.1}

Die gebed om daaglikse brood behels nie net voedsel om die liggaam te onderhou nie, maar ook die geestelike brood wat die siel tot die ewige lewe sal voed. Jesus beveel ons: "Moenie werk om die spys wat vergaan nie, maar om die spys wat bly tot in die ewige lewe." Johannes 6:27. Hy sê: "Ek is die lewende brood wat uit die hemel neergedaal het. As iemand van hierdie brood eet, sal Hy lewe tot in ewigheid." Vers 51. Ons Heiland is die brood van die lewe, en deur Sy liefde te aanskou, deur dit in die siel te 124ontvang, eet ons die brood wat uit die hemel neergedaal het. {MOR 123.2}

Ons ontvang Christus deur Sy woord, en die Heilige Gees word gegee om die woord van God vir ons verstaanbaar te maak en om sy waarhede by ons op die hart te druk. Ons moet dag vir dag bid dat, wanneer ons Sy woord lees, God Sy Gees sal stuur om die waarheid aan ons te openbaar wat ons siele vir die dag se behoefte sal versterk. {MOR 124.1}

Deur ons te leer om elke dag te vra wat ons nodig het - sowel tydelike en geestelike seëninge - het God 'n doel wat tot ons beswil dien. Hy wil hê ons moet bewus wees van Sy voort-durende sorg, want Hy wil met ons gemeenskap hê. In hierdie gemeenskap met Christus, deur gebed en die bestudering van die groot en kosbare waarhede van Sy woord, sal ons as hongerige siele gevoed word; as dorstiges sal ons by die fontein van die lewe verkwik word. {MOR 124.2}

"Vergeef ons ons sondes, want ons vergewe ook elkeen wat aan ons skuldig is." Lukas 11:4.

Jesus leer ons dat ons van God net in die mate vergifnis kan verwag waarin ons ander vergewe. Dit is die liefde van God wat ons na Hom toe trek, en daardie liefde kan ons harte nie aanraak sonder om liefde vir ons broeders op te wek nie. {MOR 124.3}

Toe Jesus Sy gebed voltooi het, het Hy bygevoeg: “As julle die mense hulle oortredinge vergewe, sal julle hemelse Vader julle ook vergewe. Maar as julle die mense hulle oortredinge nie vergewe nie, sal julle Vader julle oortredinge ook nie vergewe nie.” Hy wat onvergewensgesind is, sluit sodoende die enigste kanaal waardeur hy van God genade kan ontvang. Ons moenie dink dat ons die vergifnis maar kan weerhou totdat die een wat ons te na gekom het om vergifnis kom vra nie. Dit is ongetwyfeld hulle plig om hulle te verootmoedig met berou en belydenis; maar ons moet ’n gees van barmhartigheid aan die dag lê teenoor 125diegene wat ons te na gekom het, ongeag of hulle hul skuld bely het of nie. Ongeag hoe diep hulle ons miskien seergemaak het, mag ons nie griewe koester of onsself oor die onreg bejam-mer nie; maar in dieselfde mate waarin ons verwag om vergifnis van God te ontvang vir ons misdrywe teenoor Hom, moet ons ook diegene vergewe wat ons te na gekom het. {MOR 124.4}

Maar vergifnis het ’n baie breër betekenis as wat baie dink. Wanneer God beloof dat Hy menigvuldiglik sal vergewe, sê Hy, asof die betekenis van daardie belofte ons verstand te bowe gaan: “My gedagtes is nie julle gedagtes nie, en julle weë is nie my weë nie, spreek die Here. Want soos die hemel hoër is as die aarde, so is my weë hoër as julle weë en my gedagtes as julle gedagtes.” Jesaja 55:8, 9. God se vergifnis is nie ’n blote regsdaad waardeur ons ver-oordeling tersyde gestel word nie. Dis nie net vergifnis van die sonde nie, maar herwinning uit die sonde. Dis die uitstraling van ’n reddende liefde wat die 126127hart verander. Dawid het die ware begrip van vergifnis gehad toe hy gebid het: “Skep vir my ’n rein hart, o God, en gee opnuut in die binneste van my ’n vaste gees.” Psalm 51:12. “So ver as die ooste verwyderd is van die weste, so ver verwyder Hy ons oortredinge van ons.” Psalm 103:12. {MOR 125.1}

In Christus het God Homself vir ons sondes gegee. Hy het die wrede kruisdood gesterf, vir ons die skuldlas gedra, “die Regverdige vir die onregverdiges,” om Sy liefde aan ons te openbaar en ons na Hom toe te trek. En Hy sê: “Wees vriendelik en vol ontferming teenoor mekaar; vergeef mekaar soos God ook in Christus julle vergewe het” (Efesiërs 4:32). Laat Christus, die Goddelike Lewe, in julle leef en deur julle die hemelse liefde openbaar wat die hopeloses met hoop sal besiel en hemelse vrede na die sondegeteisterde hart sal bring. Dit is die voor-waarde wat by die drumpel vir ons wag as ons tot God kom, dat ons met die genade wat ons van Hom ontvang, onsself moet oorgee om Sy genade aan andere te openbaar. {MOR 127.1}

Om die vergewende liefde van God te kan ontvang en bewys, is een ding noodsaaklik: dat ons die liefde wat Hy vir ons het, ken en glo (1 Johannes 4:16). Die Satan gebruik elke denkbare mis-leiding om te verhoed dat ons daardie liefde besef. Hy sal ons oortuig dat ons foute en oortredinge so groot is dat die Here ons gebede nie sal verhoor en ons nie sal seën en red nie. Ons kan in onsself niks anders as swakheid sien nie, niks wat ons by God kan aanbeveel nie; die Satan vertel ons dat dit hopeloos is; dat ons ons karaktergebreke nie kan aansuiwer nie. Wanneer ons die Here probeer nader, fluister die vyand: “Dit help nie om te

bid nie; het jy nie daardie bose dinge begaan nie? Het jy nie teen God gesondig en jou gewete verkrag nie?" Maar ons kan vir die vyand sê dat die bloed van Jesus Christus ons van alle sonde reinig. (1 Johannes 1:7.)

Wanneer ons voel ons is sondaars en ons kan nie bid nie, is dit juis die tyd om te bid. Ons voel moontlik skaam en 128verneder, maar ons moet bid en glo. "Dit is 'n betroubare woord en werd om ten volle aangeneem te word, dat Christus Jesus in die wêreld gekom het om sondaars te red, van wie ek die vernaamste is." 1 Timotheus 1:15. Vergifnis, versoening met God, is nie beloning vir ons werke nie, dit word nie toegeken weens die verdienste van sondige mense nie, maar is 'n geskenk aan ons met die vlekkelose geregtigheid van Christus as grondslag vir sy toekenning. {MOR 127.2}

Ons moet nie ons skuldlas probeer verlig deur die sonde te verdedig nie. Ons moet God se taksering van die sonde aanvaar -en dit is inderdaad ernstig. Net Golgota kan die ontsaglikheid van die sonde aan die lig bring. Om self die las te moet dra sou ons verpletter. Maar die Sondelose het ons plek ingeneem; al verdien ons dit nie, het Hy ons sonde gedra. "As ons ons sondes bely," God "is getrou en regverdig om ons die sondes te vergewe en ons van alle ongeregtigheid te reinig" (1 Johannes 1:9). Heerlike waarheid! - regverdig teenoor Sy eie wet, maar Regverdigmaker van almal wat in Jesus glo. "Wie is 'n God soos U, wat die ongeregtigheid vergewe en by die oortreding van die oorblyfsel 129van sy erfdeel verbygaan? Hy hou toorn nie vir ewig vas nie, maar het 'n welbehae in goedertierenheid." Miga 7:18. {MOR 128.1}

"Lei ons nie in versoeking nie, maar verlos ons van die Bose." Mattheüs 6:13.

Versoeking is die uitlokking tot sonde. Dit kom nie van God nie, maar van die Satan en die boosheid van ons eie harte. "God kan deur die kwaad nie versoek word nie, en self versoek Hy niemand nie." Jakobus 1:13. {MOR 129.1}

Die Satan wil ons in versoeking bring, sodat die boosheid van ons karakters voor mense en engele ontbloot kan word en hy ons as syne kan opeis. In die simboliese profesie van Sagaria staan die Satan aan die regterkant van die Engel van die Here en beskuldig hy Josua, die hoëpriester, wat vuil klere aan het, en hy weerstaan die werk wat die Engel vir Josua wil doen. Dit is die houding van die Satan teenoor elke siel wat Christus na Homself trek. Die vyand verlei ons tot sonde en beskuldig ons voor die heelal dat ons Gods liefde nie waardig is nie. Maar, "toe sê die Here aan die Satan: Mag die Here jou bestraf, o Satan! Ja, mag die Here, wat Jerusalem verkies het, jou bestraf! Is hierdie een nie 'n brandhout wat uit die vuur geruk is nie?" En aan Josua het Hy gesê: "Kyk, Ek het jou skuld van jou weggeneem, en Ek beklee jou met feesklere." Sagaria 3:1-4. {MOR 129.2}

God streef in Sy groot liefde daarna om die deugde van Sy Gees in ons te ontwikkel. Hy laat toe dat ons struikelblokke, moeilikhede en vervolging teëkom - nie as 'n vloek nie, maar as die grootste seën van ons lewe. Elke versoeking wat ons weerstaan, elke beproewing wat ons verduur, bring 'n nuwe ondervinding mee en bevorder die ontwikkeling van ons

karakters. Die siel wat versoekings in die krag van God kan weerstaan, toon aan die wêreld en aan die hemele hoe doeltreffend die genade van Christus is. {MOR 129.3}

130

Maar hoewel ons nie moet toelaat dat beproewinge, hoe bitter ook al, ons moet ontmoedig nie, moet ons bid dat die Here nie sal toelaat dat ons na ’n punt gelei sal word waar ons deur die begeertes van ons eie bose harte weggevoer sal word nie. Deur hierdie gebed van Christus te bid, onderwerp ons ons aan die leiding van God en vra ons Hom om ons langs veilige weë te lei. Ons kan die gebed nie opreg bid en tog nog ons eie weg bewandel nie. Ons sal wag dat Sy hand ons lei, ons sal na Sy stem luis-ter as Hy sê: “Dit is die weg, wandel daarop!” (Jesaja 30:21). {MOR 130.1}

Dit is onveilig om stil te staan en te bereken watter voordele ons kan ontvang as ons aan die Satan se versoekings toegee. Die sonde bring oneer en rampspoed oor elkeen wat hom daaraan skuldig maak; maar dit is oëverblindend en verleidelik van aard en lok ons met vleiende voorstellings. Waag ons ons op die Satan se terrein, het ons geen waarborg van beskerming teen sy mag nie. So ver moontlik moet ons elke opening toestop waardeur die verleier toegang tot ons kan kry. {MOR 130.2}

Die gebed: “Lei ons nie in versoeking nie,” is ook ’n belofte. As ons ons aan God toevertrou, het ons die versekering dat Hy “nie sal toelaat dat julle bo julle kragte versoek word nie; maar Hy sal saam met die versoeking ook die uitkoms gee, sodat julle dit sal kan verdra” (1 Korinthiërs 10:13). {MOR 130.3}

Al beskerming teen die bose is die inwoning van Christus in die hart deur die geloof in Sy geregtigheid. Dit is die bestaan van selfsug in ons harte wat maak dat die versoeking mag oor ons het. Maar as ons die liefde van God aanskou, besef ons hoe afstootlik en laakbaar selfsug is, en verlang ons dat dit uit die siel verdryf moet word. Terwyl die Heilige Gees Christus in ons ver-heerlik, word ons harte week en onderdanig, verloor die versoek-ing sy krag, en verander die genade van Christus die karakter. {MOR 130.4}

Christus laat geen siel vir wie Hy gesterf het in die steek nie. Die siel kan Hom verlaat en deur ’n versoeking oorweldig word, 131maar Christus draai nooit die rug op een wat Hy met Sy eie lewe losgekoop het nie. As ons geestelike oë kon oopgaan, sou ons siele sien wat onder verdrukking en droefheid gebuk gaan soos ’n wa onder gerwe, gereed om in wanhoop te sterwe. Ons sal ook sien hoe engele hierdie versoekte siele te hulp snel waar hulle op die rand van ’n afgrond staan. Die engele van die hemel dryf die bose magte terug en lei die verdrukte siel terug na vaste grond. Die stryd tussen die twee leërs is so werklik soos dié wat tussen die leërs van die wêreld gevoer word, en die lotsbestemming van mense hang van die uitslag van hierdie geestelike stryd af. {MOR 130.5}

Tot ons, soos tot Petrus, kom die woord: “Die Satan het vurig begeer om jou soos koring te sif. Maar Ek het vir jou gebid, dat jou geloof nie ophou nie” (Lukas 22:31, 32). Dank God

ons staan nie alleen nie. Hy wat die wêreld so liefgehad het dat Hy Sy eie Seun gegee het, "sodat elkeen wat in Hom glo, nie verlore mag gaan nie, maar die ewige lewe kan hê" (Johannes 3:16), sal ons in die stryd met die teenstander van God en mens nie verlaat nie. "Kyk," sê Hy, "Ek gee aan julle die mag om op slange en 132skerpioene te trap, en oor al die krag van die vyand; en niks sal julle ooit skade doen nie." Lukas 10:19. {MOR 131.1}

Bly in voeling met die lewende Christus, en Hy sal u hand altyd vashou. Ken en glo die liefde wat God vir ons het, en u is veilig; daardie liefde is 'n ondeurdringbare vesting vir die misleid-ings en aanslae van die Satan. "Die Naam van die Here is 'n sterk toring; die regverdige hardloop daarin en word beskut." Spreuke 18:10. {MOR 132.1}

"Aan U behoort die koninkryk en die krag en die heerlikheid." Mattheüs 6:13.

Soos die aanvangsin van die modelgebed, leer die slotsin ons dat onse Vader verhewe is bo alle mag en gesag en elke naam wat genoem word. Die Heiland het 'n toekomsblik gewerp op die jare wat vir Sy dissipels voorgelê het, en hulle anders gesien as wat Sy dissipels gedroom het - nie in die sonlig van wêreldse voor-spoed en eer gehul nie, maar donker van die storms van mense-haat en sataniese toorn. Die voetstappe van die dissipels, omring 133deur die volk se stryd en ondergang, sou hulle deur baie gevare lei, en dikwels sou vrees hul harte beklem. Hulle sou Jerusalem in puin sien, die tempel verwoes, om nooit weer vir aanbidding gebruik te word nie, met Israel deur alle lande verstrooi, soos wrakke op 'n woestynkus. Jesus het gesê: "Julle sal hoor van oorloë en gerugte van oorloë." "Die een nasie sal teen die ander opstaan en die een koninkryk teen die ander; en daar sal honger-snode wees en pessiektes en aardbewings op verskillende plekke. Maar al hierdie dinge is 'n begin van die smarte." Mattheüs 24:6-8. Tog moes Christus se volgelinge nie vrees dat hulle geen hoop meer het of dat God die aarde verlaat het nie. Die krag en die heerlikheid behoort aan Hom wie se planne ongehin-derd verwesenlik sal word. In die gebed wat hul daaglikse behoeftes te kenne gee, is die dissipels aangesê om bo al die krag en heerskappy van die Bose heen te kyk na die Here hulle God, wie se koninkryk oor almal heers en wat hul Vader en ewige Vriend is. {MOR 132.2}

Die verwoesting van Jerusalem was simbolies van die uitein-delike verwoesting wat oor die wêreld sal kom. Die profesieë, wat gedeeltelik vervul is in die omverwerping van Jerusalem, is meer regstreeks van toepassing op die laaste dae. Ons staan op die vooraand van grootse en gewigtige gebeurtenisse. 'n Krisis lê voor ons soos wat die wêreld nog nooit beleef het nie. En die-selfde soete versekering wat aan die eerste dissipels gegee is, word aan ons gegee, dat die koninkryk van God oor alles heers. Die program van gebeurtenisse berus in die hande van ons Maker. Die hemelse Majesteit het die bestemming van die volke, asook die belange van Sy kerk, in Sy eie hande. Die Goddelike Leermeester sê vir elke werktuig in die vervulling van Sy planne, soos Hy vir Kores gesê het: "Ek omgord jou, hoewel jy My nie geken het nie" (Jesaja 45:5). {MOR 133.1}

In die gesig van die profeet Esegiël verskyn daar ’n hand 134onder die vlerke van die gerubs. Dit is ’n les aan Sy dienaars dat dit die krag van God is wat hulle sukses besorg. Diegene wat God as Sy boodskappers gebruik, moet nie dink dat Sy werk van hulle afhang nie. Dit word nie aan sterflinge oorgelaat om die verant-woordelikheid te dra nie. Hy wat nooit sluimer nie, wat gedurig aan die werk is om Sy planne uit te voer, sal Sy werk voortsit. Hy sal die planne van goddelose mense verydel en verwarring bring onder diegene wat saamsweer om Sy volk kwaad aan te doen. Hy wat die Koning is, die Here van die leërskare, sit tussen die gerubs, en te midde van die stryd en beroering onder die nasies beskerm Hy steeds Sy kinders. Hy wat in die hemele regeer, is ons Verlosser. Hy meet elke beproewing, Hy waak oor die vuuroond wat elke siel louter. Wanneer konings se vestings val, wanneer die pyle van woede Sy vyande se harte tref, sal Sy volk veilig in Sy hande wees. {MOR 133.2}

Kapitel 6 - Nie Oordeel Nie, Maar Doen

"Moenie oordeel nie, sodat julle nie geoordeel word nie." Mattheüs 7:1.

Om te probeer om jou saligheid deur jou eie werke te verdien, lei noodwendig tot die opstapeling van 'n muur van menslike voorskrifte teen die sonde. Sodra die mens besef dat hy die wet nie kan onderhou nie, bedink hy allerhande reëls en vereistes om hom tot gehoorsaamheid te dwing. Dit trek die aandag van God af na jouself. Liefde vir God sterf in die hart, en daarmee ook die liefde vir jou medemens. 'n Stelsel wat deur die mens bedink is, met sy eindelose reeks voorskrifte, beweeg die voorstanders daarvan om almal wat nie aan hierdie voorskrifte voldoen nie, te veroordeel. Hierdie selfsug-tige, eng kritiese houding smoor talle edelmoediger en groothart-ige gewaarwordings en maak van die mens eiegeregtige regters en kleinlike spioene. {MOR 135.1}

Jesus het gesê: "Moenie oordeel nie, sodat julle nie geoordeel word nie." Dit wil sê, moenie jouself as standaard voorhou nie. Moenie jou menings, jou idees van plig, jou vertolkings van die 136Skrifte, 'n standaard vir ander maak en hulle veroordeel as hulle nie aan jou ideaal beantwoord nie. Moenie ander mense kritiseer, probeer raai wat hul motiewe is, en oordeel oor hulle uitspreek nie. {MOR 135.2}

"Daarom moet julle nie voor die tyd oordeel, voordat die Here kom nie, wat nie verborge dinge van die duisternis in die lig sal bring en die bedoelinge van die hart openbaar sal maak." 1 Korinthiërs 4:5. Ons kan die hart nie beoordeel nie. Ons is self feilbaar en onbevoeg om te oordeel. Sterflinge kan net volgens die uiterlike oordeel. Net aan Hom, wat die verborge oorsprong van ons dade ken, en wat teer en medelydend optree, is dit gegee om oor die lot van elke siel te beslis. {MOR 136.1}

"Daarom is jy, o mens wat oordeel, wie jy ook mag wees, sonder verontskuldiging; want waarin jy 'n ander oordeel, veroordeel jy jouself; want jy wat oordeel, doen dieselfde dinge." Romeine 2:1. Mense wat ander dus kritiseer of veroordeel, verklaar dat hulle self skuldig is, want hulle doen dieselfde dinge. Deur ander te veroordeel, vel hulle vonnis oor hulself, en die Here verklaar dat hierdie vonnis regverdig is. Hy aanvaar hul eie uitspraak teen hulself. {MOR 136.2}

"Met lompe voete, nog vol klei,

trap ons die tenger blomme plat;

met growwe hande sal ons aan

'n vriend se fyn hartsnare vat" {MOR 136.3}

"En waarom sien jy die splinter in die oog van jou broeder?" Mattheüs 7:3.

Selfs die sin “jy wat oordeel doen dieselfde dinge” gee nie uitdrukking aan die volle omvang van die sonde van iemand wat hom die reg aanmatig om sy broeder te veroordeel nie. Jesus het gesê: “Waarom sien jy die splinter in die oog van jou broeder, 137maar die balk in jou eie oog merk jy nie op nie?” {MOR 136.4}

Hiermee beskryf Hy iemand wat ander se foute baie gou raaksien. Sodra hy meen hy het ’n gebrek in iemand se lewe of karakter ontdek, bring hy dit ywerig op die lappe; maar juis hierdie gesindheid om so onchristelik op te tree is, vergeleke met die fout waarop die kritiek gemik is, soos ’n balk teenoor ’n splinter. Dit is weens jou eie gebrek aan lankmoedigheid en liefde dat ’n mens van ’n atoom ’n wêreld maak. Mense wat nog nie die ne-derigheid van ’n algehele oorgawe aan Christus ken nie, lê nie die versagtende invloed van die Hei-land se liefde aan die dag nie. Hulle gee ’n verwronge voorstelling van die sagmoedige, hoflike gees van die evangelie en kwets kosbare siele vir wie Christus gesterf het. Volgens die beeld wat ons Heiland gebruik, is hy wat ’n vitterige gees aan die dag lê, aan groter sonde skuldig as die persoon wat hy beskuldig, want hy begaan nie net self daardie sonde nie, maar is boonop nog verwaand en vitterig. {MOR 137.1}

Christus is al ware maatstaf vir karakters, en hy wat homself as 138maatstaf vir andere stel, stel hom-self in die plek van Christus. En aangesien die Vader “die hele oordeel aan die Seun gegee” het (Johannes 5:22), matig hy wat ander oordeel hom die regte aan wat net die Seun van God toekom. Hierdie selfaangestelde regters en kritici skaar hulle aan die kant van die antichris, “wat hom verhef bo al wat God genoem word of voorwerp van aanbidding is, sodat hy in die tempel van God as God sal sit en voorgee dat hy God is” (2 Thessalonicense 2:4). {MOR 137.2}

Die sonde wat tot die grootste ongeluk lei, is die gevoellose, kritiese, onvergewensgesinde gees wat die Fariseërs gekenmerk het. As liefde in die godsdienslewe ontbreek, is Jesus nie daar nie en ontbreek ook die sonskyn van Sy teenwoordigheid. Geen drukke bedrywigheid of Christuslose ywer kan die gebrek aansuiwer nie. Andere se tekortkominge kan met groot skerpsinnigheid raakgesien word, maar aan elkeen wat hierdie gees openbaar, sê Christus: “Geveinsde, haal eers die balk uit jou oog uit, en dan sal jy goed sien om die splinter uit die oog van jou 139broeder te haal.” Hy wat aan die ongeregtigheid skuldig is, is die eerste om ongeregtigheid te vermoed. Sy veroordeling van ’n ander is ’n poging om die boosheid in sy eie lewe te verberg of goed te praat. Dit is deur die sonde dat die mens die kwaad geleer ken het. Pas het die eerste mensepaar gesondig, of hulle begin mekaar te beskuldig; en dit is die onvermydelike gedrag van die menslike gees wat nie deur die genade van Christus beheers word nie. {MOR 138.1}

Mense wat aan hierdie beskuldigende gees toegee, is nie tevrede om net op die broeder se tekortkoming te wys nie. As hulle hom nie kan oorreed om te doen wat hulle meen dat hy moet doen nie, gaan hulle tot dwang oor. Sover moontlik sal hulle mense dwing om te doen wat na hul mening reg is. Dit is wat die Jode in Christus se tyd gedoen het en wat die kerk sedertdien nog altyd gedoen het toe hy die genade van Christus kwytgeraak het. Toe die

krag van die liefde hom verlaat het, het hy na die sterk arm van die staat gegryp om sy leer af te dwing en sy bevele uit te voer. Hier lê die geheim van al die godsdienstige wette wat nog ooit gemaak is en van alle vervolging sedert die tyd van Abel. {MOR 139.1}

Christus dwing nie, maar trek die mens na Hom. Al dwang wat Hy gebruik, is die drang van die liefde. As die kerk hom op die steun van die wêreldse gesag beroep, is dit duidelik dat hy sonder die krag van Christus is - naamlik die drang van die liefde. {MOR 139.2}

Maar die moeilikheid lê by die individuele lede van die kerk, en hier moet die antwoord ook gevind word. Jesus raai die beskuldiger aan om eers die balk uit sy eie oog te haal, af te sien van sy vitterige gees, sy eie sonde te bely en te los, voordat hy ander probeer hervorm. “Want dit is nie ’n goeie boom wat slegte vrugte dra nie, en ook nie ’n slegte boom wat goeie vrugte dra nie.” Lukas 6:43. Die beskuldigende gees waaraan u toegee, is slegte vrugte en toon dat die boom sleg is. Dit is vir u nutteloos 140om u eie geregtigheid te probeer bewerk. Wat u nodig het, is ’n verandering van hart. U moet dit eers ondervind voor u toegerus is om andere te bestraf, “want uit die oorvloed van die hart praat die mond” (Mattheüs 12:34). {MOR 139.3}

As ’n siel voor ’n krisis te staan kom en u probeer hom raad gee of vermaan, sal die goeie invloed wat u woorde uitoefen net gelyk staan aan dié van u eie voorbeeld en gesindheid. U moet goed wees voordat u goed kan doen. U kan geen invloed uitoefen wat andere sal verhef voordat u eie hart verneder en gelouter en sag gemaak is deur die genade van Christus nie. As hierdie ve-randering in u plaasgevind het, sal dit vir u net so natuurlik wees om andere tot seën te wees as vir die roosboom om sy geurige blomme te dra of vir die wynstok om sy pers trosse voor te bring. {MOR 140.1}

As Christus in u “die hoop van die heerlikheid” is, sal dit nie in u aard wees om andere se foute te soek en uit te basuin nie. Eerder as om te beskuldig en te veroordeel, sal u streef om te help, tot seën te wees, en te red. Wanneer u met dwalendes te doene kry, sal u ag slaan op die vermaning: Let op jouself “dat jy ook nie versoek word nie” (Galasiërs 6:1). U sal onthou hoe dikwels u self afgedwaal het en hoe moeilik dit vir u was om weer die regte pad te vind nadat u dit byster geraak het. U sal u broeder nie na groter duisternis dryf nie, maar met ’n hart vol liefde sal u hom op sy gevaar wys. {MOR 140.2}

Hy wat dikwels na die kruis van Golgota kyk en onthou dat sy sonde die Heiland daaraan gespyker het, sal nooit die mate van sy skuld met dié van ander probeer vergelyk nie. Hy sal nie op die regstoel klim om ’n ander te beskuldig nie. ’n Gees van kritiek en selfverheffing is onmoontlik vir diegene wat in die skaduwee van die kruis van Golgota wandel. {MOR 140.3}

Eers wanneer u bereid is om u eie waardigheid prys te gee en selfs u lewe neer te lê om ’n dwalende broeder te red, het u die balk uit u oog gehaal en is u in staat om u broeder te help. Dan 141kan u hom nader en sy hart aanraak. Niemand is nog ooit deur bestraffing en verwyt van sy dwaling gered nie; maar baie is op dié manier al van Christus weggedryf en

teen oortuiging verhard. ’n Minsame gees, ’n aantreklike gesindheid kan die dwalende red en ’n menigte sondes bedek. Die openbaring van Christus in u eie karakter het verkwikkende krag op almal met wie u in aanraking kom. Laat Christus daagliks in u geopenbaar word, en Hy sal die skeppingskrag van Sy woord deur u openbaar - ’n sagmoedige, oorredende maar magtige invloed om ander siele na die skoonheid van die Here onse God te herskep. {MOR 140.4}

“Bid, en vir julle sal gegee word; soek, en julle sal vind; klop, en vir julle sal oopgemaak word.” Mattheüs 7:7.

Om alle moontlikhede van ongeloof, misverstand of wanvertolk-ing van Sy woorde uit die weg te ruim, herhaal die Here die drievoudige belofte. Hy wil graag hê dat almal wat na God soek, in Hom moet glo wat tot alle dinge in staat is. Daarom voeg Hy by: “Want elkeen wat bid, ontvang; en hy wat soek, vind; en vir hom wat klop, sal oopgemaak word.” {MOR 141.1}

Die Here stel geen voorwaardes nie - behalwe dat u honger moet wees vir Sy genade, Sy raad moet begeer en na Sy liefde moet verlang. “Bid.” Deur te vra, bewys u dat u u behoefte besef; en as u glo wat u vra, sal u dit ontvang. Die Here het Sy woord gegee, en dit staan vas. As u met ware berou na Hom toe kom, hoef u nie te voel dis voorbarig om te vra wat die Here belowe het nie. As u om die nodige seëninge vra sodat u ’n karakter soos dié van Christus kan ontwikkel, gee die Here u die versekering dat u volgens ’n belofte bid wat bekragtig sal word. Om te voel en te weet dat u ’n sondaar is, is genoeg rede om Hom om Sy genade en barmhartigheid te vra. Die voorwaarde waarvolgens u na die Here kan kom, is nie dat u heilig moet wees nie, maar dat u verlang dat Hy u van alle ongeregtigheid moet reinig. Die pleidooi 142wat ons nou en altyd kan aanvoer, is ons groot behoefte, ons algehele hulpeloosheid wat Hom en Sy reddende krag so uiters noodsaaklik maak. {MOR 141.2}

“Soek.” U moet nie net na Sy seën verlang nie, maar wel na Hom. “Sluit tog vriendskap met Hom, sodat jy vrede kan hê.” Job 22:21. Soek, en u sal vind. God soek na u, en die begeerte wat u voel om na Hom toe te kom, is juis Sy Gees wat u aantrek. Gee u oor aan daardie roepstem. Christus pleit ten behoewe van die versoekte, die dwalende en die ontroue. Hy wil hulle ophef tot gemeenskap met Hom. “As jy Hom soek, sal Hy Hom deur jou laat vind.” 1 Kronieke 28:9. {MOR 142.1}

“Klop.” Ons kom na God op uitnodiging, en Hy wag om ons in Sy binnekamer te verwelkom. Die eerste dissipels wat Jesus gevolg het, was nie tevrede met ’n verbygaande gesprekkie met Hom nie; hulle het gevra: “Rabbi... waar is U tuis?... Hulle het 143gegaan en gesien waar Hy tuis was, en die dag by Hom gebly” (Johannes 1:39, 40). So het ons toegang tot die intiemste gemeenskap met God. {MOR 142.2}

Jesus het heengekyk oor die skare wat bymekaar gekom het om na Hom te luister, en het inniglik verlang dat die groot skare die genade en goedertierenheid van God moes verstaan.

As ’n beeld van hulle behoefte en van God se gewilligheid om te gee, het Hy ’n honger kind gebruik wat sy aardse ouer om brood vra. “Watter mens is daaronder julle,” sê Hy, “wat, as sy seun hom brood vra, aan hom ’n klip sal gee?” Hy beroep Hom op die tere, natuurlike liefde van ’n ouer vir sy kind, en dan sê Hy: “As julle wat sleg is, dan weet om goeie gawes aan julle kinders te gee, hoeveel te meer sal julle Vader wat in die hemele is, goeie dinge gee aan die wat Hom bid?” Geen mens met ’n vaderhart sal sy rug draai op sy honger seun wat hom om brood vra nie. Dink julle hy sal dit oor sy hart kry om sy kind vir die gek te hou, of om hom te treiter deur sy verwagtinge op te wek net om hom teleur te stel? Sou hy beloof om hom goeie, voedsame kos te gee en hom dan ’n klip gee? Sal iemand die Here dan so ’n oneer aandoen om te dink dat Hy Hom nie aan Sy kinders se smeekstemme sal steur nie? {MOR 143.1}

As julle wat menslik en sleg is, dan “weet om goeie gawes aan julle kinders te gee, hoeveel te meer sal die hemelse Vader die Heilige Gees gee aan die wat hom bid?” (Lukas 11:13). Die Heilige Gees, Sy eie verteenwoordiger, is die grootste van alle gawes. Alle “goeie dinge” word in Hom saamgevat. Die Skepper self kan ons niks groters of beters gee nie. As ons die Here smeek om ons uit ons benoudheid te red, of ons deur Sy Heilige Gees te lei, sal Hy ons gebed nooit veronagsaam nie. Dit sou vir ’n ouer nog moontlik wees om sy honger kind te veronagsaam, maar die Here kan nooit die geroep van die behoeftige en verlang-ende hart verwerp nie. Hoe tederlik beskryf Hy nie Sy liefde nie! 144Vir mense wat in donkere tye voel dat God Hom nie aan hulle steur nie, kom hierdie boodskap uit die Vaderhart: “Sion sê: Die Here het my verlaat, en die Here het my vergeet! Kan ’n vrou haar suigling vergeet, dat sy haar nie ontferm oor die seun van haar skoot nie? Ofskoon hulle sou vergeet, nogtans sal Ek jou nie vergeet nie! Kyk, Ek het jou in die handpalms gegraveer.” Jesaja 49:14-16. {MOR 143.2}

Elke belofte in die Woord van God gee ons iets om voor te bid, en die woord van die Here is ons waarborg. Dit is ons voorreg om elke geestelike seën wat ons nodig het deur Jesus te eis. Met die eenvoud van ’n kind kan ons die Here vra presies wat ons nodig het. Ons kan ons stoflike behoeftes aan Hom voorlê en Hom om voedsel en klere vra, net soos ons om die brood van die lewe en die kleed van Christus se geregtigheid moet vra. U hemelse Vader weet dat u al hierdie dinge nodig het, en u word genooi om Hom daarom te vra. Deur die Naam van Jesus word elke guns ontvang. Die Here sal daardie Naam respekteer en in al u behoeftes voorsien uit die rykdom van Sy milddadigheid. {MOR 144.1}

Maar moenie vergeet dat u, as u tot God as Vader kom, daarmee u kindskap erken nie. U vertrou nie net op Sy goedheid nie, maar u onderwerp u in alle opsigte aan Sy wil, in die wete dat Sy liefde onveranderlik is. U wy uself aan Sy werk. Dit is aan hulle vir wie Jesus aangeraai het om eers die koninkryk van God en Sy geregtigheid te soek dat Jesus belowe het. “Bid en julle sal ontvang” (Johannes 16:24). {MOR 144.2}

Die gawes van Hom wat alle mag in die hemele en op aarde het, is daar vir die kinders van God. Gawes wat so kosbaar is dat ons hulle deur die duur offer van die Heiland se bloed ontvang; gawes wat die diepste verlangens van die hart sal bevredig; gawes wat so lank soos die ewigheid sal duur, sal ontvang en geniet word deur almal wat soos kindertjies tot God wil kom. Aanvaar God se beloftes as u eie, lê hulle aan Hom voor as Sy 145146eie woorde, en u sal versadiging en vreugde vind. {MOR 144.3}

“Alles wat julle dan wil hê dat die mense aan julle moet doen, net so moet julle aan hulle ook doen.” Mattheüs 7:12.

Nadat Jesus ons verseker het van die liefde van God vir ons, beveel Hy ons om mekaar lief te hê - in een allesomvattende beginsel wat alle menslike verhoudinge insluit. {MOR 146.1}

Die norm van ons verpligtinge teenoor andere is te vind in ons eie beskouing van wat hul verpligtinge teenoor ons is. In u omgang met ander, stel u in hulle plek. Dink u in in hul gevoelens, hul moeilikhede, hul teleurstellings, hul vreugde en hul verdriet. Vereenselwig u met hulle, en behandel hulle dan soos u self behandel sou wou wees as u in hul skoene gestaan het. Dit is die ware toets van eerlikheid. Dit is ’n ander manier om te sê: “Jy moet jou naaste liefhê soos jouself” (Mattheüs 22:39). In hoofsaak is dit ook wat die profete geleer het. Dit is ’n beginsel van die hemel, en almal wat hulle voorberei vir die 147heilige gemeenskap van die hemel, sal dit aankweek. {MOR 146.2}

Die gulde reël is die beginsel van ware hoflikheid, en die beste voorbeeld daarvan word in die lewe en die karakter van Jesus gesien. Hoe het die daaglikse lewe van ons Heiland gestraal van teerheid en van skoonheid! Hoe aangenaam was Sy teenwoor-digheid! Sy kinders sal dieselfde gees openbaar. Diegene in wie Christus woon, word in ’n Goddelike atmosfeer gehul. Die wit gewaad van hul reinheid sal welriekend wees met die geure van Gods tuin. Die glans van Sy aangesig sal in hulle s’n weerkaats word en dit sal die pad verlig vir die struikelende, moeë lewensreisiger. {MOR 147.1}

Niemand wat ’n volmaakte karakter waarlik nastreef sal nalaat om die meegevoel en teerheid van Jesus te openbaar nie. Welwil-lendheid versag die hart, verfyn en louter die gevoelens en bring ’n hemelse verfyndheid en sin vir welvoeglikheid in die lewe. {MOR 147.2}

Maar die gulde reël het nog ’n dieper betekenis. Elkeen wat ’n rentmeester van die veelvuldige genade van God is, moet dit met siele deel wat in onkunde en duisternis verkeer, net soos hy van hulle sou verwag. Die apostel Paulus het verklaar: “Teenoor Grieke sowel as nie-Grieke, teenoor wyse sowel as onverstandige mense is ek ’n skuldenaar” (Romeine 1:14). In die mate wat u die liefde van God geken het, in die mate wat u die rykdom van Sy genade, meer as die agterlikste en mees versonke siel op aarde ontvang het, in dié mate is u ’n skuldenaar teenoor daardie siel om daardie gawes met hom te deel. {MOR 147.3}

Dit geld ook vir die seëninge van hierdie lewe; wat jy ook al meer as jou medemens besit, plaas jou in dieselfde mate onder verpligting teenoor almal wat minder bevoorreg is. As ons rykdom of selfs die geriewe van die lewe besit, staan ons onder ernstige verpligting om te sorg vir die sieke, die weduwee en die vaderlose, presies soos ons van hulle sou verwag as hulle en ons omstandighede omgekeerd was. {MOR 147.4}

Onregstreeks leer die gulde reël ons dieselfde les wat elders in die Bergrede geleer word: "Met die maat waarmee julle meet, sal weer vir julle gemeet word." Wat ons aan ander doen, of dit goed of kwaad is, sal sekerlik op ons self as 'n seën of vloek terugkaats. Wat ons gee, sal ons terugontvang. Die aardse seëninge wat ons aan ander meedeel, word dikwels in gelyke munt weer aan ons uitbetaal. Dikwels kry ons wat ons aan ander gegee het viervoudig terug wanneer ons dit nodig het. Maar afge-sien hiervan word alle gawes selfs in hierdie lewe terugbetaal met die oorvloed van Sy liefde, wat die volle hemelse heerlikheid en rykdom is. Die kwaad wat 'n mens ander aandoen, kom ook op jou eie hoof neer. Elkeen wat 'n ander veroordeel of ontmoedig, sal in sy eie ondervinding die paadjie moet bewandel wat hy ander laat bewandel het; hy sal voel wat hulle gely het omrede 149van sy gebrek aan meegevoel en teerhartigheid. {MOR 148.1}

Die liefde van God teenoor ons sorg daarvoor. Sy begeerte is dat ons ons eie hardheid van hart moet verafsku en ons harte moet oopstel vir die inwoning van Jesus. So baar die kwaad goed, en wat na 'n vloek gelyk het, word 'n seën. {MOR 149.1}

Die gulde reël is die ware maatstaf van die Christelike lewe; wat nie daaraan voldoen nie, is bedrog. 'n Geloof wat mense leer om diegene gering te skat wat vir Christus so waardevol was dat Hy Homself vir hulle gegee het; 'n geloof wat ons onverskillig maak teenoor die behoeftes, lyding en regte van ander, is 'n valse geloof. As ons die aansprake van die armes, die lydendes en die sondaar geringskat, toon ons dat ons verraaiers van Christus is. Dit is omdat mense die benaming Christen aaneem terwyl hul lewenswyse Sy karakter verloën, dat die Christelike geloof so min krag in die wêreld het. Hierdie dinge is die oorsaak dat die Naam van die Here belaster word. {MOR 149.2}

Van die apostoliese kerk in die dae toe die heerlikheid van die herrese Heiland op hulle geskyn het, staan geskrywe: "Nie een het gesê dat iets van sy besittings sy eie was nie." "Want nie-mand onder hulle was behoeftig nie." "En met groot krag het die apostels getuienis gegee van die opstanding van die Here Jesus, en groot genade was oor hulle almal." "En dag vir dag het hulle eendragtig volhard in die tempel en van huis tot huis brood ge-breek en hulle voedsel met blydskap en eenvoudigheid van hart geniet, terwyl hulle God geprys het en in guns was by die hele volk. En die Here het daagliks by die gemeente gevoeg die wat gered is." Handelinge 4:32, 34, 33; 2:46, 47. {MOR 149.3}

In die hemel en op aarde is geen kragtiger waarheid geopen-baar as dié wat geopenbaar word in dade van ontferming teenoor diegene wat ons meegevoel en hulp nodig het nie. Dit is die waarheid soos ons dit in Jesus vind. Wanneer diegene wat die Naam van Christus bely

die beginsels van die gulde reël uitleef, 150sal die evangelie dieselfde krag hê as in die tyd van die apostels. {MOR 149.4}

"Want die poort is nou en die pad is smal wat na die lewe lei." Mattheüs 7:14.

In Christus se tyd het die mense in Palestina in ommuurde stede gewoon wat hoofsaaklik op heuwels of berge geleë was. Die poorte is sononder gesluit, en die ingange moes langs steil, klipperige paaie bereik word. Dikwels moes die reisiger wat teen die einde van die dag op pad huis toe was, die moeisame pad haastig uitklim om die poort voor die nag te bereik. Laatkommers moes buite slaap. {MOR 150.1}

Die smal opdraandepad huis toe het Jesus van 'n indruk-wekkende beeld voorsien om die Christelike weg voor te stel. Hy het gesê: Die pad wat Ek voor jou stel, is smal; dis moeilik om deur die poort te gaan, want die gulde reël sluit alle hoogmoed en selfsug uit. Daar is wel 'n breër pad, maar die einde daarvan is ondergang. As mens die weg van die geestelike lewe wil bewan-del, moet jy gedurig klim, want dit gaan opdraande. Jy moet met die minderheid saamgaan, want die meerderheid verkies die afdraandepad. {MOR 150.2}

Die hele mensdom met al sy wêreldsheid, al sy selfsug, hoog-moed, oneerlikheid en sedelike verval, kan die weg na die dood bewandel. Daar is ruimte vir elkeen se menings en leerstellings, en om sy eie sin te kry - om te doen wat sy eie-liefde ook al voorskryf. Om die weg van die verderf te kan bewandel, is dit nie nodig om na die pad te soek nie, want die poort is wyd en die pad is breed en die voete neig van nature na daardie pad wat na die dood lei. {MOR 150.3}

Maar die weg na die lewe is nou en die ingang is smal. As u aan 'n boesemsonde vaskleef, sal u ontdek dat die weg te smal vir u is om in te gaan. U eie sin, u eie wil, u bose praktyke en gewoontes moet prysgegee word as u op die weg van die Here 151wil wandel. Hy wat Christus wil volg, kan die wêreld se menings nie huldig en aan die wêreld se standaard nie voldoen nie. Die paadjie na die hemel is te smal vir selfgerigte ambisie, te steil en skurf vir gemaksugtiges. Arbeid, geduld, selfopoffering, verwyt, armoede, teëspraak van sondaars teen Hom - dit was Christus se lot, en dit moet ook ons lot wees as ons ooit in die Paradys van God wil ingaan. {MOR 150.4}

Tog moet u nie dink dat die opdraandepad moeilik en die af-draandepad maklik is nie. Orals langs die pad van die dood is pyn en boete, verdriet en teleurstellings, waarskuwings om nie verder te gaan nie. Die liefde van God het dit vir onverskilliges en hard-koppiges moeilik gemaak om hulself te vernietig. Die Satan se pad word wel aantreklik voorgestel, maar dis 'n misleiding; op die weg van sonde wag bittere berou en knaende sorge. Ons dink dis aangenaam om hoogmoed en wêreldse ambisie na te streef, maar die einde is pyn en verdriet. Selfsugtige planne hou moontlik wel vleiende beloftes in met vooruitsigte op genot, maar ons geluk 152153word vergiftig en ons lewe verbitter deur selfsugtige verwagtinge. Die afdraandepad se poort is moontlik met blomme versier, maar die pad is met dorings besaai. Die lig van hoop wat by die ingang skyn, verflou in die duisternis van

wanhoop, en die siel wat daardie pad volg, daal neer in die skaduwees van ’n eindelose nag. {MOR 151.1}

“Die weg van die ontroues is hard,” maar wysheid se “weë is lieflike weë, en al sy paaie is vrede” (Spreuke 13:15; 3:17). Elke daad waarmee ons Christus gehoorsaam, elke selfverloëning ter wille van Hom, elke beproewing wat ons verduur, elke oorwinning oor ’n versoeking, is ’n stap in die rigting van heerlikheid en uiteindelike oorwinning. As ons Christus ons gids maak, sal Hy ons veilig lei. Die grootste sondaar hoef nie te verdwaal nie. Nie een bewende soeker hoef die voorreg mis te loop om in suiwere, heilige lig te wandel nie. Al is die weg so smal, so heilig dat sonde daar nie geduld word nie, is toegang vir almal nogtans verseker, en geen twyfelende, bewende siel hoef te sê: “God steur Hom nie aan my nie.” {MOR 153.1}

Al is die pad ru en steil; al is daar slaggate links en regs; al is ons reis moeisaam, al moet ons maar aansukkel wanneer ons al moeg is en na rus verlang; al moet ons veg as ons swak voel; al moet ons aanhou hoop as ons mismoedig word; met Christus as ons gids sal ons die begeerde oord uiteindelik bereik. Christus het die ruwe weg self voor ons uit bewandel, en Hy het die pad vir ons voete gelykgemaak. {MOR 153.2}

En langs die hele ent pad na die ewige lewe is fonteine van geluk om die moeë reisiger te verkwik. Hulle wat die weg van wysheid bewandel, is selfs in verdrukking blymoedig en verheug, want Hy wat hul siele liefhet, wandel onsigbaar langs hulle. Met elke tree skyn die lig van die Onsienlike helderder op hul weg; en hul lofliedere styg al hoër totdat hulle saam met die engele voor Sy troon sing. “Die pad van die regverdiges is soos die lig van die 154móreglans, wat al helderder word tot die volle dag toe.” Spreuke 4:18. {MOR 153.3}

“Stry hard om in te gaan deur die nou poort.” Lukas 13:24.

Die laat reisiger wat hom gehaas het om die stadspoort voor sononder te bereik, kon nie langs die pad vertoef ter wille van ver-maak nie. Hy het net een doel voor oë gehad - om deur die poort te kom. Net so doelgerig, het Jesus gesê, moet die Christelike lewe wees. Ek het die heerlike karakter, wat die ware heerlikheid van My koninkryk is, aan jou geopenbaar. Dit belowe jou geen aardse koninkryk nie, maar dit is jou hoogste strewe en inspan-ning werd. Ek roep jou nie om vir die wêreld se grootste ryk te kom veg nie, maar dit wil nog nie sê dat daar geen stryd te stry of geen oorwinning te behaal is nie. Ek raai jou aan om te stry en te worstel om in My geestelike koninkryk in te gaan. {MOR 154.1}

Die Christelike lewe is ’n stryd en ’n skof. Maar die oorwinning word nie deur die krag van die mens behaal nie. Die hart is die 155slagveld. Die stryd - die grootste wat die mens nog gevoer het -is om die eie-ek aan die wil van God te onderwerp, om die hart oor te gee aan die koningskap van die liefde. Die ou geaardheid wat uit bloed en uit die wil van die vlees gebore is, kan nie die koninkryk van die hemele beërwe nie. Die oorgeërfde neiginge, die ou gewoontes, moet versaak word. {MOR 154.2}

Wie vasberade is om in die geestelike koninkryk in te gaan, sal ontdek dat al die mag en die hartstogte van die onwedergebore natuur, gerugsteun deur die magte van die koninkryk van die duisternis, teen hom in die stryd gewerp word. Selfsug en trots sal hulle verset teen enigiets wat hulle sondigheid ontmasker. Ons kan nie die bose begeertes en gewoontes wat veg om die oor-hand oor ons te kry, op eie houtjie oorwin nie. Ons kan nie die magtige vyand wat ons in sy greep het, te bowe kom nie. Die Here alleen kan ons die oorwinning gee. Hy wil hê dat ons die oorwinning oor onsself, ons wil en ons weë moet behaal. Maar Hy kan nie sonder ons toestemming en medewerking in ons vaardig wees nie. Die Heilige Gees tree op deur die vermoëns wat aan die mens gegee is. Ons eie kragte moet met die Here saamwerk. {MOR 155.1}

Die oorwinning word nie sonder ernstige gebede behaal nie, nie sonder die onderwerping van die eie-ek met elke tree nie. Ons wil kan nie gedwing word om met God saam te werk nie; dit moet vrywillig onderwerp word. Al sou die Gees van God ’n honderd maal sterker op u afgedwing kon word, sou dit nie ’n Christen van u maak wat vir die hemel geskik is nie. Dit sou die Satan se ves-ting nog nie vernietig nie. Die wil moet hom aan die kant van Gods wil skaar. U is nie in staat om u strewe, u begeertes en neiginge in eie krag aan die wil van God te onderwerp nie; maar as u gewillig is om gewillig gemaak te word, sal God die werk vir u doen en “planne verbreek en elke skans wat opgewerp word teen die kennis van God, en elke gedagte gevange neem tot die 156gehoorsaamheid aan Christus” (2 Korinthiërs 10:5). Dan sal u u “eie heil” “met vrees en bewing” uitwerk, “want dit is God wat in julle werk om te wil sowel as om te werk na sy welbehae” (Filippense 2:12, 13). {MOR 155.2}

Maar daar is baie wat aangetrek word deur die skoonheid van Christus en die heerlikheid van die hemel, maar wat afgeskrik word deur die voorwaardes wat nodig is om dit te verkry. Daar is baie op die breë weg wat nie heeltemal tevrede is met die weg wat hulle bewandel nie. Hulle wil graag losbreek uit die verslaw-ing van die sonde, en hulle probeer om in hul eie krag te veg teen hierdie sondige lewe. Hulle kyk na die smal weg en die enge poort, maar selfsugtige plesier, liefde vir die wêreld, hoogmoed en ongeheiligde ambisie rig ’n skeidsmuur tussen hulle en die Heiland op. Om hulle eie wil, hul eie liefde of belange prys te gee, vereis ’n opoffering wat hulle laat aarsel en terugdeins. Baie “sal probeer om in te gaan en sal nie in staat wees nie” (Lukas 13:24). Hulle verlang na die goeie, en probeer tog om dit te verkry, maar hulle gryp dit nie aan met die hele hart nie; hulle het hulle nie voorgeneem om dit tot elke prys te verkry nie. {MOR 156.1}

Al hoop wat ons op oorwinning het, is om ons wil met die wil van God te verenig en om elke uur, elke dag met Hom saam te werk. Ons kan die eie-ek nie behou en nog in die koninkryk van God ingaan nie. As ons ooit heilig sou word, sal dit wees omdat ons die eie-ek afgesweer en die gesindheid van Christus ontvang het. Hoogmoed en selfgenoegsaamheid moet gekruisig word. Is ons bereid om die prys te betaal wat van ons verwag word? Is ons gewillig om ons wil volkome in ooreenstemming met die wil van God

te laat bring? Totdat ons gewillig is, kan die vernuwende genade van God nie in ons geopenbaar word nie. {MOR 156.2}

Die stryd wat ons moet stry is die goeie stryd van die geloof. Die apostel Paulus het gesê: "Ek arbei en stry volgens sy werking wat in my werk met krag." Kolossense 1:29. {MOR 156.3}

"Pas op vir die valse profete." Mattheüs 7:15.

Valse leraars sal opstaan om u weg te lok van die enge pad en die nou poort. Pas op vir hulle; hulle dra wel skaapsklere, maar van binne is hulle roofsugtige wolwe. Jesus vertel ons hoe ons die valse leraars van die wares kan onderskei. "Aan hulle vrugte sal julle hulle ken. 'n Mens pluk tog nie druiwe van dorings of vye van distels nie!" {MOR 157.1}

Ons word aangeraai om hulle nie aan hul mooi woorde en verhewe beroepe te oordeel nie. Hulle moet aan die Woord van God getoets word. "Tot die wet en tot die getuienis! As hulle nie spreek volgens hierdie woord nie, is hulle 'n volk wat geen dager-aad het nie." "Hou op, my seun, om na tug te luister terwyl jy tog afdwaal van die woorde van kennis." Jesaja 8:20; Spreuke 19:27. Wat is die boodskap van hierdie leraars? Leer dit u om God te eer en te vrees? Beweeg dit u om u liefde vir Hom te betoon deur gehoorsaamheid aan Sy gebooie? As hulle nie besef hoe belangrik die sedewet is nie; as hulle een van die geringste van die gebooie oortree en mense so leer, het die hemel vir hulle geen 158agting nie. Ons kan weet dat hulle belydenis ongegrond is. Hulle doen die werk wat sy onstaan het by die vors van duisternis, die vyand van God. {MOR 157.2}

Nie almal wat Sy Naam bely en Sy wapen dra, behoort aan Christus nie. Jesus het gesê dat baie wat in Sy Naam geleer het, eindelik te lig bevind sal wees. "Baie sal in daardie dag vir My sê: Here, Here, het ons nie in u Naam geprofeteer en in u Naam dui-wels uitgedrywe en in u Naam baie kragte gedoen nie? En dan sal Ek aan hulle sê: Gaan weg van My, julle wat die ongeregtigheid werk!" {MOR 158.1}

Daar is mense wat glo dat hulle reg is, wanneer hulle verkeerd is. Hoewel hulle Christus as Here aanhang en voorgee om in Sy Naam goeie werke te doen, is hulle bewerkers van die ongeregtigheid. "Hulle maak liefdesverklaringe met hulle mond, maar hulle hart gaan agter hulle onregverdige wins aan." Hy wat Gods woord verkondig, "is vir hulle soos 'n minnelied, soos een skoon van stem, wat goed op die snare speel: hulle hoor jou woorde, maar hulle doen dit nie" (Esegiël 33:31, 32). {MOR 158.2}

Om bloot te bely dat 'n mens 'n dissipel is, is waardeloos. Die reddende geloof in Christus is nie wat baie mense dink nie. Hulle sê: "Glo, glo, en u hoef die wet nie te gehoorsaam nie." Maar geloof wat nie tot gehoorsaamheid lei nie, is aanmatigend. Die apostel Johannes sê: "Hy wat sê: Ek ken Hom - en sy gebooie nie bewaar nie, is 'n leuenaar en in hom is die waarheid nie." 1 Johannes 2:4. Laat niemand hom verbeel dat merkwaardige voorsienigheid en wonderbaarlike verskynsels 'n bewys is van die egtheid

van hulle werk of van die idees wat hulle verkondig nie. As mense die Woord van God geringskat en hul eie indrukke en gevoelens en gewoontes bo die Goddelike standaard verhef, kan ons weet dat hulle geen dageraad het nie. {MOR 158.3}

Gehoorsaamheid is die bewys van dissipelskap. Deur die ge-booie te onderhou, bewys ons die opregtheid van ons liefdesbetuiginge. 159As die leerstellings wat ons aanneem die sonde in die hart vernietig, die siel van besoedeling reinig en die vrugte van heiligheid dra, kan ons weet dat dit die waarheid van God is. As liefdadigheid, vriendelikheid, teerheid van hart, deernis in ons lewens te sien is; as ons die vreugde van reg doen in ons harte het; as ons Christus verhef, en nie die eie-ek nie; dan kan ons weet dat ons geloof van die regte soort is. “Hieraan weet ons dat ons Hom ken: as ons sy gebooie bewaar.” 1 Johannes 2:3. {MOR 158.4}

“Dit het nie geval nie, want sy fondament was op die rots.” Mattheüs 7:25.

Jesus het Sy Bergrede met ’n gelykenis afgesluit wat dit so helder soos daglig gemaak het hoe belangrik dit is om Sy woorde uit te voer. In die skare wat om Jesus saamgedrom het, was baie wat hulle lewe lank in die omgewing van die See van Galilea gewoon het. Waar hulle teen die berghang gesit en na die woorde van Jesus geluister het, kon hulle valleie en klowe sien waardeur die bergstrome na die see vloei. In die somer het hierdie stroompies soms heeltemal opgedroog. Maar wanneer die winterstorms oor die heuwels losgebars het, het die riviere wilde, woeste strome geword wat soms die valleie oorstroom en alles in hul onbeheer-bare vloed meegesleur het. Dikwels is die krotte wat die plaaswerkers op die grasvlaktes opgerig het, oënskynlik buite bereik van die stormwater, weggevoer. Maar hoog teen die heuwels was huise wat op vaste rots gebou is. In baie dele van die land was huise wat heeltemal van klip gebou was, en baie van hulle het die storms van ’n duisend jaar weerstaan. Hierdie huise is met harde arbeid en moeite opgerig. Hulle kon nie maklik bereik word nie, en die grasvlakte se ligging was aantrekliker. Maar hul fondament was op die rots, en wind en vloed en orkaan kon hulle nie skade aandoen nie. {MOR 159.1}

Net soos die bouers van hierdie huise op die rots, het Jesus 160161gesê, is hy wat die woorde ontvang wat Ek tot julle gespreek het, en wat sy lewe en karakter daarop bou. Eeue tevore het die pro-feet Jesaja geskrywe: “Die woord van onse God hou stand in ewigheid.” Jesaja 40:8. Petrus het hierdie woorde van Jesaja lank na die Bergrede aangehaal en bygevoeg: “En dit is die woord wat aan julle verkondig is.” 1 Petrus 1:25. Die Woord van God is al onwrikbare ding wat hierdie wêreld ken. Dit is die vaste fonda-ment. “Die hemel en die aarde sal verbygaan,” het Jesus gesê, “maar my woorde sal nooit verbygaan nie” (Mattheüs 24:35). {MOR 159.2}

Die groot beginsels van die wet, ja, die aard van God self, blyk uit die woorde van Christus op die berg. Wie op hulle bou, bou op Christus, die Ewige Rots. Deur die woord te ontvang, ontvang ons Christus. En net hulle wat Sy woorde ontvang, bou op Hom. “Want

niemand kan ’n ander fondament lê as wat daar gelê is nie, dit is Jesus Christus.” 1 Korinthiërs 3:11. “Daar is ook geen ander naam onder die hemel wat onder die mense gegee is, waardeur ons gered moet word nie.” Handelinge 4:12. Christus, die Woord, die openbaring van God - die openbaring van Sy karakter, Sy wet, Sy liefde, Sy lewe - is die enigste fondament waarop ons ’n standhoudende karakter kan bou. {MOR 161.1}

Ons bou op Christus deur Sy woord te gehoorsaam. Nie net hy wat die geregtigheid geniet, is regverdig nie, maar hy wat die geregtigheid doen. Heiligheid is nie ekstase of vervoering nie; dit is dis gevolg van algehele oorgawe aan God; dit is om die wil van onse hemelse Vader te doen. Toe die kinders van Israel op die grense van die Beloofde Land gestaan het, was dit vir hulle nie genoeg om net ’n kennis van Kanaan te hê of om Kanaanliedere te sing nie. Dit sou hulle nog nie in besit van die wingerde en olyfboorde van die Beloofde Land gestel het nie. Hulle kon dit net in besit neem deur dit te beset, deur te voldoen aan die voorwaardes, deur ’n lewende geloof in God te hê, deur Sy beloftes te glo en Sy opdrag te gehoorsaam. {MOR 161.2}

Godsdiens is om Christus se woorde te doen; nie om God se guns te verdien nie, maar omdat ons onverdiend die gawe van Sy liefde ontvang het. Christus vestig die verlossing van die mens nie op ’n blote geloofsbelydenis nie, maar op geloof wat in werke van geregtigheid geopenbaar word. Nie om net te sê nie, maar om te doen, word van die volgelinge van Christus verwag. Dit is dade wat die karakter bou. “Want almal wat deur die Gees van God gelei word, die is kinders van God.” Romeine 8:14. Nie hulle wie se harte deur die Gees van God aangeraak is nie, nie hulle wat hulle af en toe aan die krag van die Gees onderwerp nie, maar hulle wat deur die Gees gelei word, is die seuns van God. {MOR 162.1}

Wil u graag ’n volgeling van Christus word, maar weet u nie hoe om te begin nie? Is u in die duisternis en weet u nie hoe om die lig te vind nie? Volg die lig wat u het. Lê u daarop toe om wat u wel van die woord van God weet, te gehoorsaam. Ontvang die woord in die geloof, en dit sal u krag gee om te gehoorsaam. Namate u ag gee op die lig wat u het, sal u groter lig ontvang. U bou op die woord van God, en u karakter sal gebou word na die ewebeeld van die karakter van Christus. {MOR 162.2}

Christus, die ware fondament, is ’n lewende steen; Sy lewe word aan almal oorgedra wat op Hom gebou het. “Laat julle ook soos lewende stene opbou, tot ’n geestelike huis.” “In wie die hele gebou, goed saamgevoeg, verrys tot ’n heilige tempel in die Here.” 1 Petrus 2:5; Efesiërs 2:21. Die boustene vorm ’n eenheid met die fondament, want ’n gemeenskaplike lewe vul hulle almal. Geen storm kan daardie gebou laat neerstort nie. {MOR 162.3}

Maar elke gebou wat op ’n ander fondament as die woord van God gebou is, sal val. Hy wat, soos die Jode in Christus se dae, bou op die fondament van menslike idees en menings, op vorms en seremonies van menslike oorsprong, of op enige werke wat hy onafhanklik van

die genade van Christus kan verrig, bou sy karakter op dryfsand. Die woeste storms van versoeking sal sy 163sandfondament wegspoel en sy huis ’n wrak op die oewers van die tyd maak. {MOR 162.4}

“Daarom, so sê die Here Here:... Ek sal die reg tot ’n riglyn maak, en die geregtigheid tot ’n skietlood; en die hael sal die leuendak wegruk en die water die skuilplek wegspoel.” Jesaja 28:16, 17. {MOR 163.1}

Vandag pleit die genade nog by die sondaar. “So waar as Ek leef, spreek die Here Here, gewis, Ek het geen behae in die dood van die goddelose nie, maar daarin dat die goddelose hom bekeer van sy weg en lewe. Bekeer julle, bekeer julle van jul verkeerde weë! Waarom tog wil julle sterwe?” Esegiël 33:11, Die stem wat vandag by die onboetvaardige pleit, is die stem van Hom wat in die foltering van sy hart uitgeroep het toe Hy op Sy geliefde Stad neergekyk het: “Jerusalem, Jerusalem, jy wat die profete dood-maak en die wat na jou gestuur is, stenig, hoe dikwels wou Ek jou kinders bymekaargemaak, soos ’n hen haar kuikens onder die vlerke, en julle wou nie. Kyk, julle huis word vir julle woes gelaat.” Lukas 13:34. 35.

In Jerusalem het Jesus ’n simbool gesien van die wêreld wat Sy genade verwerp en verag het. Vir jou, o hard-vogtige hart, het Hy geween! Selfs toe Jesus Sy trane op die berg gestort het, kon Jerusalem hom nog bekeer het en aan sy ver-doemenis ontkom het. Nog ’n klein rukkie het die hemelse Gawe gewag om aanvaar te word. So, o hart, spreek Christus nog tot u met liefderyke toon: “Kyk, Ek staan by die deur en Ek klop. As iemand my stem hoor en die deur oopmaak, sal Ek ingaan na hom toe en met hom maaltyd hou, en hy met My.” “Kyk, nou is dit die tyd van die welbehae; kyk, nou is die dag van heil.” Openbaring 3:20; 2 Korinthiërs 6:2. {MOR 163.2}
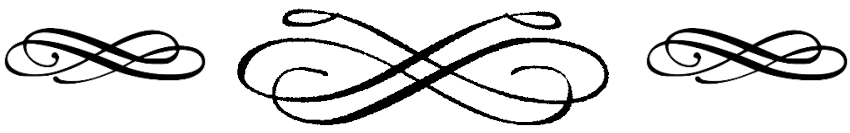
In Afwagting van die Einde